

BKL
H62

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000339743

BIBLIOTHEKE
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΕΩΝ ΑΡΙΘ.

[Handwritten signature]

Apd. ev. 141.522

HIPPOCRATIS

APHORISMI

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑ
 ΛΑΥΡΙΑ
 GRAECE ET LATINE

RECENSUIT

Dr. HUGO OSCAR de BERGEN

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Μητροπολίτη
 ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑ
 ACCEDIT INDEX LOCUPLETISSIMUS

LIPSIAE

SUMPTUS FECIT ET VENUMDAT LIBRARIA BERIGIANA
1841.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΡΧΙΒ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

DE HIPPOCRATIS VITA ET SCRIPTIS *)

§. 1. **H**ippocrates, gente Cous, Heraclidae medici filius, Olymp. LXXX. 1. a. 460 ante Chr. natus, sub belli Peloponnesiaci initium maxime floruit et secundum nonnullos circa Olymp. CII. 1. a. 372 ante Chr. prope nonagenarius obiisse, secundum alios ad Philippi Macedonis regni initium (Olymp. CV. 1.) vitam produxisse dicitur. Is, praeter alios parente Heraclide usus praeceptore, et naturae contemplationi philosophicae deditus, relicta patria Macedoniam atque Thra-

*) Brevis haec descriptio sumpta est ex libro praestantissimo Groddeckii: Init. historiae Graecorum literariae. P. I. pag. 203 sqq. ed. sec. Lindenii editio, cuius discrepantes lectiones, quae alicuius momenti esse viderentur, adiecimus, Lugduni Batav. prodiit a. 1608. 8.

ciam petiisse et Abderae, Oeni, Cardiae inque Thaso insula plures annos commoratus, Asiae dein minoris parte septentrionali peragrata Scythiam et regiones Ponto et Maeotidi paludi vicinas invisisse, tum in patriam reversus docendo scribendoque artem, quam ipse exercuit, magnis auxisse incrementis; mox Athenas etiam frequentasse et extrema vitae tempora in Thessalia, maxime Larissae, ubi vita defunctus esse creditur, transegisse perhibetur. Abderae fortasse Democrito innotuit in eiusque familiaritatem sese insinuavit.

§. 2. A medicis dogmaticis et empiricis, qui utrique eum sectis suis asserere certatim studuerunt, aequè distinguendus Hippocrates, Pathologiam, praecipue Semioticam, Therapiam ac Chirurgiam insigniter perfecit. Diaeteticae autem primus idemque princeps auctor haberi debet, omninoque in cognoscendis, indicandis curandisque morbis diligentissimus atque sagacissimus naturae explorator fuit eam-

que solam ubivis ducem ac magistram est secutus.

§. 3. Quo magis dolendum, scripta Hippocratis, Ionica dialecto composita, iam inde ab antiquissimis temporibus variis modis mutata, corrupta et interpolata esse. Spuria a genuinis discernere ac separare tentarunt Erotianus, Neronis temporibus, et Galenus, medicorum post Hippocratem celeberrimus, saec. II. post Chr. florens, qui criticae artis et interpretationis egregia specimina in ipsis Hippocr. operibus edidit et reliquit. Quum secundum hos, tum veterum scriptorum consensu pro genuinis scriptis Hippocratis habentur:

1. *Ἐπιδημιῶν*, i. e. morborum popularium liber I et III.
2. Prognosticon, princeps e Semioticis liber.
3. Aphorismorum sectiones VII. (octava spuriis annumeranda) concisa brevitate de morborum natura, signis, exitu, periculo

praecipientium, quae in aliis libris copiosius scripta erant ab Hippocrate.

4. *Περὶ διαίτης ὀξέων*, i. e. de ratione victus in morbis acutis.

5. *Περὶ ἀέρων, ὑδάτων, τόπων*, i. e. de aëre, aquis, regionibus.

6. *De capitis vulneribus*.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ.

Τ Μ Η Μ Α Π Ρ Ω Τ Ο Ν.

α'. Ὁ βίος βραχὺς, ἢ δὲ τέχνη μακρὴ, ὁ δὲ ⁶⁸ καιρὸς ὀξύς, ἢ δὲ πείρα σφαλερὴ, ἢ δὲ κρίσις χα- ^{ed.} Lind. λεπή. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιῶντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσέοντα, καὶ τοὺς παρεόντας, καὶ τὰ ἔξωθεν.

β'. Ἐν τῆσι ταραχῆσι τῆς κοιλίης καὶ τοῖσιν ἐμέτοισι, τοῖσιν αὐτομάτως γενομένοισιν, ἦν μὲν, οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρονται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφύρως φέρουσιν· ἦν δὲ μή, τούναντιον. οὕτω δὲ καὶ

HIPPOCRATIS APHORISMI.

S E C T I O P R I M A.

1. Vita brevis, ars longa, occasio praeceps, experientia fallax, iudicium difficile. Neque vero satis est ad ea, quae facta opus sunt, praesto esse, sed et aegrum et eos, qui praesentes sunt, et res externas ad id probe comparatas esse oportet.

2. In alvi perturbationibus et vomitionibus, quae sponte evaniant, si qualia oportet purgentur, conducit, et facile tolerant; sin minus, contra evenit. Itidem et

κνεαγγείη, ἣν μὲν, οἷα δεῖ γίνεσθαι, γίγνοιτο, συμ-
φέρει τε καὶ εὐφόρως ἔχουσιν· ἣν δὲ μὴ, τούναντίον.
ἐπιβλέπειν οὖν δεῖ καὶ χῶρην καὶ ὥρην καὶ ἡλικίην
καὶ νούσους, ἐν ἧσι δεῖ ἢ οὐ.

γ'. Ἐν τοῖσι γυμναστικοῖσιν αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξία
σφαλεραὶ, ἣν ἐν τῷ ἔσχατῷ ἔωσιν. οὐ γὰρ δύναν-
ται μένειν ἐν τῷ αὐτέῳ οὐδὲ ἀτρεμέειν. ἐπεὶ δὲ οὐκ
ἀτρεμέουσιν, οὐκ ἔτι δύνανται ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδι-
δόναι, λείπεται οὖν ἐπὶ τὸ χειρόν. τουτέων οὖν εἴνε-
κεν τὴν εὐεξίην λύειν συμφέρει μὴ βραδέως, ἵνα πάλ-
ιν ἀσκήν λάβῃ τὸ σῶμα· μὴ δὲ τὰς συμπτώσεις ἐς
τὸ ἔσχατον ἄγειν, σφαλερὸν γὰρ, ἀλλ' ὁμοίῃ ἂν ἡ
φύσις ἢ τοῦ μέλλοντος ὑπομένειν, ἐς τοῦτο ἄγειν.
ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ κενώσεις αἱ ἐς τὸ ἔσχατὸν ἄγου-
69σαι σφαλεραὶ, καὶ πάλιν αἱ ἀναθρέψεις αἱ ἐν τῷ
ἔσχατῷ εἶναι σφαλεραί.

vasorum evacuatio, si qualis debet, fiat, conducit, et
facile tolerant; sin minus, contra fit. Ratio igitur
habenda est et loci et temporis anni et aetatis et mor-
borum, in quibus haec fieri debent necne.

3. Bene habita athletarum valetudo ad summum
progressa ubi ad plenitudinis extremum pervenerit, lu-
brica est; cum non possit eodem statu permanere ne-
que quiescere. Quandoquidem vero non quiescit, ne-
que iam potest in melius progredi, reliquum est, ut
in deterius labatur. His igitur de causis pleniorē
illum corporis habitum haud cunctanter solvere expe-
dit, quo corpus alterius nutritionis initium sumat.
Neque tamen eo deveniendum, ut vasa extreme con-
cidant, periculosum enim, sed qualis fuerit eius qui
sustinere debet natura, eo usque progrediendum. Ea-
dem vero ratione evacuationes ad extremum deductae
periculosae, contraque refectiones ad summum progres-
sae periculosae.

δ'. Αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβέες δαίται καὶ ἐν τοῖσι μακροῖσιν αἰεὶ πάθει καὶ ἐν τοῖσιν ὀξέσιν, οὐ μὴ ἐπιδέχεται, σφαλεραὶ· καὶ πάλιν αἱ ἐς τὸ ἔσχατον λεπτότητος ἀφιγμέναι δαίται χαλεπαί· καὶ γὰρ αἱ πληρώσιες αἱ ἐς τὸ ἔσχατον ἀφιγμέναι χαλεπαί.

ε'. Ἐν τῆσι λεπτῆσι διαίτησιν ἀμαρτάνουσιν οἱ νοσέοντες· διὸ μᾶλλον βλάπτονται· πᾶν γὰρ τὸ ἀμάρτημα, ὃ ἂν γληηται, μέγα γίνεται μᾶλλον ἢ ἐν τῆσιν ἄλλοις ἀδροτέροισι διαίτησι. διὰ τοῦτο καὶ τοῖσιν ὑγιαίνουσι σφαλεραὶ αἱ πάνυ λεπταὶ καὶ καθεστηκυῖαι καὶ ἀκριβέες δαίται, ὅτι τὰ ἀμαρτανόμενα χαλεπώτερον φέρουσι. διὰ τοῦτο οὖν αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβέες δαίται σφαλεραὶ ἐς τὰ πλεῖστα τῶν μικρῶν ἀδροτέρων.

ς'. Ἐς δὲ τὰ ἔσχατα νοσήματα αἱ ἔσχαται θεραπεῖαι ἐς ἀκριβλήν κράτισται.

ζ'. Ὄζου μὲν οὖν κάτοξεν τὸ νόσημα, αὐτίκα

4. Tenuis et exactus victus cum in morbis longis tum in acutis, ubi non admittitur, parum tutus est. Ac rursus victus, qui ad summam pervenit tenuitatem, gravis est; si quidem ad extremum perductae plenitudines graves sunt.

5. In tenui victu delinquunt aegri, ob quod magis laeduntur. Quodcumque enim peccatum in tenui quam in paulo pleniore victu gravius esse solet. Idcirco etiam sanis parum tuta est tenuis et certo praescripta ac accurata victus ratio, quoniam errata gravius ferunt. Eam igitur ob causam tenuis et accuratus victus paulo pleniore maxima ex parte periculosior est.

6. Ad summos morbos summae ad unguem curationis adhibitae optime valent.

7. Cum ergo morbus est peracutus, extremos pro-

4 HIPPOCRATIS APHORISM.

τούς ἐσχάτους πόνους ἔχει, καὶ τῇ ἐσχάτως λεπτοτάτῃ διαίτῃ ἀναγκαῖον χρῆσθαι. ὅπου δὲ μὴ, ἀλλ' ἐνδέχεται ἀδροτέρως διαιτᾶν, τοσοῦτον ὑποκαταβαίνειν, ὁκόσον ἂν ἡ νοῦσος μαλθακωτέρῃ τῶν ἐσχάτων ἦ.

η'. Ὅσοταν δὲ ἀκμάξῃ τὸ νοῦσημα, τότε λεπτοτάτῃ διαίτῃ ἀναγκαῖον χρῆσθαι.

θ'. Συντεκμαίρεσθαι δὲ χρῆ καὶ τὸν νοσέοντα, εἰ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ πρὸς τὴν ἀκμὴν τῆς νοῦσου, καὶ πότερον ἐκεῖνος ἀπαυδήσει πρότερον καὶ οὐκ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ, ἢ ἡ νοῦσος πρότερον ἀπαυδήσει καὶ ἀμβλυνεῖται.

70 ι'. Ὅκοσοισι μὲν οὖν ἀντίκα ἢ ἀκμῇ, ἀντίκα λεπτῶς διαιτᾶν. ὁκόσοισι δὲ ἐς ὕστερον ἢ ἀκμῇ, ἐς ἐκεῖνο καὶ πρὸ ἐκείνου μικρὸν ἀφαιρετέον, ἔμπροσθεν δὲ πιωτέρως διαιτᾶν, ὡς ἂν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων.

tinus obtinet labores et extreme tenuissima victus ratione necessario utendum: cum vero non est, sed pleniorum victum adhibere concessum est, tam a tenui victu se subducere oportet, quam morbus ab extremis recesserit.

8. Cum morbi summa est vehementia, tum tenuissimo victu uti necesse est.

9. At conjectura etiam ex aegro facienda, an cum eo victu satis esse possit ad morbi vigorem usque, an non prius ille deficiat neque cum tali victu satis esse possit, vel prior morbus deficiat et obtundatur.

10. Quibus igitur statim vigor adest, iis protius victus tenuis exhibendus. Quibus vero postea vigor futurus est, iis sub ipsum vigoris tempus et paulo ante cibus subtrahendus. Antea vero uberius cibus exhibendus, quo durare possit aeger.

ια'. Ἐν δὲ τοῖσιν παροξυμοῖσιν ὑποστέλλεσθαι χρῆ, τὸ προστιθέναι γὰρ βλάβη· καὶ ὁκόσα κατὰ περιόδους παροξύνεται, ἐν τοῖσι παροξυμοῖσι ὑποστέλλεσθαι χρῆ.

ιβ'. Τοὺς δὲ παροξυμοὺς καὶ τὰς καταστάσεις δηλώσουσιν αἱ νοῦσοι καὶ αἱ ὥραι τοῦ ἔτους καὶ αἱ τῶν περιόδων πρὸς ἀλλήλας ἀνταποδόσεις, ἣν τε καθ' ἡμέρην ἣν τε παρ' ἡμέρην ἣν τε καὶ διὰ πλείονος χρόνου γίνονται. ἅτῃρ καὶ τοῖσιν ἐπιφαινομένοισιν, ὅλον ἐν πλευριτικοῖσι πτύελον, ἣν αὐτίκα ἐπιφαίνεται ἀρχομένου, βραχύνει· ἣν δ' ὕστερον ἐπιφαίνεται, μηκύνει, καὶ οὖρα καὶ ὑποχωρήματα καὶ ἰδρώτες καὶ δύσκριτα καὶ εὐκριτα καὶ βραχέα καὶ μακρὰ τὰ νοσήματα ἐπιφαινόμενα δηλοῖ.

ιγ'. Γέροντες εὐφορώτατα νηστείην φέρουσι, δεύτερον οἱ καθεστηκότες, ἥκιστα μειράκια, πάντων δὲ

11. In exacerbationibus cibum refugere oportet, exhibere enim noxium. Et quaecunque per circuitus ingravescent, in ipsis accessionibus reformidare oportet.

12. Morbi et anni tempora et circuituum collatae inter se vicissitudines, sive quotidie sive altero quoque die sive etiam per maiora intervalla fiant, accessiones et morborum conditiones indicabunt. Quin etiam et per ea, quae mox apparent, eadem indicantur, quale quid in morbo laterali laborantibus, sputum si statim circa initia appareat, morbum brevem, si vero posterius appareat, longum futurum denunciat. Urinae quoque et alvi excrementa et sudores, ubi apparuerint, iudicatu faciles vel difficiles et breves vel longos fore morbos indicant.

13. Senes facillime ieiunium tolerant, deinde ii, qui constantem aetatem degunt, minime adolescentes,

μάλιστα παῖδια, τουτέων δὲ αὐτέων, ἃ ἂν τύχη αὐτα ἔωυτῶν προθυμότερα ἔοντα.

ιδ'. Τὰ αὐξανόμενα πλείστον ἔχει τὸ ἔμφυτον θερμόν· πλείστης οὖν δεῖται τροφῆς· εἰ δὲ μή, τὸ σῶμα ἀναλίσκεται. γέρονσι δὲ ὀλίγον τὸ θερμόν· διὰ τοῦτο ἄρα ὀλίγον ὑπεκκαυμάτων δέονται, ὑπὸ πολλῶν μὲν γὰρ ἀποσβέννυνται. διὰ τοῦτο καὶ οἱ πυρετοὶ τοῖσι γέρονσιν οὐχ ὁμοίως ὀξέες, ψυχρὸν γὰρ τὸ σῶμα.

71 ιε'. Αἱ κοιλίαι χειμῶνος καὶ ἤρος θερμότεραι φουβει καὶ ὕπνοι μακρότατοι. ἐν ταύτησιν οὖν τῆσιν ὄρησι καὶ τὰ προσάρματα πλείω δοτέον. καὶ γὰρ τὸ ἔμφυτον θερμόν πλείστον ἔχει, τροφῆς οὖν πλείονος δέονται. σημεῖον αἱ ἡλικίαι καὶ οἱ ἀθληταί.

ισ'. Αἱ ὑγραὶ δίαται πᾶσι τοῖσι πυρεταίνουσι ξυμφέρουσι, μάλιστα δὲ παιδίοισι καὶ τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσιν οὕτως εἰθισμένοισι διαιτᾶσθαι.

ex omnibus vero praecipue pueri, atque inter ipsos, qui ad actiones obeundas promptiores existunt.

14. Quae increscunt, plurimum calorem innatum obtinent: plurimo igitur indigent alimento, alioqui corpus absumitur. In senibus vero cum paucus calor insit, iccirco sane paucis fomitibus indigent, a multis namque extinguuntur. Eandem etiam ob causam neque senibus, quod eorum corpus sit frigidum, febres perinde acutae fiunt.

15. Per hiemem et ver ventres natura calidissimi somnique longissimi. Per ea igitur tempora copiosiora cibaria exhibenda, siquidem plurimus est calor natus, ideoque copiosiore indigent alimento. Quod indicant aetates et athletae.

16. Victus ratio humida cum febricitantibus omnibus tum pueris maxime atque alijs, qui eiusmodi victu uti consueverunt, confert.

ιζ'. Καὶ οἷσι ἅπαξ ἢ δις καὶ πλείω ἢ ἐλάσσω καὶ κατὰ μέρος· δοτίον δέ τι καὶ τῷ ἔθει καὶ τῇ ὥρῃ καὶ τῇ χώρῃ καὶ τῇ ἡλικίῃ.

ιη'. Θέρμος καὶ φθινοπώρου σιτία δυσφορώτατα φέρουσι, χειμῶνος ῥιῖστα, ἦρος δεύτερον.

ιδ'. Τοῖσιν ἐν τῇσι περιόδοις παροξυνομένοις μηδὲν δίδοναι, μηδ' ἀναγκάζειν, ἀλλ' ἀφαιρέειν τῶν προσθέσιων πρὸ τῶν κρίσεων.

κ'. Τα κρινόμενα καὶ τὰ κεκριμένα ἀσπίως μὴ κινέειν, μηδὲ νεωτεροποιέειν μήτε φαρμακίοις μήτ' ἄλλοις ἐρεθισμοῖς, ἀλλ' ἔαν.

κα'. Ἄ δεῖ ἄγειν, ὅκου ἂν μάλιστα ῥέπη, ταύτη ἄγειν διὰ τῶν συμφερόντων χωρίων.

κβ'. Πέποινα φαρμακεύειν καὶ κινέειν, μὴ ὡμὰ μηδὲ ἐν ἀρχῇσιν, ἢν μὴ ὄργα· τὰ δὲ πλείστα οὐκ ὄργα.

17. Animadvertendi sunt etiam, quibus semel aut bis et quibus copiosior aut paucior aut per partes cibus offerendus est. Aliquid autem tempori, regioni, aetati et consuetudini concedendum.

18. Per aestatem et autumnum cibus gravissime ferunt, per hiemem facillime. Ver post hiemem secundum locum obtinet.

19. Quibus per circuitus accessiones contingunt, nihil dato neque cogito, sed de ciborum accessione ante iudicationes detrahito.

20. Quae iudicationem subeunt aut iam perfecte subierunt, ea neque moveto, neque medicamentis neque aliis irritamentis innovato, sed sinito.

21. Quae educere oportet, quo maxime verguat, eo ducito per loca convenientia.

22. Cocta medicamento purgante educito ac moveto, minime cruda, neque per initia, nisi soopte impetu ad excretionem ferantur, quod fere non accidit.

κγ'. Τὰ χωρέοντα μὴ τῷ πλήθει τεκμαίρεσθαι, ἀλλ' ὡς ἂν χωρέῃ, οἷα δεῖ καὶ φέρει εὐφόρως, καὶ ὅκου δεῖ μέγροι λειποθυμίας ἄγειν, καὶ τοῦτο ποιέειν, ἣν ἐξαρκέῃ ὁ νοσέων.

72 κδ'. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθεισιν ὀλιγάκις καὶ ἐν ἀρχῇσι τῆσι φαρμακίῃσι χρέεσθαι, καὶ τοῦτο προεξευκρινήσαντας ποιέειν.

κε'. Ἦν, οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρονται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσι, τὰ δ' ἐναντία δυσχερῶς.

Τ Μ Η Μ Α Δ Ε Τ Τ Ε Ρ Ο Ν.

α'. Ἐν ᾧ νοσήματι ὕπνος πόνον ποιέει, θανάσιμον, ἣν δὲ ὕπνος ὠφελή, οὐ θανάσιμον.

β'. Ὄκου παραφροσύνην ὕπνος παύη, ἀγαθόν.

γ'. Ὑπνος, ἀγρυπνίη, ἀμφοτέρω τοῦ μετρίου μᾶλλον γενόμενα κακόν.

23. Quae prodeunt, copia minime aestimanda, sed ut qualia expedit prodeant et aeger facile ferat. Atque ubi ad animi defectionem usque educere oportet, id etiam faciendum, si aeger sufficere queat.

24. In morbis acutis raro et per initia medicamentis purgantibus utendum, idque diligenti ante adhibita circumspectione faciendum.

25. Cum purgantur, quae purgari decet, confert et facile tolerant, ubi contra accidit, difficulter.

S E C T I O S E C U N D A.

1. Quae in morbo somnus laborem facit, lethale, quod si iuvet somnus, minime lethale.

2. Ubi delirium somnus sedaverit, bonum.

3. Somnus, vigilia, utraque modum excedentia malum denunciant.

δ'. Οὐ πλησμονή, οὐ λιμός, οὐδ' ἄλλο οὐδὲν ἀγαθόν, ὅ τι ἂν μᾶλλον τῆς φύσιος ἦ.

ε'. Κόποι αὐτόματοι φράζουσι νόσους.

ς'. Ὀκόσοι πονέοντές τι τοῦ σώματος τὰ πολλὰ τῶν πόνων οὐκ αἰσθάνονται, τουτέοισιν ἡ γνώμη νοσέει.

ζ'. Τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ λεπτυνόμενα σώματα νωθρῶς ἐπανατρέφειν δεῖ, τὰ δὲ ἐν ὀλίγῳ ὀλίγως.

η'. Ἦν ἐκ νόσου τροφήν λαμβάνων μὴ ἰσχύη, σημαίνει, ὅτι πλείονι τροφῇ τὸ σῶμα χρέεται, ἦν δὲ τροφήν μὴ λαμβάνοντος τοῦτο γίγνηται, χρὴ εἰδέναι ὅτι κενώσιος δεῖται.

θ'. Τὰ σώματα χρὴ, ὅκου τις βούλεται καθαιρεῖσθαι, εὐροα ποιέειν.

ι'. Τὰ μὴ καθαρὰ τῶν σωμάτων ὀκόσω ἂν θρέψης, μᾶλλον βλάψεις.

ια'. Ῥᾶον πληροῦσθαι ποτοῦ ἢ σιτου.

4. Neque satietas neque fames neque aliud quicquam bonum, quod supra naturae modum fuerit.

5. Lassitudines sponte obortae morbos praenunciant.

6. Quibus pars aliqua corporis dolet neque fore dolorem sentiunt, iis mens aegrotat.

7. Attenuata longo temporis intervallo corpora lente reficere oportet, at quae brevi, celeriter.

8. Si quis ex morbo cibum capiens viros non recipiat, copiosiore alimento corpus uti significat. Quod si cibum minime capiente istud accidat, evacuatione indigere sciendum est.

9. Cum quis corpora purgare vult, ea ad fluxum bene comparata faciat oportet.

10. Impura corpora quo plus nutrias, eo magis laedas.

11. Potu quam cibo refici proclivius est.

ιβ. Τὰ ἐγκαταλιμπανόμενα ἐν τῆσι νούσοισι μετὰ κρίσιν ὑποστροφῶς ποιεῖν εἴωθεν.

ιγ. Ὁζόσοισι κρίσις γίνηται, τουτέοισιν ἢ νύξ δύσφορος ἢ πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ, ἢ δὲ ἐπιούσα εὐφορωτέρη ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

ιδ. Ἐν τῆσι τῆς κοιλίης ῥύσεσιν αἱ μεταβολαὶ τῶν διαχωρημάτων ὠφείλουσιν, ἢν μὴ ἐς τὰ πονηρὰ μεταβάλλει.

ιε. Ὁζον φάρυγξ νοσέει ἢ φύματα ἐν τῷ σώματι φύεται, τὰς ἐκκρίσιας σκέπτεσθαι. ἢν γὰρ χολώδεες ἔωσι, τὸ σῶμα ξυνοσέει· ἢν δὲ ὅμοια τοῖσιν ὑγιαίνουσι γίνωνται, ἀσφαλὲς τὸ σῶμα τρέφειν.

ις. Ὁζον λιμός, οὐ δεῖ πονέειν.

ιζ. Ὁζον ἂν τροφήν πλεῖστον παρὰ φύσιν ἐξέλθῃ, τοῦτο νόσον ποιεῖ, δηλοῖ δὲ ἢ ἴησις.

ιη. Τῶν τρεφόμενων ἀθρόως καὶ ταχέως ταχεῖαι καὶ διαχωρήσιες γίνονται.

12. Quae per morbos post indicationem intus relinquuntur, morborum reversiones facere consueverunt.

13. Quibus iudicatio contingit, iis nox accessio- nem praecedens gravis, quae vero sequitur, plerum- que levior esse solet.

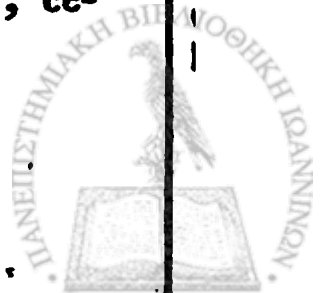
14. In alvi fluxionibus deiectionum mutationes, nisi ad pravas commutentur, iuvant.

15. Cum fauces aegrotant aut tubercula in corpore exoriantur, excretiones expendendae sunt. Si biliosae sint, corpus simul aegrotat: at si sanorum si- miles extiterint, secure corpus nutrias.

16. Cum inedia premit, laborare minime convenit.

17. Ubi copiosior praeter naturam cibus ingestus fuerit, id morbum creat, quod etiam curatio indicat.

18. Eorum, quae universe et celeriter alunt, ce- leres quoque excretiones esse solent.

ιδ'. Τῶν ὀξέων νοσημάτων οὐ πάμπαν ἀσφαλές αἱ προδιαγορεύσεις οὔτε τοῦ θανάτου οὔτε τῆς υγείης.

κ'. Ὁκόσοισι νέοισιν ἐοῦσιν αἱ κοιλίαι ὑγραὶ εἰσὶ, τουτέοισιν ἀπογηράσκουσιν ξηραίνονται· ὀκόσοισι δὲ νέοισιν ἐοῦσιν αἱ κοιλίαι ξηραὶ εἰσὶ, τουτέοισι πρεσβυτέροισι γενομένοισι ὑγραίνονται.

κα'. Λιμὸν θώρηξις λύει.

κβ'. Ἀπὸ πλησμονῆς ὀκόσα ἂν νοσήματα γένηται, κένωσις ἴηται, καὶ ὀκόσα ἀπὸ κενώσεως, πλησμονή, καὶ τῶν ἄλλων ἢ ὑπεναντίωσις.

κγ'. Τὰ ὀξέα τῶν νοσημάτων κρίνεται ἐν τεσ-74
σαρεςκαίδεκα ἡμέρησι.

κδ'. Τῶν ἐπτά ἢ τετάρτη ἐπίδηλος, ἐτέρης ἑβδομάδος ἢ ὀγδόη ἀρχή, θεωρητὴ δὲ ἢ ἐνδεκάτη. αὕτη γάρ ἐστι τετάρτη τῆς ἐτέρης ἑβδομάδος, θεωρητὴ δὲ πάλιν ἢ ἑπτακαιδεκάτη. αὕτη γάρ ἐστι τετάρτη μὲν

19. Morborum acutorum non prorsus certae sunt praenunciationes neque salutis neque mortis.

20. Quibus per iuventutem alvi sunt humidae, iis senescentibus exsiccantur; quibus vero in iuventute alvi siccae sunt, iis, cum senes evadunt, humectantur.

21. Famem vini potio solvit.

22. Morbos ex repletionem ut curat evacuatio, sic eos, qui ex evacuatione fiunt, repletio, et in ceteris contraria remedio sunt.

23. Morbi acuti intra dies quatuordecim iudicatione terminantur.

24. Quartus septenariorum index est: octavus alterius septimanae principium. Undecimus etiam spectandus dies, siquidem alterius septimanae quartus est. Rursus quoque spectandus decimus septimus, iis si-

ἀπὸ τῆς τεσσαρεσκαδεκάτης, ἑβδόμη δὲ ἀπὸ τῆς ἑνδεκάτης.

κδ'. Οἱ τεταρταῖοι θερινοὶ τὰ πολλὰ γίνονται βραχέες, οἱ δὲ φθινοπωρινοὶ μακροὶ καὶ μάλιστα οἱ πρὸς τὸν χειμῶνα συνάπτοντες.

κε'. Πυρετὸν ἐπὶ σπασμῶ βέλτιον γενέσθαι ἢ σπασμὸν ἐπὶ πυρετῶ.

κς'. Τοῖσι μὴ κατὰ λόγον κουφίζουσιν οὐ δεῖ πιστεύειν, οὐδὲ φοβεῖσθαι λίην τὰ μοχθηρὰ γενόμενα παραλόγως. τὰ γὰρ πολλὰ τῶν τοιούτων ἐστὶν ἀβέβαια, καὶ οὐ πάνυ τοι διαμένειν οὐδὲ χρονίζειν εἴωθεν.

κη'. Τῶν πυρεσσόντων μὴ παντάπασιν ἐπιπολαίως τὸ διαμένειν καὶ μηθὲν ἐνδιδόναι τὸ σῶμα ἢ καὶ συντήκεσθαι μᾶλλον τοῦ κατὰ λόγον μοχθηρόν· τὸ μὲν γὰρ μῆκος νόσου σημαίνει, τὸ δὲ ἀσθένειαν.

quidem a decimo quarto quartus est et ab undecimo septimus.

25. Quartanae aestivae fere breves existunt, autumnales vero longae, praesertim quae ad hiemem pertinent.

26. Convulsioni febrem advenire praestat quam convulsionem feбри.

27. Si quae non pro ratione levant, iis non oportet fidere neque admodum metuere mala, quae praeter rationem eveniunt. Ex his enim multa incerta esse, neque multum perdurare, neque diutius perseverare consueverunt.

28. Corpus eorum, qui non omnino leviter febri-citant, in eodem consistere et nihil concidere, vel etiam magis quam ratio postulat extenuari malum. Illud quidem morbi diurnitatem, hoc vero imbecillitatem significat.

κδ'. Ἀρχομένων τῶν νόσων ἢν τι δοκέη κινεῖν, κίνει, ἀκμαζουσῶν δὲ ἡσυχίην ἔχειν βέλτιόν ἐστιν.

λ'. Περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη πάντα ἀσθενέστατα, περὶ δὲ τὰς ἀκμὰς ἰσχυρότατα.

λα'. Τῷ ἐξ ἀρρωστίας εὐσιτεῦντι μηδὲν ἐπιδιδόναι τὸ σῶμα μοχθηρόν.

λβ'. Ὡς τὰ πολλὰ πάντες οἱ φαύλως ἔχοντες κατ' ἀρχὰς μὲν εὐσιτεῦντες καὶ μηδὲν ἐπιδόντες πρὸς τῷ τέλει πάλιν ἀσιτέουσιν, οἱ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀσι-75 τεῦντες ἰσχυρῶς, ὕστερον δὲ εὐσιτεῦντες βέλτιον ἀπαλλάσσουσιν.

λγ'. Ἐν πάσῃ νόσῳ τὸ ἐρῶσθαι τὴν διάνοιαν καὶ εὖ ἔχειν πρὸς τὰς προσφορὰς ἀγαθόν, τὸ δὲ ἐναντιον κακόν.

λδ'. Ἐν τῆσι νόσοισιν ἡσσον κινδυνεύουσιν, οἷς ἂν οἰκείη τῆς φύσιος καὶ τῆς ἕξιος καὶ τῆς ἡλικίης

29. Per morborum initia si quid movendum videtur, moveto: cum vero vigent, quiescere praestat.

30. Circa initia et fines omnia sunt levissima, at circa vigores vehementissima.

31. Si cui ex morbo cibum probe sumentis corpus nihil proficit, malum.

32. Plerumque omnes male habentes, circa initia quidem cibum bene sumentes neque quicquam proficientes, ad finem rursus cibum aversantur. At qui circa initia quidem vehementer cibos fastidiunt, postea vero eos probe assumunt, meliores fiunt.

33. Mente constare et bene habere ad ea, quae offeruntur, quovis in morbo bonum, contra vero malum.

34. In morbis minus periclitantur, quorum naturae et aetati et habitui et anni temporis morbus magis

καὶ τῆς ὄψης ἢ νοῦσος ἢ μᾶλλον, ἢ οἷσιν ἂν μὴ οἰκείη κατὰ τι τοιτέων.

λβ'. Ἐν πάσῃσι τῆσι νοῦσοισι τὰ περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἥτροον πάχος ἔχει βέλτιόν ἐστὶ, τὸ δὲ σφόδρα λεπτὸν καὶ ἐκτετηγὸς μοχθηρόν, ἐπισφαλὲς δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ πρὸς τὰς κάτω καθάρσιαις.

λγ'. Οἱ ὑγιεινῶς ἔχοντες τὰ σώματα ἐν τῆσι φαρμακίῃσι καθαιρόμενοι ἐκλύονται ταχέως, καὶ οἱ πονηρῇ τροφῇ χρεόμενοι.

λδ'. Οἱ εὖ τὰ σώματα ἔχοντες φαρμακεύεσθαι ἐργώδεες.

λε'. Τὸ σμιζοῦν χεῖρον καὶ πόμα καὶ σιτίον, ἥδιον δὲ τῶν βελτιόνων μὲν, ἀηδεστέρων δὲ μᾶλλον αἰρετέον.

λϛ'. Οἱ πρεσβῦται τῶν νέων τὰ μὲν πολλὰ νοσέουσιν ἥσσον· ὅσα δ' ἂν αὐτέοισι χρόνια νοσήματα γένηται, τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

cognatus fuerit, quam quibus in horum aliquo minime cognatus fuerit.

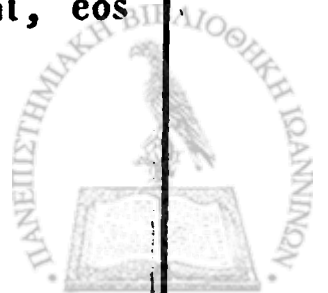
35. Quovis in morbo partes, quae sunt ad umbilicum et imum ventrem, crassitudinem habere praestat: valde autem tenues esse et tabefactas pravum. Ad inferiores autem purgationes hoc etiam parum tutum.

36. Qui bona sunt corporis sanitate, dum per medicamentum purgantia repurgantur, cito exsolvuuntur: itemque qui pravo utuntur cibo.

37. Qui bene constituto sunt corpore, ad medicationes moleste habent.

38. Cibus et potus paulo peior, suavior tamen melioribus quidem, sed minus gravis anteponendus.

39. Ut plurimum quidem senes minus aegrotant, quam iuvenes: at qui ipsis morbi diuturni sunt, eos fere ad mortem comitari solent.

μ'. Βράγχοι καὶ κόρυζαι τοῖσι σφόδρα πρεσβύ-
τησιν οὐ πεπαίνονται.

μα'. Οἱ ἐκλυόμενοι πολλάκις καὶ ἰσχυρῶς ἄνευ
φανερῆς προφάσιος ἑξαπίνης τελευτῶσι.

μβ'. Λύειν ἀποπληξίην ἰσχυρὴν μὲν ἀδύνατον,
ἀσθενέα δὲ οὐ ῥηϊδίον.

μγ'. Τῶν ἀπαγχομένων καὶ καταλυομένων, μη-76
δέπω δὲ τεθνηκότων, οὐκ ἀναφέρουσιν οἷσι ἂν ἀφρὸς
ἢ περὶ τὸ στόμα.

μδ'. Οἱ παχῆες σφόδρα κατὰ φύσιν ταχυθάνατοι
γίνονται μᾶλλον τῶν ἰσχυρῶν.

με'. Τῶν ἐπιληπτικῶν τοῖσι νέοισιν ἀπαλλαγὴν
αἱ μεταβολαὶ μάλιστα τῆς ἡλικίης καὶ τῶν χωρίων
καὶ τῶν βίων ποιεῖουσι.

μς'. Δύο πόνων ἅμα γινομένων μὴ κατὰ τον
αὐτὸν τρόπον ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον.

40. Raucedines et gravedines in valde senibus
non coquantur.

41. Qui crebro et vehementer sine manifesta
causa animo linquntur, repente moriuntur.

42. Valida quidem apoplexia nullo modo sanatur,
levis vero non facile.

43. Ex strangulatis et dissolutis necdum mortuis
ii minime ad vitam redeunt, quibus spuma circa os
collecta fuerit.

44. Natura admodum crassi celerius intereunt quam
graciles.

45. Ex comitialibus iuvenes mutatione potissimum
aetatis et regionum et victuum liberationem accipiunt.

46. Cum duo dolores simul minime eundem locum
occupant, vehementior obsecurat alterum.

μζ'. Περί τὰς γενέσθιας τοῦ πύου οἱ πόνοι καὶ οἱ πυρετοὶ συμβαίνουσι μᾶλλον ἢ γενομένου.

μη'. Ἐν πάσῃ κινήσει τοῦ σώματος ὀκότεν ἄρχεται πονέειν, τὸ διαναπαύειν εὐθύς ἄκοπον.

μθ'. Οἱ εἰθισμένοι τοὺς συνήθεις πόρους φέρειν, καὶ ὡς ἀσθενέες ἢ γέροντες, τῶν ἀσυνήθων ἰσχυρῶν τε καὶ νέων ῥᾶον φέρουσι.

ν'. Τὰ ἐκ πολλοῦ χρόνου συνήθια, καὶ ἢ χεῖρω, τῶν ἀσυνήθων ἥσβον ἐνοχλεῖν εἴωθε. δεῖ οὖν καὶ ἐς τὰ συνήθια μεταβάλλειν.

να'. Τὸ κατὰ πολὺ καὶ ἐξαπίνης κενοῦν ἢ πληροῦν ἢ θερμαίνειν ἢ ψύχειν ἢ ἄλλως ὀκωσοῦν τὸ σῶμα κινεῖν σφαλερὸν, καὶ πᾶν τὸ πολὺ τῇ φύσει πολέμιον, τὸ δὲ κατ' ὀλίγον ἀσφαλές, καὶ ἄλλως ἦν τις*) ἐξ ἑτέρου ἐφ' ἑτερον μεταβαλεῖν.

νβ'. Πάντα κατὰ λόγον ποιέοντι καὶ μὴ γινόμε-

47. Dolores et febres contingunt magis circa puris generationem quam eo confecto.

48. Quovis in corporis motu simul ac laborare coeperit, quies confestim lassitudinis est remedium.

49. Qui solitos labores ferre assueverunt, etiam si invalidi sunt aut senes, eos facilius ferunt quam qui non assueti quamvis robusti et iuvenes.

50. Quae ex longo temporis intervallo assueta sunt, quamvis deteriora, insuetis minus molesta esse solent. Quare ad insolita etiam facienda mutatio.

51. Confestim et repente evacuare vel implere vel calefacere vel refrigerare vel utcunque aliter corpus movere periculosum, siquidem omne nimium naturae inimicum. Verum quod paulatim fit, securum est tum vel maxime, si quis ab uno ad alterum transierit.

52. Cum quis omnia recta ratione facit, neque

*) καὶ ἄλλως καὶ ἦν τις Lind.

των τῶν κατὰ λόγον μὴ μεταβαίνειν ἐφ' ἕτερον, μέ-77
 ντος τοῦ δόξαντος ἐξ ἀρχῆς.

γ'. Ὀκόσοι τὰς κοιλίας ὑγρὰς ἔχουσι νεοὶ μὲν
 βέλτιον ἀπαλλάσσουσι τῶν τὰς ξηρὰς ἔχόντων,
 δὲ τὸ γῆρας χειρὸν ἀπαλλάσσουσι, ξηραίνονται
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖσιν ἀπογηράσκουσι.

δ'. Μεγέθει δὲ σώματος ἐννεᾶσαι μὲν ἐλευθέ-
 ρον καὶ οὐκ ἀειδές, ἐγγηρᾶσαι δὲ δύσχρηστον καὶ
 ἴσον τῶν ἐλασσόνων.

T M H M A T P I T O N.

α'. Αἱ μεταβολαὶ τῶν ὠρέων μάλιστα τίκτουσι
 ψυχήματα, καὶ ἐν τῆσιν ὄρησιν αἱ μεγάλαι μεταλλα-
 αὶ ἢ ψύξιος ἢ θάλψιος καὶ τᾶλλα κατὰ λόγον οὕτως.

β'. Τῶν φύσεων αἱ μὲν πρὸς θέρους, αἱ δὲ πρὸς
 κρύου εὖ ἢ κακῶς πεφύκασι.

men pro ratione succedit, non est ad aliud progre-
 endum, si manet quod ab initio visum est.

33. Quicumque alvos habent humidus, ii quidem,
 iuvenes sunt, melius degunt, quam qui siccas habent :
 in senectute peius degunt, cum ipsis senescenti-
 s fere siccentur.

34. Longa corporis statura in iuventute quidem
 agenda liberalis nec indecora, in senectute vero in-
 lis et brevitare deterior.

S E C T I O T E R T I A.

1. Commutationes anni temporum potissimum mor-
 s pariunt et in ipsis anni temporibus magnae muta-
 nes frigoris et caloris aliaque pro ratione ad hunc
 idum.

2. Naturae hac quidem ad aestatem, aliae vero
 hiemem bene vel male habere consuevere.

IS HIPPOCRATIS APHORISM.

γ'. Τῶν νοῦσων ἄλλαι πρὸς ἄλλας εὖ ἢ κακῶς πεφύκασι, καὶ ἡλικίαι τινὲς πρὸς ὥρας καὶ χώρας καὶ διαίτας.

δ'. Ἐν τῆσιν ὥρησιν, ὅταν τῆς αὐτῆς ἡμέρης ὅτε μὲν θάλαππος, ὅτε δὲ ψῦχος γένηται, φθινοπωρινὰ τὰ νοσήματα προσδέχεσθαι χρῆ.

ε'. Νότοι βαρυνήκοι, ἀγλυώδεις, καρηβαρικοὶ, νωθροὶ, διαλυτικοί· ὅκοταν οὗτος δυναστεύῃ, τοιαῦτα ἐν τῆσιν ἀρρωστίησι πάσχουσιν. ἦν δὲ βόρειον ἢ, βῆχες, φάρυγγες, κοιλία σκληραὶ, δυσουρία, φρικώδεις, ὀδύνηαι πλευρέων, στηθέων. ὅκοταν οὕτω*) δυναστεύῃ, τοιαῦτα ἐν τῆσιν ἀρρωστίησι προσδέχεσθαι χρῆ.

78 ζ'. Ὅκοταν θέρος γένηται ἦρι ὅμοιον, ἰδρωῶτας ἐν τοῖσι πυρετοῖσι πολλοὺς προσδέχεσθαι χρῆ.

ξ'. Ἐν τοῖσιν ἀνῆμοῖσι πυρετοὶ ὀξέες γίνονται,

3. Morbi alii ad alia anni tempora bene vel male habere consueverunt et aetates quaedam ad anni tempora et loca et victus rationes.

4. Per anni tempora quando eodem die modo calor modo frigus fit, autumnales morbos expectare convenit.

5. Austri aurium tarditatem et oculorum caliginem afferunt et capitis gravitatem, corpus torpidum et languidum reddunt: cum hi invaluerint, ista in morbis patiuntur. Sin aquilonia tempestas fuerit, tusses movet, fauces exasperat, alvos indurat, urinam supprimit, horrores excitat, laterum et pectoris dolores. Cum sic invaluerit, talia in morbis expectanda sunt.

6. Cum aestas veri similis fuerit, in febribus copiosos sudores expectare oportet.

7. Per squalores febres acutae fiunt, et si qui-

*) οὗτος Lind.

καὶ ἦν μὲν ἐπὶ πλεον ἢ τὸ ἔτος τοιοῦτέον ἔον, οἴην τὴν κατάστασιν ἐποίησεν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὰ νοσήματα τοιαῦτα δεῖ προσδέχεσθαι.

ἡ. Ἐν τοῖσι καθεστεῶσι καιροῖσιν, ἦν ὥραίως τὰ ὥραϊα ἀποδίδωσιν, εὐσταθέες καὶ εὐκρινέες αἱ νοῦσοι γίνονται, ἐν δὲ τοῖσιν ἀκαταστάτοισιν ἀκατάστατοι καὶ δύσκριτοι.

θ. Ἐν φθινοπώρῳ ὀξύταται αἱ νοῦσοι καὶ θανατωδέσταται τοῦπίπαν. ἦρ δὲ ὑγιεινότετον καὶ ἥκιστα θανατωδές.

ι. Τὸ φθινόπωρον τοῖς φθίνουσι κακόν. †

ια. Περὶ δὲ τῶν ὥρέων ἦν μὲν ὁ χειμῶν ἀύχμηρός καὶ βόρειος γένηται, τὸ δὲ ἔαρ ἔπομβρον καὶ νότιον, ἀνάγκη τοῦ θέρους πυρετοὺς ὀξεῖς καὶ ὀφθαλμίας καὶ δυσεντερίας γίνεσθαι, μάλιστα τῆσι γυναιξὶ καὶ ἀνδρῶν τοῖσιν ὑγροῖσι τὰς φύσιας.

dem annus magna ex parte talis extiterit, qualem temporis conditionem effecerit, tales sere quoque morbos expectare oportet.

8. Temporibus bene et ordine constitutis et tempestive tempestivitate servantibus morbi, qui facile consistant et solvantur, sunt: in male vero constitutis, qui neque facile consistunt, neque facile solvantur.

9. Per autumnum omnino morbi acutissimi et maxime exitiales. Ver autem saluberrimum et minime exitiale.

10. Autumnus tabidis malus.

11. Quod autem ad anni tempora attinet, si quidem hiems (plus aequo) sicca et aquilonia fuerit, ver autem valde pluvium et austrinum, febres acutas et oppitudines, et intestinorum difficultates ad aestatem oriri necesse est, praecipue vero in mulieribus et viris natura humidioribus.

ιβ. Ἦν δὲ νότιος ὁ χειμὼν καὶ ἔπομβρος καὶ εὐδιὸς γένηται, τὸ δὲ ἔαρ ἀνχμηρὸν καὶ βόρειον, αἱ μὲν γυναῖκες, ἦσιν οἱ τόκοι πρὸς τὸ ἦρ, ἐκ πάσης προφάσιος ἐκτιτρώσκουσιν. αἱ δ' ἂν τέκωσιν, ἀκρατέα καὶ νοσώδεα τὰ παιδιά τίκτουσιν, ὥστε ἢ παρατυκὰ ἀπόλλυσθαι ἢ λεπτὰ καὶ νοσώδεα ζῆν ἔοντα. τοῖσι δὲ ἄλλοισι βροτοῖσι δυσεντερίαι καὶ ὀφθαλμίαι ξηραὶ γίνονται, τοῖσι δὲ πρεσβυτέροισι κατάρροι συντόμως ἀπολλύντες.

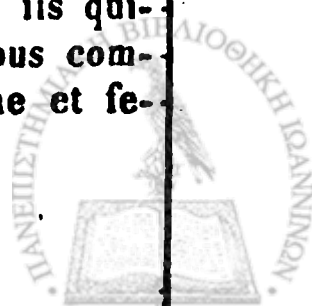
79 ιγ. Ἦν δὲ τὸ θέρος ἀνχμηρὸν καὶ βόρειον γένηται, τὸ δὲ φθινόπωρον ἔπομβρον καὶ νότιον, κεφαλαλγίαι ἐς τὸν χειμῶνα γίνονται καὶ βῆχες καὶ βράγχοι καὶ κόρουζαι, ἐνίοισι δὲ καὶ φθίσεις.

ιδ. Ἦν δὲ βόρειον ἢ καὶ ἄνυδρον, τοῖσι μὲν ὑγροῖσιν ἐοῦσι τὰς φύσις καὶ τῆσι γυναῖξι ξύμφορον, τοῖσι δὲ λοιποῖσιν ὀφθαλμίαι ἔσονται ξηραὶ καὶ

12. At si hiems austrina et valde pluvia et placida fuerit, ver autem (plus justo) siccum et aquilonium, mulieres quidem, quibus partus ad ver imminet, ex quavis causa abortiunt. Quae vero pepererint, imbecillos et morbosos infantes edunt, ita ut vel statim intereant, vel tenues et valetudinarii vivant. Caeteris autem mortalibus difficultates intestivorum et lippitudines aridae oriuntur, senioribus vero delusionnes brevi interficientes.

13. Si vero aestas (plus aequo) sicca et aquilonia, autumnus vero admodum pluvius et austrinus fuerit, capitis dolores ad hiemem oriuntur et tusses et raucitates et gravedines, nonnullis vero etiam tabes.

14. Si vero aquilonius sit et sine pluviis, iis quidem, qui natura sunt humidiores, et mulieribus commodus, reliquis autem lippitudines erunt siccae et fe-

πυρετοὶ ὀξείες καὶ κόρυζαι, ἐνίοισι δὲ καὶ μελαγχολία.

ιέ. Τῶν δὲ καταστασίων τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ μὲν ὅλον οἱ ἀνῆμοὶ τῶν ἐπομβρίων εἰσὶν ὑγιεινότεροι καὶ ἥσσον θανατώδεις.

ις. Νουσήματα δὲ ἐν μὲν τῆσιν ἐπομβρίῃσιν ὡς τὰ πολλὰ γίνεται, πυρετοὶ τε μακροὶ καὶ κοιλῆς ῥύσιες καὶ σηπεδόνες, καὶ ἐπίληπτοι καὶ ἀπόπληκτοι καὶ κυνάγχει· ἐν δὲ τοῖσιν ἀνῆμοῖσι φθινώδεις, ὀφθαλμιαί, ἀρθρίτιδες, στραγγουρίαι καὶ δυσεντερίαι.

ιζ. Αἱ δὲ καθ' ἡμέραν καταστάσεις αἱ μὲν βόρειοι τὰ τε σώματα ξηρῶσι καὶ εὐτόνα καὶ εὐκλινῆτα καὶ εὐχρόα καὶ εὐηκοώτερα ποιεοῦσι, καὶ τὰς κοιλίας ξηραίνουσι καὶ τὰ ὄμματα δάκνουσι, καὶ περὶ τὸν θώρηκα ἄλγημα ἴν τι προὔπαρχει, μᾶλλον πονέουσιν· αἱ δὲ νότιοι διαλύουσι τὰ σώματα καὶ ὑγραίνουσιν καὶ βαρυνκοῦσας καὶ καρῆβαρίας καὶ ἰλλυγους

bres acutae et diuturnae, nonnullis vero etiam melancholiae.

15. Ex anni autem conditionibus omnino magnae siccitates assiduis imbribus sunt salubriores minusque lethales.

16. Per assiduos imbres morbi magna ex parte oriuntur, cum febres longae, tum alvi fluxiones, putredines, comitiales, apoplexiae et anginae: per magnas autem siccitates tabitudines, lippitudines, articulorum dolores, urinae stillicidia et intestinorum difficultates.

17. At status temporum quotidiani, aquilonii quidem corpora densant, valentiora, expeditiora, bene colorata et melius audientia reddunt, alvos exsiccant, oculos mordent, et si thoracem dolor aliquis prius habuerit, eum magis irritant: austrini autem corpora exolvunt et humectant, gravem auditum et capitis gra-

ποιέουσιν*), ἐν δὲ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν καὶ τοῖσι σώμασι δυσκίνησθην καὶ τὰς κοιλίας ὑγραίνουσι.

ιη'. Κατὰ δὲ τὰς ὥρας τοῦ μὲν ἤρος καὶ ἔαρος τοῦ θέρεος οἱ παῖδες καὶ οἱ τοιτέων ἐχόμενοι τῆσιν ἡλικίῃσιν ἄριστά τε διάγουσι καὶ ἰγναίνουσι μάλιστα, τοῦ δὲ θέρεος καὶ τοῦ φθινοπώρου μέγροι μὲν τινοὶ οἱ γέροντες, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ φθινοπώρου καὶ τοῦ χειμῶνος οἱ μέσοι τῆσιν ἡλικίῃσιν.

ιθ'. Νουσήματα δὲ πάντα μὲν ἐν πάσῃσιν τῆσιν ὥρῃσιν γίνεται, μᾶλλον δ' ἔνια κατ' ἐνίας αὐτέων καὶ γίνεται καὶ παροξύνεται.

ιζ'. Τοῦ μὲν γὰρ ἤρος τὰ μανικά καὶ τὰ μελαγχολικά καὶ τὰ ἐπιληπτικά καὶ αἵματος ῥύβεις καὶ κυνάγλαι καὶ κόρουσαι καὶ βράγχοι καὶ λέπραι καὶ βῆ-

vitatem et vertigines afferunt, oculis et corporibus difficilem motionem inducunt et alvos humectant.

18. Quod autem ad anni tempora attinet, vere quidem et prima aestate pueri et his aetate proximi optime degunt et maxime valent, aestate vero et quadrantibus autumno senes, reliqua autumni et hiemis parte, qui inter has aetates sunt medii.

19. In quibusvis anni temporibus omnis generis morbi oriuntur, nonnulli tamen in quibusdam tum fiunt tum excitantur.

20. Vere quidem insania, melancholiae, morbi comitiales, sanguinis profusiones, anginae, gravedines, raucitates, tusses, leprae, impetigines, vitiligines et

*) καὶ ἰλλυγους ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖσιν καὶ τοῖσι σώμασι.
 z. t. l. Lind.

χες*) καὶ λειχήνες καὶ ἄλφοι καὶ ἐξανθήσεις ἐλκώ-
δεες πλείσται καὶ φύματα καὶ ἄρθρικά.

κα'. Τοῦ δὲ θέρους ἐνιά τε τουτέων καὶ πυρετοὶ
ξυνεχέες καὶ καῦσοι, καὶ τριταῖοι πυρετοὶ καὶ τεταρ-
ταῖοι, καὶ ἔμετοι καὶ διάρροιαὶ καὶ ὀφθαλμῖαι καὶ
ὠτῶν πόνοι καὶ στομάτων ἐλκώσεις καὶ σηπεδόνες
αἰδοίων καὶ ἴδρωα.

κβ'. Τοῦ δὲ φθινοπώρου καὶ τῶν θερινῶν τὰ
πολλὰ καὶ πυρετοὶ τεταρταῖοι καὶ πλανήτες, καὶ
σπλῆνες καὶ ὕδρωπες καὶ φθίσεις καὶ στραγγουρίαι
καὶ λειεντερίαι καὶ δυσεντερίαι καὶ ἰσχιάδες καὶ κυ-
νάγχαι καὶ ἄσθματα καὶ εἰλεοὶ καὶ ἐπιληψίαι καὶ τὰ
μανικὰ καὶ τὰ μελαγχολικά.

κγ'. Τοῦ δὲ χειμῶνος πλευριτίδες, περιπλευμο-
νῖαι, λήθαργοι, κόρυζαι, βράγχοι, βῆχες, πόνοι στη-

pustulae ulcerosae plurimae et tubercula et articulorum dolores.

21. Aestate autem horum nonnulli et febres assi-
duae et ardentes et tertianae plurimae et quartanae,
vomitiones, alvi profluvia, lippitudines, aurium dolo-
res, oris exulcerationes, genitalium putredines et su-
damina.

22. Autumno vero etiam aestivi multi et quarta-
nae febres atque erraticae, lienes, aquae inter cutem,
tabes, urinae stillicidia, intestinorum levitates et dif-
ficultates, coxendicium dolores, anginae, crebri anhe-
litus, volvuli, morbi comitiales, insaniae et melan-
choliae.

23. Hieme vero morbi laterales, pulmonum in-
flammationes, lethargi, gravedines, raucitates, tusses,

*) καὶ βῆχες om. Lind.

θέων, πόνοι πλευρέων, ὀσφύος, κεφαλαλγία, ἴλιγγοι, ἀποπληξία.

κδ'. Ἐν δὲ τῆσιν ἡλικίησιν τοιαύδε ξυμβαίνει. τοῖσι μικροῖσι καὶ νεογνοῖσι παιδίοισιν ἄφθα, ἕμετοι, βῆχες, ἀρτηνία, φόβοι, ὀμφαλοῦ φλεγμοναί, ὠτων ὑγρότητες.

κε'. Πρὸς δὲ τὸ ὀδοντοφυεῖν προσάγουσιν οὖλων ὀδαξυμοί, πυρετοί, σπασμοί, διάρροια, καὶ μάστιγα ὅταν ἀνάγωσι τοὺς κινύδοντας, καὶ τοῖσι παχυτάτοισι τῶν παιδων καὶ τοῖσι σκληρὰς τὰς κοιλίας ἔχουσι.

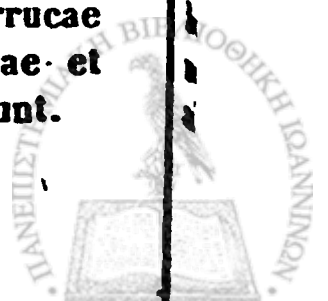
κς'. Πρεσβυτέροισι δὲ γενομένοισι παρίσθμια, σπονδύλου τοῦ κατὰ τὸ ἰνίον εἶσω ὤσιες, ἄσθματα, λιθιάσιες, ἔλμινθες στρογγύλαι, ἀσκαρίδες, ἀχροχορδόνες, σατυριασμοί, στραγγουρία, χοιράδες καὶ τᾶλλα φύματα, μάστιγα δὲ τὰ προειρημένα.

dolores pectorum, laterum et lumborum, capitis dolores, vertigines et apoplexiae.

24. Per aetates haec eveniunt, parvis et recens natis pueris, serpentia oris ulcera, quae aphthae dicuntur, vomitiones, tusses, vigiliae, pavores, umbilici inflammationes, aurium humiditates.

25. Ad dentitionem vero progressis gingivarum stimulantem pruriginem, febres, convulsiones, alvi profluvia, idque praecipue cum caninos dentes emittere coeperint, et iis, qui maxime crassi sunt, et iis, qui alvos duras habent.

26. At iis, qui aetate paulum progressi sunt, tonsillarum inflammationes, vertebrae quae ad occipitium est interiorum in partem impulsiones, crebrae anhelationes, calculi, lumbrici rotundi, alii tenues et minuti, in recto intestino orti (ascarides dicuntur), verrucae Graecis ἀχροχορδόνες dictae, satyriasmus, strumae et alia tubercula, praecipue vero quae ante dicta sunt.

κζ'. Τοῖσι δὲ ἔτι πρεσβυτέροισι καὶ πρὸς τὴν ἵβην προσάγουσι τουτέων τε τὰ πολλὰ, πυρετοὶ χρόνιοι μᾶλλον καὶ ἐκ ῥινῶν αἵματος ῥύσιες.

κη'. Τὰ δὲ πλεῖστα τοῖσι παιδίοισι πάθει κρίνε-
ται, τὰ μὲν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρησι, τὰ δὲ ἐν ἑπτὰ
μησί, τὰ δὲ ἐν ἑπτὰ ἔτεσι, τὰ δὲ πρὸς τὴν ἵβην
προσάγουσιν. ὅσα δ' ἂν διαμείνη τοῖσι παιδίοισι καὶ
μὴ ἀπολυθῆ περὶ τὸ ἠβάσκειν ἢ τῆσι θήλεσι περὶ
τὰς τῶν καταμηνίων ῥήξιας, χρονίζειν εἴωθεν.

κθ'. Τοῖσι δὲ νεηνίσκοισιν αἵματος πτύσιες, φθί-
σιες, πυρετοὶ ὀξέες, ἐπιληψία, καὶ τᾶλλα νουσήματα,
μάλιστα δὲ τὰ προειρημένα.

λ'. Τοῖσι δὲ ὑπὲρ τὴν ἡλικίην ταύτην ἄσθματα,
πλευρίτιδες, περιπλευμονίαι, λήθαργοι, φρενίτιδες, 82

27. Aetate autem provecioribus et ad pubertatem
progressis pleraque ex illis, et febres diuturnae ma-
gis et sanguinis ex naribus profluvia.

28. At magna ex parte pueris morbi iudicatione
solvuntur, partim quidem intra quadraginta dies, par-
tim vero intra septem menses, nonnulli intra annos
septem, quidam etiam ad pubertatem progressis. Qui
vero pueris permanserint, neque circa pubertatem so-
luti fuerint, aut foeminis circa mensium eruptionem,
diu perseverare consueverunt.

29. Adolescentibus autem, sanguinis spuitiones, ta-
bes, febres acutae, morbi comitiales aliique, praeci-
pue tamen qui ante dicti sunt.

30. His vero, qui hanc aetatem superarunt, cre-
bri anhelitus, morbi laterales, pulmonum inflammatio-
nes, lethargi, phrenitides, febres ardentes, diuturna
alvi profluvia, cholerae, intestinorum difficultates et

καῦσοι, διάρροιαι χρόνιαι, χολεραί, δυσεντερίαι, λειεν-
τερίαι, αίμορροΐδες.

λ'α'. Τοῖσι δὲ πρεσβύτησι δύσπνοιαι, κατάρροι
βηγώδες, στραγγουρία, δυσουρία, ἄρθρων πόνοι,
νεφρίτιδες, ἴλιγγοι, ἀποπληξία, καχεξία, ξυσμοὶ τοῦ
σώματος ὅλου, ἀγρυπνία, κοιλίης καὶ ὀφθαλμῶν καὶ
ὀινῶν ὑγρότητες, ἀμβλυωπία, γλανκώσιες, βαρυηκοΐαι.

T M H M A T E T A P T O N.

α'. Τὰς κνούσας φαρμακεύειν, ἣν ὀργᾶ, τετρα-
μηνᾶ καὶ ἄχρι ἑπτὰ μηνῶν, ἧσσον δὲ παρὰ ταύτας,
τὰ δὲ νήπια καὶ πρεσβύτερα εὐλαβεῖσθαι χρῆ.

β'. Ἐν τῆσι φαρμακίῃσι τοιαῦτα ἄγειν ἐκ τοῦ
σώματος, ὀκόσα καὶ ἀντόματα ἰόντα χρήσιμα, τὰ δὲ
ἐναντίως ἰόντα παύειν.

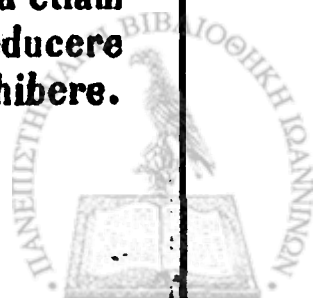
laevitates, sanguinis per ora venarum quae in ano sunt
profusio.

31. At senibus spirandi difficultates, destillationes
tussim inferentes, stranguriae, urinae difficultates, ar-
ticulorum et renum dolores, vertigines, apoplexiae,
mali corporis habitus, totius corporis pruritus, vigi-
liae, alvi, oculorum et narium humiditates, visus he-
betudines, gravedines, auditus graves.

S E C T I O Q U A R T A.

1. Uterum gerentibus medicamenta purgantia sunt
exhibenda, si humor impetu fertur ad excretionem,
quarto mense et ad septimum usque, his tamen
minus. In minoribus autem et grandioribus foetibus
subtimide se gerere oportet.

2. In medicamentorum purgantium usu, qualia etiam
sponte prodeuntia utilia sunt, talia e corpore educere
convenit, quae vero contrario modo prodeunt, cohibere.

γ'. Ἦν μὲν οἶα δεῖ καθαιρεσθαι καθαιρωνται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσι, τὰ δὲ ἐναντία δυσχερῶς.

δ'. Φαρμακεύειν θέρεος μὲν μᾶλλον τὰς ἄνω, χειμῶνος δὲ τὰς κάτω.

ε'. Ὑπὸ κύνα καὶ πρὸ κυνὸς ἐργώδεες αἱ φαρμακίαι.

ς'. Τοὺς ἰσχνοὺς τοὺς εὐημέας*) ἄνω φαρμακεύειν, ὑποστελλομένους χειμῶνα.

ζ'. Τοὺς δὲ δυσημέας καὶ μέσως εὐσάρκους κάτω, ὑποστελλομένους θέρος.

η'. Τοὺς δὲ φθινώδεας ὑποστελλομένους τὰς ἄνω**).

θ'. Τοὺς δὲ μελαγχολικοὺς ἀδροτέρως τὰς κάτω, 83 τῷ αὐτῷ λογισμῷ τάναντια προστιθεῖς.

3. Si quae purgari decet, purgentur, confert et leviter ferunt, contra vero, graviter.

4. Aestate quidem superiores ventros potius medicamentis repurgato, hieme vero inferiores.

5. Sub canis ortum et ante canis ortum molestae sunt per medicamenta purgationes.

6. Graciles, facili vomitione utentes, medicamento per superiora purgare oportet, reformidantes hiemem.

7. At difficili vomitione utentes et modice carnosos per inferiora, aestatem reformidantes.

8. Tabescentes vero, reformidantes per superiora purgationes.

9. Atra bile abundantes largius per inferiora, simili ratione adhibita contraria purgandi via.

*) Τοὺς ἰσχνοὺς καὶ τοὺς εὐημέας Lind.

***) τὰς ἄνω φαρμακείας Lind.

ι'. Φαρμακεύειν ἐν τοῖσι λίην ὀξέσιν ἢν ὀργᾶ αὐθμερόν, χρονίζειν γὰρ ἐν τοῖσι τοιούτοισι κακόν.

ια'. Ὁκόβοισι στρόφοι καὶ περὶ τὸν ὀμφαλὸν πόνοι καὶ ὀσφύος ἄλγημα μὴ λυόμενον, μήτε ὑπὸ φαρμακίης μήτ' ἄλλως, εἰς ὕδρωπα ξηρὸν ἰδρύεται.

ιβ'. Ὁκόβοισι κοιλία λειντεριώδεις, χραιμῶνος φαρμακεύειν ἄνω κακόν.

ιγ'. Πρὸς τοὺς ἐλλεβόρους τοῖσι μὴ ῥηϊδίως ἄνω καθαιρομένοισι, πρὸς τῆς πόσιος προὔγραίνειν τὰ σώματα ἐν πλείονι τροφῇ καὶ ἀναπαύσει.

ιδ'. Ἐπὴν πῆν τις ἐλλέβορον, πρὸς μὲν τὰς κινήσιας τῶν σωμάτων μᾶλλον ἄγειν, πρὸς δὲ τοὺς ὕπνους καὶ μὴ κινήσιας ἤσβον. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ναυτιλίη, ὅτι κινήσις τὰ σώματα ταράσσει.

ιε'. Ἐπὴν βούλη μᾶλλον ἄγειν τὸν ἐλλέβορον,

10. In valde acutis si suoapte impetu ad excretionem humor feratur, medicamento purgante eodem die utendum, siquidem in his cunctari malum.

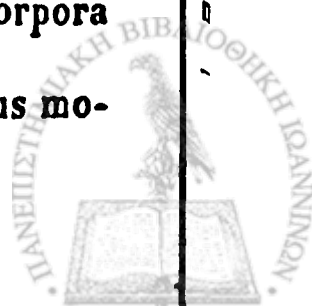
11. Quibus intestina contorquentur, circa umbilicum labores, et lumborum dolor adest, qui neque medicamento purgante, neque aliá ratione solvitur, in siccum hydropem confirmatur.

12. Quibus alvi intestinorum laevitate infestantur, eos hiberno tempore per superiora medicamento purgare malum.

13. Qui veratro sumpto non facile per superiora purgantur, iis ante potionem corpora copiosiore cibo et quiete humectato.

14. Ubi quis veratrum potione sumpserit, corporum quidem motiones magis quam somnum et quietem inducito. Nam vel navigatio turbari motione corpora indicat.

15. Ubi veratrum magis ducere voles, corpus mo-

κίνει τὸ σῶμα, ἐπὶν δὲ παῦσαι, ὕπνον ποίει καὶ μὴ κίνει.

ις'. Ἐλλέβορος ἐπικίνδυνος τοῖσι τὰς σάρκας ὑγιέας ἔχουσι· σπασμὸν γὰρ ἐμποίει.

ις'. Ἀπυρέτω ἐόντι ἀποσιτή καὶ καρδιωγμὸς καὶ σκοτόδινος καὶ στόμα ἐκπικρούμενον ἄνω φαρμακίης δεῖσθαι σημαίνει.

ιη'. Τὰ ὑπὲρ τῶν φρενῶν ὀδυνήματα*) ἄνω φαρμακίην σημαίνει· ὀκόσα δὲ κάτω, κάτω.

ιδ'. Ὀκόσοι ἐν τῆσι φαρμακοποσίησι μὴ διψῶσι⁸⁴ καθαιρόμενοι, οὐ παύονται πρὶν ἢν διψήσωσιν.

κ'. Ἀπυρέτοισι λοῦσιν ἢν γίνεται στρόφος καὶ γουνάτων βάρος καὶ ὀσφύος ἄλγημα, κάτω φαρμακίης δεῖσθαι σημαίνει.

veto, ubi vero sistere, somnum conciliato, neque moveto.

16. Veratrum iis, qui sano sunt corpore, periculosum: convulsionem enim inducit.

17. Si cui sine febre cibi fastidium, oris ventriculi morsus, tenebriosa vertigo contigerit et os amarulentum fuerit, haec necessariam esse per superiora purgationem indicant.

18. Dolores supra septum transversum medicamentum, quod per superiora purget, necessarium esse indicant. At qui septo transverso sunt inferiores, per inferiora.

19. Qui sumpta potione medica dum purgantur non sitiunt, ii purgandi finem non faciunt, donec siverint.

20. Si dolor intestina torquens et genuum gravitas et lumborum dolor citra febrem affuerint, medicamento, quod per inferiora purget, opus esse significant.

*) ὀκόσα καθάρσιος δέονται add. Lind.

κα'. Ὑποχωρήματα μέλαινα οἴονεϊ αἷμα μέλαν ἀπ' αὐτομάτου λόντα καὶ ξὺν πυρετῷ καὶ ἄνευ πυρετοῦ κάκιστα, καὶ ὀκόβοισιν ἂν τὰ χρώματα πονηρότερα ᾖ, μᾶλλον κάκιον. σὺν φαρμάκῳ δὲ ἄμεινον, καὶ ὀκόβῳ ἂν πλείω χρώματα οὐ πονηρὰ.

κβ'. Νουσημάτων ὀκόβων ἀσχομένων ἦν χολῆ μέλαινα ἢ ἄνω ἢ κάτω ἐπέλθῃ, θανάσιμον.

κγ'. Ὀκόβοισιν ἐκ νουσημάτων ὀξέων ἢ ἐκ πολυχρονίων ἢ ἐκ τραμάτων ἢ ἄλλως πως λεπτυνομένων χολῆ μέλαινα ἢ ὀκοῖον αἷμα μέλαν ἐπέλθῃ, τῇ ὑστεραίῃ ἀποθνήσκουσι.

κδ'. Δυσεντερίῃ ἦν ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἄρξῃται, θανάσιμον.

κε'. Αἷμα ἄνω μὲν ὀκοῖον ἂν ᾖ, κακόν, κάτω δὲ ἀγαθόν, καὶ τὰ μέλαινα ὑποχωρέοντα κακόν*).

21. Nigrae deiectiones, qualis sanguis niger, sponte procedentes et cum febre et citra febrem, pessimae, eoque peiores quo plures earum colores deteriores fuerint. A medicamento autem melius, quoque plures colores fuerint non pravi.

22. Quocunque morbo incipiente bilem atram supra vel infra prodire lethale.

23. Quibus per morbos acutos aut diuturnos aut vulnera aut alium quemvis modum extenuatis bilis atra aut veluti sanguis niger subierit, ii postridie moriuntur.

24. Intestinorum difficultas si ab atra bile ortum duxerit, lethalis.

25. Sanguis, supra quidem, qualiscunque fuerit emissus, malus, infra autem, si niger deiciatur, bonus.

*) κάτω δέ, ἀγαθόν μέλαν ὑποχωρέον Lind.

κς'. Ἦν ὑπὸ δυσεντερίης ἐχομένῳ ὀκοῖαι ἂν σάφ-
κες ὑποχωρήσωσι, θανάσιμον.

κζ'. Ὀκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν αἰμορραγέει
πλήθος ὀκοθενούν, ἐν τῆσιν ἀναλήψεσι, τουτέοισιν
αἱ κοιλίαι καθυγραίνονται.

κη'. Ὀκόσοισι χολώδεα τὰ διαχωρήματα κωφώ-
σιος γενομένης παύεται, καὶ ὀκόσοισι κώφωσις, χολ-
ωδέων γινομένων*) παύεται.

κθ'. Ὀκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἐκταλοῖσιν 85
λοῦσι ῥίγεα γίνονται**), δύσκριτα.

λ'. Ὀκόσοισι παροξυσμοὶ γίνονται, ἦν ἂν ὥρην
ἀφῆ ὁ πυρετός, ἐς τὴν αὔριον τὴν αὐτὴν ὥρην, ἦν
λάβη, δύσκριτα.

λα'. Τοῖσι κοπιώδεσιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἐς ἄρθρα
καὶ περὶ τὰς γνάθους μάλιστα ἀποστάσιες γίνονται.

26. Intestinorum difficultate vexato si veluti ca-
runculae deiciantur, lethale.

27. Quibus per febres sanguinis copia alicun-
que profluxerit, iis, cum resciantur, alvi humectantur.

28. Quibus biliosae sunt deiectiones, hac oborta
surditate cessant; et quibus adest surditas, his exor-
tis biliosis deiectionibus finitur.

29. In febribus si rigores contingant sexto die,
difficilem habent iudicationem.

30. Quibus accessiones fiunt, quacunque hora fe-
bris dimiserit, si postero die eadem qua antea hora
prehenderit, iudicatio difficilis esse solet.

31. Quibus per febres lassitudinis sensus inest,
iis ad articulos potissimumque circa maxillas abscessus
oriuntur.

*) ἐπιγινομένων Lind.

**) γίνονται Lind.

λβ'. Ὁκόσοισι δὲ ἀνισταμένοισιν ἐκ τῶν νοῦσων τι πονέει, ἐνταῦθα ἀποστάσιες γίνονται.

λγ'. Ἄτὰρ ἦν καὶ προπεπονηκός τι ἢ πρὸ τοῦ νοσέειν, ἐνταῦθα στηρίζει ἢ νοῦσος.

λδ'. Ἦν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῇ φάρυγγι πνίξις ἐξαίφνης ἐπιστῆ*), θανάσιμον.

λε'. Ἦν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ ὁ τραχήλος ἐξαίφνης ἐπιστραφῆ καὶ μόλις καταπίνειν δύνηται, οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῷ τραχήλῳ**), θανάσιμον.

λς'. Ἰδρωῶτες πυρεταίνουσιν ἦν ἄρξονται, ἀγαθοὶ τριταῖοι καὶ πεμπταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι καὶ ἑναταῖοι καὶ ἑνδεκαταῖοι καὶ τεσσαρεςκαιδεκαταῖοι καὶ ἑπτακαιδεκαταῖοι καὶ μιῆ καὶ εἰκοστῆ, καὶ ἑβδόμη καὶ εἰκοστῆ, καὶ τριακοστῆ πρώτη, καὶ τριακοστῆ τετάρτη. οὗτοι γὰρ οἱ ἰδρωῶτες νοῦσους κρίνουσιν,

32. Iis vero, qui ex morbis convalescunt, si pars aliqua laboraverit, illic abscessus fiunt.

33. Sed et si pars quaequam ante morbum laboraverit, in eam se morbus obfirmat.

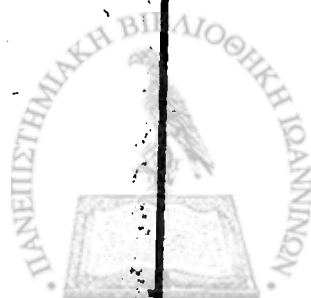
34. Si febre vexato, nullo existente in faucibus tumore, repentina accidat strangulatio; lethale.

35. Si febricitanti collum repente pervertitur, ut vix deglutire possit, nullo existente tumore, lethale.

36. Sudores febricitantibus boni, qui coeperint tertio die, quinto, septimo, nono, undecimo, decimoquarto, decimoseptimo, vicesimo primo, vicesimo septimo, tricesimo primo et tricesimo quarto: ii enim sudores morbos indicant. Qui vero tales non sunt,

*) ἐπιγίγνηται Lind.

**) ἐν τῷ τραχήλῳ om. Lind.

οἱ δὲ μὴ οὕτως γινόμενοι πόνον σημαίνουσι*) καὶ μῆκος νόσου καὶ ὑποτροπιασμούς.

λξ'. Οἱ ψυχροὶ ἰδρωῖτες ξὺν μὲν ὀξεῖ πυρετῷ γινόμενοι θάνατον, ξὺν προητέρῳ δὲ μῆκος νόσου σημαίνουσι.

λη'. Καὶ ὅκου ἐνι τοῦ σώματος ἰδρώς, ἐνταῦθα⁸⁶ φράζει τὴν νόσον.

λθ'. Καὶ ὅκου ἐνι τοῦ σώματος θερμὸν ἢ ψυχρὸν, ἐνταῦθα ἢ νόσος.

μ'. Καὶ ὅκου ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μεταβολαὶ καὶ ἢν τὸ σῶμα καταψύχεται ἢ αὐθις θερμαίνεται ἢ χρώμα ἕτερον ἐξ ἕτερου γίνηται, μῆκος νόσου σημαίνει.

μα'. Ἰδρώς πολὺς ἐξ ὕπνου ἄνευ τινὸς αἰτίας φανερῆς**) γινόμενος τὸ σῶμα σημαίνει ὅτι πλεονί-

laborem et morbi longitudinem eiusdemque reversionem significant.

37. Sudores frigidi in febre quidem acuta oborti mortem, in mitiori autem morbi prolixitatem significant.

38. Et ubi in corpore sudor inest, ibi morbum esse indicat.

39. Et qua corporis parte calor inest aut frigus, ibi morbus est.

40. Et ubi toto corpore mutationes contingunt, ut si corpus refrigeretur rursusque calefiat, vel color alius ex alio oriatur, morbi longitudinem significat.

41. Sudor copiosus de somno citra manifestam causam obortus corpus copiosiore uti cibo significat.

*) Al. θάνατον σημαίνουσι καὶ πόρους καὶ μῆκος κ. τ. λ.

**) ἄνευ φανερῆς αἰτίας Lind.

τροφῆ χρῆεται. ἤν δὲ τροφήν μὴ λαμβάνοντι τοῦτο γίνηται, σημαίνει ὅτι κενώσιος δέεται.

μβ. Ἰδρῶς πολὺς ψυχρὸς ἢ θερμὸς αἰεὶ ῥέων, ὁ ψυχρὸς μείζω, ὁ δὲ θερμὸς ἐλάσσω νοῦσον σημαίνει.

μγ. Οἱ πυρετοὶ ὀκόβοι μὴ διαλείποντες διὰ τρίτης ἰσχυρότεροι γίνονται*), ἐπικίνδυνοι. ὅταν δ' ἂν τρόπῳ διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι.

μδ. Ὀκόβοισι πυρετοὶ μακροὶ, τουτέοισι φύματα ἐς τὰ ἄρθρα ἢ πόνοι**) ἐγγίνονται.

μέ. Ὀκόβοισι φύματα ἐς τὰ ἄρθρα ἢ πόνοι ἐκ πυρετῶν γίνονται, οὔτοι σιτίοισι πλείοσι χρέονται.

μς. Ἦν ῥίγος ἐπιπίπτει πυρετῶ μὴ διαλείποντι, ἤδη ἀσθενεῖ ἔονται, θανάσιμον.

μζ. Αἱ ἀποχρέμψεις αἰ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι μὴ

Quod si cibum non assumenti istud contingat, evacuatione opus esse indicat.

42. Sudor copiosus calidus aut frigidus semper fluens, frigidus maiorem, calidus minorem morbum significat.

43. Febres, quae tertio quoque die vehementius affligunt neque intermittunt, periculosiores. Quocumque autem modo intermiserint, extra periculum esse significant.

44. Quibus adsunt febres longae, iis vel tubercula in articulis vel dolores innascuntur.

45. Quibus tubercula in articulis aut dolores post febres longas oriuntur, ii copiosioribus cibis utuntur.

46. Si febre non intermittente rigor frequenter incidat, aegro iam debili, lethale est.

47. In febribus non intermittentibus excreationes

*) μάλλον ante ἐπικίνδυνοι add. Lind.

**) Hic et post φύματα ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι Lind.

διαλείπουσιν αἱ πελιδναὶ καὶ αἱματώδεις καὶ δυσώδεις καὶ χολώδεις πᾶσαι κακαί. ἀποχωροῦσθαι δὲ καλῶς, ἀγαθαὶ καὶ κατὰ τὰς διαχωρήσιας καὶ κατὰ τὰ οὖρα. ἦν δὲ μὴ τι τῶν ξυμφερόντων ἐκκρίνηται διὰ τῶν τόπων τούτων, κακόν.

μῆ. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσιν ἦν τὰ 87 μὲν ἔξω ψυχρὰ ἦ, τὰ δὲ ἔνδον καίηται καὶ δίψαν ἔχη, θανάσιμον.

μδ'. Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῷ ἦν χεῖλος ἢ ὄφρυς ἢ ὄφθαλμὸς ἢ ρίς διαστραφῆ, ἦν μὴ βλέπη, ἦν μὴ ἀκούη ἀσθενέος ἔντος τοῦ κάρνοντος, ὅ τι ἂν τουτέων γένηται, ἐγγὺς ὁ θάνατος.

νε. Ὁκου ἐν πυρετῷ μὴ διαλείποντι δύσπνοια γένηται καὶ παραφροσύνη, θανάσιμον.

να'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἀποστήματα μὴ λυόμενα πρὸς τὰς πρώτας κρίσιας μῆκος νόσου σημαίνει.

νβ. Ὁκόσοι ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἢ ἐν τῆσιν ἄλ-

lividae, sanguineae, graveolentes et biliosae, omnes malae; bene autem si prodeant, bonae, tum per alvi excretiones, tum per urinas. At si quid eorum, quae non iuvant, per haec loca excernatur, malum.

48. In febribus non intermittentibus, si partes externae sint frigidae, internae vero urantur et siti vexentur, lethale est.

49. In febre non intermittente, si labrum aut supercilium aut oculus aut nasus pervertatur, si non videat, si non audiat, imbecillo iam corpore, quicquid ex his evenierit, in propinquo mors est.

50. Quando in febre non intermittente difficultas spirandi et delirium acciderit, lethale.

51. In febribus quae abscedunt si primis indicationibus non solvantur, morbi longitudinem significant.

52. Quibus in febribus aut aliis morbis oculi ex

ληθιν ἀρρωστήησι κατὰ προαίρεσιν δακρύουσιν, οὐδὲν ἄτοπον, ὀκόβοι δὲ μὴ κατὰ προαίρεσιν, ἀτοπώτερον.

νγ'. Ὀκόβοισι δὲ ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περίγλισχρα γίνεται, ἰσχυρότεροι γίνονται οἱ πυρετοί.

νδ'. Ὀκόβοισιν ἐπὶ πολὺ βῆχες ξηραὶ βραχέα ἐρεθίζουσαι ἐν πυρετοῖσι καυσώδεσιν, οὐ πάνυ διψώδεες εἰσίν.

νε'. Οἱ ἐπὶ βουβῶσι πυρετοὶ πάντες κακοί, πλὴν τῶν ἐφημέρων.

νς'. Πυρέσσοντι ἰδρῶς ἐπιγενόμενος μὴ ἐκλείπωντος τοῦ πυρετοῦ κακόν, μηκύνει γὰρ ἢ νοῦθος καὶ ὑγρασίην πλείω σημαίνει.

νζ'. Ὑπὸ σπασμοῦ ἢ τετάνου ἐνοχλουμένῳ πυρετὸς ἐπιγενόμενος λύει τὸ νοῦθημα.

νη'. Ὑπὸ καύσου ἐχομένῳ ἐπιγενομένου ῥίγος λύσις.

voluntate illacrimantur, nihil insolens est: at quibus praeter voluntatem, perculosius.

33. Quibus per febres ad dentes glutinosus humor obnascitur, iis vehementiores fiunt febres.

34. Quibus tusses siccae leviter irritantes in febribus ardentibus diu perseverant, ii non multum siti vexantur.

35. Ex glandularum inflammationibus febres omnes malae praeter diarias.

36. Febricitanti si sudor oboritur non deficiente febre, malum. Prorogatur enim morbus multamque significat humiditatem.

37. Si cui convulsione aut distentione nervorum detento febris successerit, morbum solvit.

38. Febre ardente detento si rigor successerit, solutio contingit.

νθ'. Τριταῖος ἀκριβῆς κρίνεται ἐν ἑπτὰ περιόδοις τὸ μακρότατον.

ξ'. Ὀκόσοισιν ἂν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὰ ὄτα κωφωθῆ, αἷμα ἐκ ῥινῶν ῥυέν ἢ κοιλῆ ἐκταραχθεῖσα λύει τὸ νοῦσημα.

ξα'. Πυρέσσοντι ἢν μὴ ἐν περισσῆσιν ἡμέρησιν ἀφῆ ὁ πυρετὸς *), ὑποτροπιάζειν εἴωθεν.

ξβ'. Ὀκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἕκτεροὶ ἐπιγίνονται πρὸ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, κακόν, ἢν μὴ ξυνδόσις ὑγρῶν κατὰ τὴν κοιλῆν γένωνται **).

ξγ'. Ὀκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι καθ' ἡμέρην δίγεια γίνεται, καθ' ἡμέρην οἱ πυρετοὶ λύονται.

ξδ'. Ὀκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τῇ ἐβδόμῃ ἢ τῇ ἐνάτῃ ἢ τῇ τεσσαρεςκαιδεκάτῃ ἕκτεροὶ ἐπιγίνονται.

59. Tertianæ exquisita septem circuitibus ut longissime iudicatur.

60. Quibuscunque per febres aures obsurderunt, sanguis ex naribus profluens aut alvus exturbata morbum solvit.

61. Febricitantem nisi diebus imparibus febris dimiserit, reverti solet.

62. Quibus per febres morbus regius ante diem septimum obortus fuerit, malum.

63. Quibus per febres quotidie rigores fiunt, quotidie febres solvuntur.

64. Quibus per febres die septimo aut nono aut undecimo aut decimo quarto morbus regius obortus

*) Al. ἢν μὴ ἐν κρισμῷ ἀφῆ ὁ πυρετὸς κ. τ. ε. omisso (verbo πυρέσσοντι).

**) Verba ἢν μὴ . . . γένωνται unciis circumscripsit Lind.

ται, ἀγαθόν, ἢν μὴ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον σκληρόν
ἢ ἢν δὲ μή, οὐκ ἀγαθόν.

ξέ. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περὶ τὴν κοιλίην καῦμα
ἰσχυρόν καὶ καρδιωγμὸς κακόν.

ξζ. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσιν ὀξέσιν οἱ σπασμοὶ
καὶ οἱ περὶ τὰ σπλάγχνα πόνοι ἰσχυροὶ κακόν.

ξζ. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν οἱ ἐκ τῶν ὕπνων φόβοι
ἢ σπασμοὶ κακόν.

ξη. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὸ πνεῦμα προσκόπτου
κακόν, σπασμὸν γὰρ σημαίνει.

ξθ. Ὁκόσοισιν οὔρα παχέα, θρομβώδεια, ὀλίγα
οὐκ ἀπυρετοῖσι, πλῆθος ἐπελθὼν ἐκ τουτέων λεπτὸν
ᾧφελέει, μάλιστα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔρχεται, οἷσιν ἐξ
ἀρχῆς ἢ διὰ ταχέων ὑπόστασιν ἴσχει.

ο. Ὁκόσοισι δὲ ἐν πυρετοῖσι τὰ οὔρα ἀνατετα-

fuerit, bonum, nisi praecordia dextra obduruerint;
alioqui minime bonum.

65. In febribus circa ventriculum aestus vehe-
mens et oris ventriculi morsus malum.

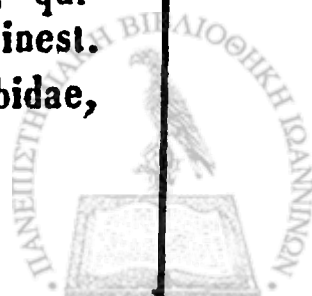
66. In febribus acutis convulsiones et circa vi-
scera dolores vehementes malum.

67. In febribus per somnos pavores aut convul-
siones malum.

68. In febribus spiritus offensans malum, convul-
sionem enim indicat.

69. Quibus non sine febre urinae sunt crassae,
grumosae et paucae, si ab iis copiosae et tenues pro-
deant, iuvant. Praecipue vero tales redduntur, qui-
bus ab initio vel non ita multo post sedimentum inest.

70. Quibus per febres urinae sunt returbidae,

ραγμένα οἶον ὑποζυγίου*), τουτέοισι κεφαλαλγία ἢ 89
πάρεισιν ἢ παρέδονται.

οα'. 'Οκόσοισιν ἐβδομαῖα κρίνεται, τουτέοισιν ἐπι-
νέφελον ἴσχει τὸ οὔρον τῇ τετάρτῃ ἐρυθρὸν καὶ
τᾶλλα κατὰ λόγον.

οβ'. 'Οκόσοισιν οὔρα διαφανέα λευκὰ πονηρὰ,
μάλιστα δὲ ἐν τοῖσι φρενιτικοῖσιν ἐπιφαίνεται.

ογ'. 'Οκόσοισιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορῶ-
ζοντα ὄσφύος ἀλγήματος ἐπιγενομένου, αἱ κοιλίαι
τουτέοισι καθιγραινονται, ἢν μὴ φῦσαι καταρραγέω-
σιν ἢ οὔρου πλῆθος ἐπέλθῃ· ἐν πυρετοῖσι δὲ ταῦτα.

οδ'. 'Οκόσοισιν ἐλπίς ἐς ἄρθρα ἀφίστασθαι, ῥύε-
ται τῆς ἀποστάσιος οὔρον πολὺ κάρτα παχὺ**) καὶ
λευκὸν γινόμενον, οἶον ἐν τοῖσι κοπιώδεσι πυρετοῖσι
τεταρταλοῖσιν ἄρχεται ἐνλοῖσι γίνεσθαι. ἢν δὲ καὶ
ἐκ τῶν ῥινῶν αἰμορραγήσῃ, καὶ πᾶνυ παχὺ λύεται.

quales iumentorum, iis capitis dolor vel adest vel
aderit.

71. Quibus septimo die indicatur morbus, iis urina
rubram die quarto nubeculam habet aliaque pro ratione.

72. Quibus urinae pellucidae, albae, malae, prae-
cipue vero in phreniticis apparent.

73. Quibus sublata praecordia murmurant, lumbo-
rum succedente dolore, iis alvi humectantur, nisi fla-
tus deorsum erumpant aut urinae copia prodeat. At-
que haec in febribus accidunt.

74. Quibus speratur aliquid ad articulos absces-
surum, urina copiosa et crassa et alba reddita abscessu
liberat, qualis in febribus cum lassitudinis sensu quarto
die quibusdam ferri incipit. Quod si ex naribus etiam
sanguis effluerit, tum brevi admodum solutio fit.

*) ὑποζυγίων Lind.

**) καὶ παχὺ Lind.

οέ. Ἦν αἷμα ἢ πῦον οὐρέη, τῶν νεφρῶν ἢ τῆς κύστιος, ἔγκωσιν σημαίνει.

οζ. Ὀζόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ παχέϊ ἐόντι σαρκία μικρὰ ὡσπερ*) τρίγες συνεξέρχονται, τουτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἐκκρίνεται.

οξ. Ὀζόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ παχέϊ ἐόντι πιτυρώδεα συνεξουρέεται, τουτέοισιν ἢ κύστις ψωριᾶ.

οή. Ὀζόσοι ἀπὸ ταύτομάτου αἷμα οὐρέουσι, τουτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν φλεβίου ῥήξιν σημαίνει.

οθ. Ὀζόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ ψαμμώδεα ὑφίσταται, τουτέοισιν ἢ κύστις λιθιᾶ**).

π. Ἦν αἷμα οὐρέη καὶ θρόμβους καὶ στραγγουρορίην ἔχη καὶ ὀδύνη ἐμπίπτῃ ἐς τὸ ὑπογάστριον καὶ ἐς τὸν περιτόναιον***), τὰ περὶ τὴν κύστιν πονέει.

75. Si sanguis aut pus cum urina redditor, renum aut vesicae exulceratiq̄ significatur.

76. Quibus cum urina crassa exiguae carunculae veluti capilli simul feruntur, iis a renibus excernuntur.

77. Quibus cum urina crassa forfuri similia quaedam simul exeunt, iis vesica psora laborat.

78. Qui sponte sanguinem cum urina effundunt, iis in renibus venulam ruptam esse significat.

79. Quibus in urina subsident arenosa, iis vesica calculo laborat.

80. Si quis sanguinem et grumos cum urina fundat et stranguriam habeat, dolorque in anum ventrem et interfoemineum incidat, partes circa vesicam laborant.

*) ἢ ὡσπερ Lind.

***) Al. addunt ἢ νεφροί.

***) περίνεον Lind. Al. περίναιον.

πα'. Ἦν αἷμα καὶ πῦον οὐρέη καὶ λεπίδας καὶ ὀσμὴ βαρεὴ ἢ, τῆς κύστιος ἔλκωσιν σημαίνει.

πβ'. Ὀκόδοισιν ἐν τῇ οὐρήθρη φύματα φύεται, τουτέοισι διαπνήσαντος καὶ ἐκραγέντος λύσις.

πγ'. Οὐρησις νύκτωρ πολλὴ γινομένη μικροῦν τὴν ὑποχώρησιν σημαίνει.

Τ Μ Η Μ Α Π Ε Μ Π Τ Ο Ν .

α'. Σπασμὸς ἐξ ἔλλεβόρου θανάσιμον.

β'. Ἐπὶ τρώματι σπασμὸς ἐπιγενόμενος θανάσιμον.

γ'. Αἵματος πολλοῦ ρυέντος κάτω*) σπασμὸς ἢ λυγμὸς ἐπιγενόμενος κακόν.

δ'. Ἐπὶ ὑπερκαθάρσει σπασμὸς ἢ λυγμὸς ἐπιγενόμενος κακόν.

81. Si quis sanguinem et pus et squamulas cum urina fundat, gravisque odor adsit, vesicae exulcerationem significat.

82. Quibus in urinae fistula tuberculum innascitur, eo in pus verso et rupto solutio sequitur.

83. Urina copiose de nocte reddita paucam alvi deiectionem significat.

S E C T I O Q U I N T A .

1. Convulsio ex veratro lethalis.

2. Convulsio, si superveniat vulnere, lethalis.

3. Ex copioso sanguinis fluxu convulsio aut singultus superveniens malum denunciat.

4. Ex profusa purgatione convulsio aut singultus succedens malum.

*) κάτω om. Lind.

έ. Ἦν μεθύων ἐξαίφνης ἄφωνός τις γένηται, σπασθεὶς ἀποθνήσκει, ἢν μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ ἢ ἐς τὴν ὥρην ἐλθῶν, καθ' ἣν αἱ κραπάλαι ἰύονται, φθέγγεται.

ς. Ὁκόβοισι ὑπὸ τετάνου ἀλίσκονται, ἐν τέσσαρσιν ἡμέρησιν ἀπόλλυνται· ἢν δὲ ταύτας διαφυγῶσιν, ὑγιέες γίνονται.

ζ. Τὰ ἐπιληπτικὰ ὀκόβοισι πρὸ τῆς ἡβῆς γίνεται, μετάστασιν ἴσχει· ὀκόβοισι δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτέων γίνεται, τουτέοισι τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

η. Ὁκόβοι πλευριτικοὶ γενόμενοι οὐκ ἀνακαθαίρονται ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρησιν, τουτέοισιν ἐς ἐμπύημα καθίσταται.

91 θ. Φθίσις γίνεται μάλιστα ἡλικίῃσιν τῆσιν ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτέων μέχρι πέντε καὶ τριήκοντα ἐτέων.

ι. Ὁκόβοι κυνάγχην διαφεύγουσιν, ἐς τὸν πλευ-

5. Si ebrium quempiam vox deficiat derepente, convulsus moritur, nisi eum febrisprehendat aut, qua hora crapula solvi solet, ad vocem redeat.

6. Qui nervorum distentione corripuntur intra quatuor dies, perennat; quos si effugerint, sanescunt.

7. Comitiales morbi quibus ante pubertatis annos fiunt, mutationem accipiunt: at quibus quintum et vigesimum annum agentibus fiunt, eos fere ad mortem usque comitantur.

8. Qui morbo laterali laborant, nisi intra dies quatuordecim repurgentur, iis in suppurationem vertitur.

9. Tabes praecipue fit aetatibus, quae sunt ab anno decimo octavo ad tricesimum quintum.

10. Qui anginam effugiunt, iis in pulmonem ver-

μονα αὐτέοισι τρέπεται καὶ ἐν ἑπτὰ ἡμέρησιν ἀποθνήσκουσιν*)· ἦν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ἔμπυοι γίνονται.

ια'. Τοῖσιν ὑπὸ τῶν φθισίων ἐνοχλουμένοισιν ἦν τὸ πτύσμα, ὅπερ ἂν ἀποβήσσωσι, βαρὺ ὄξη ἐπὶ τοὺς ἀνθρακας ἐπιχεόμενον, καὶ αἱ τριχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσι, θανατῶδες.

ιβ'. Ὁκόσοισι φθισιῶσιν αἱ τριχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσιν, οὗτοι διαρροῆς ἐπιγενομένης ἀποθνήσκουσιν.

ιγ'. Ὁκόσοι αἷμα ἀφρῶδες ἀναπτύουσι, τουτέοισιν ἐκ τοῦ πλεύμονος ἢ τοιαύτη ἀναγωγὴ γίνεται.

ιδ'. Ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάρροια ἐπιγενομένη θανατῶδες.

ιε'. Ὁκόσοι ἐκ πλευρίτιδος ἔμπυοι γίνονται, ἦν

titur et intra dies septem intereunt; quos si evaserint, suppurati sunt.

11. In tabe vexatis si sputum quod tussi relinunt carbonibus infusum gravem odorem emittat et capilli e capite desluant, lethale est.

12. Quibus tabe correptis capilli et capite desluant, ii succedente alvi profluvio moriuntur.

13. Qui spumantem sanguinem sputo eiciunt, iis ex pulmone educitur.

14. Tabo laboranti succedens alvi profluvium lethale.

18. Qui ex morbo laterali suppurati sunt, si in-

*) Ὁκόσοισι κυν. διαφύγουσιν ἐς τ. πλ., τρέπεται, ἐν ἑπτὰ ἡμ. ἀ. Lind.

ἀνακαθαρθῶσιν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρησιν, ἀφ' ἧς
 ἂν ῥῆξις γίνηται, παύονται, ἣν δὲ μή, ἐς φθίσειν
 μεδίστανται.

ιζ'. Τὸ θερμὸν βλάπτει ταῦτα πλεονάκις χρομέ-
 νοισι, σαρκῶν ἐκδήλυνσιν, νεύρων ἀκρότειαν, γνώ-
 μης νάρκωσιν, αἰμορραγίας, λειποθυμίας, ταῦτα, οἷσι
 θάνατος.

ιζ'. Τὸ δὲ ψυχρὸν σπασμούς, τετάνους, μελα-
 σμούς καὶ ῥίγεια πυρετώδεια.

ιη'. Τὸ ψυχρὸν πολέμιον ὀστέοισιν, ὀδοῦσι, νεύροις,
 ἐγκεφάλῳ, νωτιαίῳ μυελῷ· τὸ δὲ θερμὸν ὠφέλιμον.

92 ιθ'. Ὀκόσα κατέψνυται, ἐκθερμαίνει, πλὴν Ὀκόσα
 αἰμορραγέειν μέλλει.

κ'. Ἐλκεσι τὸ μὲν ψυχρὸν δακνῶδες, δέρμα περι-
 σκληρύνει, ὀδύνην ἀνεκπύητον ποιεῖ, μελαίνει, ῥί-
 γεια πυρετώδεια ποιεῖ*), σπασμούς καὶ τετάνους.

tra dies quadraginta, ex quo ruptio facta est, repur-
 gentur, liberantur, alioqui in tabem transeunt.

16. Calidum frequentius eo utentibus has affert
 noxias, carniū effoeminationem, nervorum impoten-
 tiam, mentis stuporem, sanguinis profluvia, animi de-
 sectiones, ad quae mors sequitur.

17. Frigidum vero convulsiones, nervorum disten-
 tiones, denigrationes et rigores febriles [efficit].

18. Frigidum ossibus adversum, dentibus, nervis,
 cerebro, spirali medullae, calidum vero utile.

19. Perfrigerata excalescere oportet, praeter ea,
 quae sanguinem effundunt aut brevi effudent.

20. Frigidum ulcera mordet, cutem obdurat, do-
 lorem insuppurabilem facit, denigrat, rigores febriles
 efficit, convulsiones, nervorum distentiones.

*) Pro μελαίνει Lind. μελασμούς, omisso, quod sequi-
 tur, verbo ποιεῖ.

κα. Ἔστι δὲ ὄκου ἐπὶ τετάνου ἄνευ ἔλκεος νέω εὐσάρκω, θέρεος μέσου, ψυχροῦ πολλοῦ κατάχυσις, ἐπανάκλησιν θέρμης ποιέεται, θέρμη δὲ ταῦτα ῥύεται.

κβ. Τὸ θερμὸν ἐκπυητικὸν, οὐκ*) ἐπὶ παντὶ ἔλκει, μέγιστον σημεῖον ἐς ἀσφαλίην, δέρμα μαλάσσει, ἰσχναίνει, ἀνώδυνον, ῥιγέων, σπασμῶν, τετάνων, παρηγορικόν, τὴν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ καρηβαρείην λύει, πλεῖστον δὲ διαφέρει ὀστέων κατήγμασι, μάλιστα δὲ τοῖσιν ἐψιλωμένοισι, τουτέων δὲ μάλιστα τοῖσιν ἐν κεφαλῇ ἔλκεα ἔχουσι, καὶ ὀκόσα ὑπὸ ψύξιός θνήσκει ἢ ἔλκουται, καὶ ἔρποισιν ἐσθιομένοισιν, ἔδρη, αἰδοίω, ὑστέρη, κύστει, τουτέοισι τὸ μὲν θερμὸν φίλιον καὶ κρῖνον, τὸ δὲ ψυχρὸν πολέμιον καὶ κτεῖνον.

κγ. Ἐν τουτέοισι δεῖ τῷ ψυχροῷ χρέεσθαι, δκό-

21. Quandoque tamen in nervorum distentione absque ulcere in iuvene quadrati corporis, aestate media, frigidae copiosa perfusio caloris revocationem ellicit, calor autem haec sanat.

22. Calidum suppurationem movens, non in omni ulcere, maximum securitatis indicium exhibet, cutem emollit, extenuat, dolorem tollit, rigores, convulsiones, nervorum distentiones mitigat, capitis gravitatem solvit, ossium vero fracturis plurimum confert, sed praecipue his quae carne nudata sunt, iisque maxime, qui in capite ulcera habent. His etiam quae a frigore emoriuntur aut exulcerantur et herpetibus exedentibus, sedi, pudendo, utero, vesicae, iis omnibus calidum gratum et iudicationem faciens, frigidum vero inimicum et interimens.

23. At frigido in his utendum, unde sanguis pro-

*) ΑΙ. ἐπὶ παντὶ ἔλκει πλὴν ἐπὶ νεαρῷ omissa negandi particula οὐκ.

θεν αίμορραγείν μέλλει μὴ ἐπ' αὐτὰ, ἀλλὰ περὶ αὐτὰ
 ὀκόθεν ἐπιρρεῖ, καὶ ὀκόσαι φλεγμοναὶ ἢ ἐπιφλογί-
 σματα ἐς τὸ ἐρυθρὸν καὶ ὕφαιμον ῥέποντα αἵματι
 νεαρῶ ἐπὶ ταῦτα, ἐπεὶ τὰ γε παλαιὰ μελαίνει, καὶ
 ἐρυθρίπελας τὸ μὴ ἐλκούμενον, ἐπεὶ τό γε ἐλκούμενον
 βλάπτει.

κδ'. Τὰ ψυχρὰ, οἶον χιῶν, κρύσταλλος, τῶ στή-
 93 θει πολέμια, βηγέων κινητικὰ, αίμορροϊκὰ, καταρ-
 ροϊκὰ.

κε'. Τὰ δὲ ἐν ἄρθροισιν οἰδήματα καὶ ἀλγήματα,
 ἄτερ ἔλκεος καὶ ποδαγρικὰ καὶ σπάσματα, τουτέων
 τὰ πλεῖστα ψυχρὸν πολλὸν καταχεόμενον ῥηῖζει τε
 καὶ ἰσχυαίνει καὶ ὀδύνην λύει, νάρκη δὲ μετρίῃ ὀδύ-
 νης λυτική*).

κς'. Ὑδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον καὶ ταχέως
 ψυχόμενον κουφότατον.

fluit aut paulo post fluxurus est, non supra ipsas par-
 tes, sed circa eas unde profluit: et si quae inflam-
 mationes aut incendiosa quaedam ad rubrum et sub-
 cruentum ex recenti sanguine vergunt, ad ea admoto,
 inveterata namque denigrat. Erysipelas etiam non ul-
 ceratum iuvat, siquidem exulceratum laedit.

24. Frigida, veluti nix et glacies, pectori sunt
 adversa, tusses movent, sanguinis eruptiones et de-
 stillationes efficiunt.

25. Articulorum tumores et dolores absque ulcere
 et podagricas affectiones et convulsa, magna ex parte
 frigida large effusa levat et minuit doloremque solvit.
 Moderatus autem torpor doloris solvendi facultatem
 habet.

26. Aqua, quae cito calescit et cito refrigeratur,
 levissima.

*) Al. ληπτική.

κξ'. Ὀκόσοισι δὲ πιεῖν ὀρέξεις νύκτωρ τοῖσι πάνυ διψῶσιν, ἢν ἐπικοιμηθῶσιν, ἀγαθόν.

κη'. Γυναικείων ἀγωγὸν ἢ ἐν ἀρώμασι πυρρή, πολλαχῆ δὲ καὶ εἰς ἄλλα χρησίμη ἂν ἦν, εἰ μὴ καθαρῶς ἐπολεῖ.

κδ'. Τὰς κνούσας φαρμακεύειν, ἦν ὄργᾶ, τετραμήνα καὶ ἄχρι ἑπτὰ μηνῶν ἦσσον, τὰ δὲ νήπια καὶ πρεσβύτερα εὐλαβέεσθαι*).

λε'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ὑπὸ τινος τῶν ὀξέων νοσημάτων ληφθῆναι θανατῶδες.

λα'. Γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα φλεβοτομηθεῖσα ἐκτιτρώσκει καὶ μᾶλλον, εἰ μείζον εἶη τὸ ἔμβρυον.

λβ'. Γυναικὶ αἷμα ἔμεούσῃ τῶν καταμηνίων διαγέντων λύσις.

27. Quibus bibendi de nocte appetentia est, iis admodum sitientibus, si obdormiverint, bono est.

28. Odoramentorum sufflitus muliebria educit et ad alia plerumque utilis esset, nisi capitis gravitatem inferret.

29. Uterum gerentibus purgantia medicamenta exhibenda sunt, si humor impetu feratur ad excretionem, quarto mense et ad septimum usque, sed his minus: in maioribus autem et grandioribus foetibus subtimido se gerere oportet.

30. Mulierem utero gerentem morbo quoque acuto corripit lethale.

31. Mulieri uterum gerenti vena secta abortionem facit, idque potissimum si foetus grandior fuerit.

32. Mulieri sanguinem ovomentis menstruis erumpentibus solutio contingit.

*) Lind. addit χρῆ.

λγ'. Γυναικὶ τῶν καταμηνίων ἐκλειπόντων αἷμα ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῖναι ἀγαθόν.

λδ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἣν ἡ κοιλία πολλὰ ῥυῖ, κίνδυνος ἐκτροῦσαι.

λε'. Γυναικὶ ὑπὸ ὑστερικῶν ἐνοχλουμένη ἢ δυστοκούσῃ παροῦς ἐπιγινόμενος ἀγαθόν.

94 λς'. Γυναικὶ τὰ καταμηνία ἀχροα καὶ μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ αἰεὶ γινόμενα καθάριστος δεῖσθαι σημαίνει.

λζ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἣν οἱ μασθοὶ ἐξαίφνης ἰσχνοὶ γίνονται, ἐκπιτρώσκει.

λη'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἣν ὁ ἕτερος μασθὸς ἰσχνὸς γένηται, δίδυμα ἐχούσῃ, θάτερον ἐκπιτρώσκει, καὶ ἣν μὲν ὁ δεξιὸς ἰσχνὸς γένηται, τὸ ἄρσεν, ἣν δὲ ὁ ἀριστερός, τὸ θῆλυ.

λθ'. Ἦν γυνὴ μὴ κύουσα μηδὲ τετοκῦα γάλα ἔχη, ταύτῃ τὰ καταμηνία ἐκλείοιπε.

33. Mulieri menstruis deficientibus sanguis ex naribus profluens bono est.

34. Mulieri utero gerenti, si alvus multum profluat, abortionis periculum est.

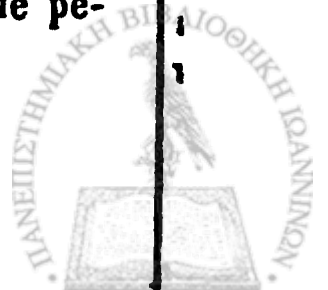
35. Mulieri uteri strangulato vexatae aut difficultate partus laboranti sternutatio superveniens bono est.

36. Mulieri menses decolores, neque semper eadem periodo procedentes, purgationem indicant esse necessariam.

37. Mulieri utero gerenti si mammae derepente gracilescent, abortionis periculum est.

38. Mulieri utero gemellos gerenti si altera mamma gracilis evadat, alterum abortu edit; et si quidem dextra mamma gracilescent, marem, si vero sinistra, foeminam.

39. Si mulier, quae neque gravida est neque peperit, lac habet, eam menstrua defecerunt.

μ'. Γυναξίν όκόσησιν ές τούς τιτθούς αίμα συ-
στρέφεται μανίην σημαίνει.

μα'. Γυναίκα ήν θέλης είδέναι εί κύει, έπήν κα-
θεύδειν μέλλη, άδειπνω λούση μελίκρατον διδόναι
παιειν, κήν περ στροφήσ αυτήν έχη περì τήν γαστέρα,
κύει, ήν δέ μή, ου κύει.

μβ'. Γυνή έγκυος εί μέν άρρεν κύει, εύχρους
έστιν, ήν δέ θήλυ, δύσχρους.

μγ'. Ήν γυναικί κνούση έρουσίπελας έν τή ύστέρη
γένηται, θανατωδες.

μδ'. Όκόσαι παρὰ φύσιν λεπταί λουσαι έν γα-
στρì έχουσιν, εκτιτρώσκουσιν δίμηνα, πριν ή παχυν-
θήναι.

μέ'. Όκόσαι δέ μετρίως τò σωμα έχουσαι εκτι-
τρώσκουσι δίμηνα και τρίμηνα άτερ προφάσιος φα-
νερησ, ταύτησιν αί κοτυληδόνες μύξης μεσταί είσιν,
και ου δύνανται κρατειν υπό του βάρους τò έμβρυον,
άλλ' απορρήγνυται.

40. Quibus mulieribus ad mammas sanguis in tu-
morem colligitur, furor significatur.

41. Si nosse velis, num mulier conceperit, ei dor-
miturae aquam mulsam propinato; et si ventris tormina
eam corripuerint, concepit, sin minus, non concepit.

42. Mulier praegnans, si marem gestat, colora-
tior est, si foeminam, minus colorata.

43. Mulieri praegnanti erysipelas in utero lethale.

44. Quae praeter naturam tenues utero gerunt,
abortiunt fetus bimestres, donec pleniores evadant.

45. Quae mediocri corporis habitu praeditae fetus
bimestres aut trimestres absque occasione manifesta
abortione excludunt, iis uteri acetabula mucoris plena
sunt, neque praes pondere fetum continere possunt,
sed abrumpuntur.

μζ'. Ὀνόσαι παρὰ φύσιν παγεῖαι ἐοῦσαι μὴ ξυλλαμβάνουσιν ἐν γαστρὶ, ταύτησι τὸ ἐπίπλοον τὸ στόμα 95 τῶν ὑστερέων ἀποπιέζει, καὶ πρὶν ἢ λεπυνθῆναι οὐ κύνουσι.

μζ'. Ἦν ὑστέρη ἐν τῷ ἰσχυρῷ ἐγκειμένη διαπνήσῃ, ἀνάγκη ἔμμοτον γενέσθαι.

μη'. Ἐμβρυα τὰ μὲν ἄρσενα ἐν τοῖσι δεξιοῖσι, τὰ δὲ θήλεια ἐν τοῖσιν ἀριστεροῖσι μᾶλλον.

μδ'. Ἰστέρων ἐκπτώσας παρομιζὸν προστιθεῖς ἐπιλαμβάνειν τοὺς μυκτῆρας καὶ τὸ στόμα.

ν'. Γυναικὶ τὰ καταιήνια ἦν βούλη ἐπισχεῖν, σικύην ὡς μεγίστην πρὸς τοὺς τιτθούς πρόσβαλλε.

νά'. Ὀνόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσι, τουτέων τὸ στόμα τῶν ὑστερέων συμμένυεν.

νβ'. Ἦν γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ γάλα πούλῳ ἐν τῶν μαζῶν ὄνῃ, ἀσθενὲς τὸ ἔμβρυον σημαίνει· ἦν δὲ στερεοὶ οἱ μαστοὶ ἔωσιν, ὑγιεινότερον τὸ ἔμβρυον σημαίνει.

46. Quae praeter naturam crassae non concipiunt, iis omentum os uteri comprimit, neque prius quam extenuentur, praegnaantes efficiuntur.

47. Si uterus qua parte ad coxam incumbit, suppuratus fuerit, eum per linimenta medicamento convenienti illita curari necesse est.

48. Mares uteri dextra parte, foeminae sinistra magis gestantur.

49. Ut secundae excidant, sternutatorio appposito nares et os comprimito.

50. Mulieri si voles menstrua sistere, cucurbitulam quam maximam ad mammas appone.

51. Quae utero gerunt, iis uteri os connivet.

52. Mulieri uteram gerenti si lac copiosum e mammis effluat, fetum imbecillum indicat. Quod si solidae mammae fuerint, valentio rem fetum significant.

νγ'. 'Οκόσαι διαφθείρειν μέλλουσι τὰ ἔμβρυα, ταύτησιν οἱ τιτθοὶ ἰσχυροὶ γίνονται· ἤν δὲ πάλιν σκληροὶ γένωνται, ὀδύνη ἔσται ἢ ἐν τοῖσι τιτθοῖσιν ἢ ἐν τοῖσιν ἰσχυροῖσιν ἢ ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν ἢ ἐν τοῖσι γούνασι, καὶ οὐ διαφθείρουσιν.

νδ'. 'Οκόσησι τὸ στόμα τῶν ὑστερέων σκληρόν ἐστι, ταύτησιν ἀνάγκη τὸ στόμα τῶν ὑστερέων ξυμύειν.

νε'. 'Οκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσαι ὑπὸ πυρετῶν λαμβάνονται καὶ ἰσχυρῶς ἰσχυαίνονται ἄνευ προφάσιος φανερωῆς, τίκτουσι χαλεπῶς καὶ ἐπικινδύνως, ἢ ἐκτιτρώσκουσαι κινδυνεύουσιν.

νς'. 'Επὶ ῥόφῳ γυναικείῳ σπασμὸς καὶ λειποθυμῆ ἤν ἐπιγένηται, κακόν.

νζ'. Καταμηνίων γινομένων πλειόνων νοῦσοι ξυμ-96 βαλνουσι, καὶ μὴ γινομένων ἀπὸ τῆς ὑστέρης γίνονται νοῦσοι.

νη'. 'Επὶ ἀρχῶ φλεγμαίνοντι καὶ ἐπὶ ὑστέρη φλε-

83. Quae abortum facturae sunt, iis mammae extenuantur. Quod si denuo durae evadant, dolor erit vel in mammis vel in coxis vel in oculis vel in genibus, neque abortum faciunt.

84. Quibus os uteri durum est, iis connivere os uteri necesse est.

85. Quaecunque utero gerentes febribus corripiuntur et vehementer extenuantur citra manifestam causam, eae difficulter et cum periculo pariunt aut in abortionis periculum incidunt.

86. In fluore muliebri si convulsio accedat et animi defectio, malo est.

87. Mensibus copiosioribus profluentibus morbi oriuntur et non prodeuntibus ab utero morbi eveniunt.

88. Ad recti intestini et uteri inflammationem re-

γμαίνουση καὶ ἐπὶ νεφροῖσιν ἐμπύοισι στραγγουρή
ἐπιγίνεται, ἐπὶ δὲ ἥπατι φλεγμαίνοντι λυγξ ἐπιγίνεται.

νθ'. Γυνή ἢν μὴ λαμβάνη ἐν γαστρὶ, βούλη δὲ
εἰδέναι εἰ λήψεται, περικαλύψας ἱματίοισι, θυμία κάτω.
κῆν μὲν πορεύεσθαι σοι δοκέη ἢ ὄδυη διὰ τοῦ σώ-
ματος ἐς τὰς ῥῖνας καὶ ἐς τὸ στόμα, γίνωσκε, ὅτι
αὐτὴ οὐ δι' ἐωυτὴν ἄγονός ἐστιν.

ξ'. Ἦν γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούση καθάρσιες πο-
ρεύονται, ἀδύνατον τὸ ἔμβρυον ὑγιάνειν.

ξα'. Ἦν γυναικὶ καθάρσιες μὴ πορεύονται μήτε
φρίκης μήτε πυρετοῦ ἐπιγινόμενου, ἄσαι δὲ αὐτῇ
προσπίπτωσι, λογίζου ταύτην ἐν γαστρὶ ἔχειν.

ξβ'. Ὀκόσαι ψυχρὰς καὶ πικρὰς τὰς μήτρας ἔχου-
σιν, οὐ κνίσκουσι, καὶ Ὀκόσαι καθύγρους ἔχουσι τὰς
μήτρας, οὐ κνίσκουσιν, ἀποσβέννυται γὰρ αὐταῖς ὁ
γόνος. καὶ Ὀκόσαι ξηρὰς μᾶλλον καὶ περικαεῖς, ἐν-

nesque purulentos stranguria succedit: at iecore in-
flammatione laborante succedit singultus.

59. Si mulier non concipiat, scire autem volueris,
num conceptura sit, vestibus undique obvolutae per
inferna suffitum apponito: et si odor quidem ad nares
et os usque per corpus tibi pervadere videatur, ipsam
non ex sese infecundam esse scito.

60. Si mulieri utero gerenti purgationes eant, fe-
tus ut bene valeat fieri non potest.

61. Si mulieri purgationes non prodeant, neque
horrore neque febre succedente, ciborum vero fasti-
dia ei accidant, gravidam esse existimato.

62. Quae frigidos et densos habent uteros, non
concupiunt, neque quae prachumidos habent, siquidem
in ipsis genitura extinguitur: et quae nimis siccos et
immodice calidos habent, alimenti namque inopia se-

δειη γὰρ τῆς τροφῆς φθίρεται τὸ σπέρμα· ὀκόσαι δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τὴν κρᾶσιν ἔχουσι σύμμετρον, αἰ τοιαῦται ἐπίτεκνοι γίνονται.

ξγ'. Παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρρένων. ἢ γὰρ δι' ἀραιότητα τοῦ σώματος τὸ πνεῦμα ἔξω φέρεται πρὸς τὸ μὴ παραπέμπειν τὸ σπέρμα, ἢ διὰ τὴν πυκνότητα τὸ ὑγρὸν οὐ διαχωρῆει ἔξω, ἢ διὰ τὴν ψυχρότητα οὐκ ἐκπυριῆται ὥστε ἀθροῖζεσθαι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον, ἢ διὰ τὴν θερμασίην τὸ αὐτὸ 97 τοῦτο γίνεται.

ξδ'. Γάλα διδόναι κεφαλαλγέουσι κακόν, κακὸν δὲ καὶ πυρεταίνουσι, καὶ οἷσιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορίζοντα, καὶ τοῖσι διψώδεσι· κακὸν δὲ καὶ οἷσι χολώδεις αἱ ὑποχωρήσιες ἐν ὀξείσι πυρετοῖσιν ἐοῦσι, καὶ οἷσιν αἵματος πολλοῦ διαχώρησις γέγονεν. ἀρμόζει δὲ τοῖσι φθινώδεσι μὴ λίην πολλῶ πυρέσσουσι, διδόναι δὲ καὶ ἐν πυρετοῖσι μακροῖσι βληχροῖσι

men corrumpitur. At quae ex utrisque moderatae tactae sunt temperiem, eae secundae evadunt.

63. Eadem vero ratio est in maribus; aut enim propter corporis raritatem spiritus foras dissipatur, ita ut ne semen transmittat, aut propter densitatem humor foras non excernitur aut ob frigiditatem non accenditur, ut ad eum locum cogatur, aut ob caliditatem hoc idem accidit.

64. Lac exhibere capite dolentibus malum. Malum item et febricitantibus et quibus praecordia sublata murmurant et siticulosus. Malum quoque et quibus biosae sunt deiectiones, quique febre acuta laborant et quibus copiosa sanguinis deiectio facta est. At tabidis lac dare convenit, non valde admodum febricitantibus et in febribus longis et languidis, dum nullam

μηδενὸς τῶν προειρημένων σημείων παρεόντος, παρὰ λόγον δὲ ἐκτετακόσι.

ξέ. Ὁζόσοισιν οἰδήματα ἐφ' ἔλκεσι φαίνονται, οὐ μάλ' αὖτε σπῶνται οὐδὲ μαίνονται. τουτέων δὲ ἀφαισθέντων, ἐξαίφνης τοῖσι μὲν ὀπίσθεν σπασμοί, τέτανοι, τοῖσι δὲ ἔμπροσθεν μανία, ὀδύνη πλευροῦ ὀξεῖαι ἢ ἐμπύησις ἢ δυσεντερία, ἢν ἐρυθρὰ μᾶλλον ἢ τὰ οἰδήματα.

ξς. Ἦν τραυμάτων ἰσχυρῶν ἐόντων καὶ ποιηρῶν οἰδήμα μὴ φαίνεται, κακόν.

ξζ. Τὰ χαῖνα χρηστὰ, τὰ ἔνωμα κακά.

ξη. Τῶ τὰ ὀπίσθεν τῆς κεφαλῆς ὀδυνωμένῳ ἢ ἐν μετώπῳ ὀρθίῳ φλέψ τμηθεῖσα ὠφελείη.

ξθ. Ρίγεα ἄρχεται γυναιξὶ μὲν ἐξ ὀσφύος μᾶλλον καὶ διὰ νώτου ἐς κεφαλὴν, ἀνδράσι δὲ μᾶλλον ὀπίσθεν ἢ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος, οἶον ἀπὸ τε πη-

ex supra commemoratis signis adsuerit, et praeter rationem extenualis.

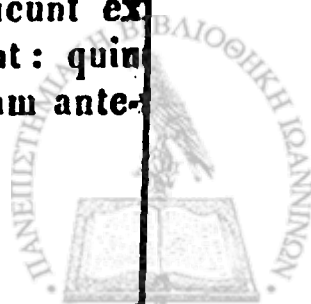
65. Quibus cum ulceribus tumores conspiciuntur, ii sere neque convelluntur, neque in furorem aguntur. At iis derepente evanescentibus, quibus quidem id a tergo incidit, convulsiones et nervorum distentiones fiunt: quibus vero a fronte, furor aut lateris dolores acuti aut puris collectio aut intestinorum difficultas, si rubri tumores fuerint.

66. Si magnis et pravis existentibus vulneribus tumor non conspiciatur, ingens malum.

67. Molles tumores boni, at crudi mali.

68. Ei, qui parte capitis posteriore dolet, recta in fronte incisa vena prodest.

69. Rigores mulieribus quidem initium ducunt ex lumbis magis et per dorsum ad caput perveniunt: quin etiam viris parte corporis posteriore magis quam ante-

χέων καὶ μηρῶν. ἀτὰρ καὶ τὸ δέρμα ἀραιὸν ἔχουσι·
 ὀηλοῖ δὲ τοῦτο ἢ θροῖξ.

ο'. Οἱ ὑπὸ τεταρταίων ἀλισκόμενοι ὑπὸ σπασμοῦ 98
 οὐ πάννυ τι ἀλίσκονται· ἢν δὲ ἀλίσκονται πρότερον,
 εἴτα ἐπιγένηται τεταρταῖος, παύονται.

οά'. Ὀκόσοισι δέρματα περιτείνεται καρφαλέα καὶ
 σκληρὰ, ἄνευ ἰδρώτων τελευτῶσιν, ὀκόσοισι δὲ χα-
 λαρὰ καὶ ἀραιὰ, ξὺν ἰδρῶτι τελευτῶσιν.

οβ'. Οἱ λατεριώδεις οὐ πάννυ τι πνευματώδεις εἰσιν.

T M H M A E K T O N.

α'. Ἐν τῆσι χρονίησι λειεντερίησιν ὀξυρευγμῆ
 ἐπιγνομένη μὴ γινομένη πρότερον σημεῖον ἀγαθόν.

β'. Οἷσι ῥῖνες ὑγρότεραι φύσει καὶ ἢ γονὴ ὑγρο-
 τέρη, ὑγιαίνουσι νοσηρότερον, οἷσι δὲ τάναντια, ὑγει-
 νότερον.

riore, veluti ex cubitis et femoribus. Quod et indi-
 cat cutis raritas, quam etiam pilus ostendit.

70. Qui quartanis corripuntur, fere convulsione
 non tentantur. Quod si prius corripuntur, deinde
 quartana succedat, liberantur.

71. Quibus cutis obtenditur arida et dura, ii sine
 sudore moriuntur: at quibus laxa et rara, cum sudore
 vitam finiunt.

72. Qui morbo regio laborant, non multum flatu-
 lenti sunt.

S E C T I O S E X T A.

1. In diuturnis intestinorum laevitatibus, si ructus
 acidus, qui antea non extitit, succedat, bonum est
 signum.

2. Quibus nares natura sunt humidiores et geni-
 tura humidior, ii morbosiore sunt valetudine, at qui-
 bus contraria sunt, salubriore.

γ'. Ἐν τῆσι μακροῖσι δυσεντερίησιν αἱ ἀποσιτίαι κακόν, καὶ σὺν πυρετῶ κακίον.

δ'. Τὰ περιμάδηρα ἔλκεα κακοήθια.

ε'. Τῶν ὀδυνέων ἐν πλευροῖσι καὶ ἐν στήθεσι καὶ ἐν τοῖσιν ἄλλοισιν μέρεσιν, ἦν μέγα διαφέρωσι, καταμαθιτέον.

ς'. Τὰ νεφροτικά καὶ ὀκόσα κατὰ τὴν κύστιν*) ἐργωδῶς ὑγιάζεται τοῖσι προεσβύτησι.

ζ'. Τὰ ἀλγήματα τὰ κατὰ τὴν κοιλίην γινόμενα τὰ μὲν μετέωρα κοῦφα**), τὰ δὲ μὴ μετέωρα ἰσχυρότερα.

η'. Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι τὰ γινόμενα ἔλκεα ἐν τῷ σώματι οὐ ῥαδίως ὑγιάζεται.

θ'. Τὰ πλατέα ἐξανθήματα οὐ πάνυ τι κνησιμώδεα***).

99 ι'. Κεφαλὴν πονέοντι καὶ περιωδυνέοντι πῦον ἢ

3. In longis intestinorum difficultatibus cibi fastidia malum denunciant et cum febre peius.

4. Ulcera undiquaque glabra maligna.

5. Dolores et in lateribus et in pectore et in caeteris partibus num multum differant, perdiscendum.

6. Renum et vesicae vitia in senibus aegre curantur.

7. Dolores, qui ad ventrem fiunt, sublimes quidem leviores, non sublimes vero vehementiores.

8. Aqua inter cutem laborantibus orta in corpore ulcera non facile sanantur.

9. Pustulae latae raro pruriginosae.

10. Capite dolenti ac vehementer laboranti pus

*) ἀλγήματα add. Lind.

**) κοῦφότερα Lind.

***) ΑΙ. Τ. Π. Ε. καὶ οὐ Π. ΤΙ ΧΥ. ἐργωδέως ὑγιάζεται.

ὔδωρ ἢ αἷμα ῥυέν κατὰ τὰς ῥῖνας ἢ κατὰ τὸ στόμα ἢ κατὰ τὰ ὠτα, λύει τὸ ρούσημα.

ια'. Τοῖσι μελαγχολικοῖσι καὶ τοῖσι νεφριτικοῖσι αἰμορροΐδες ἐπιγινόμεναι ἀγαθόν.

ιβ'. Τῷ ληθέντι χρονίας αἰμορροΐδας, εἰ μὲν μία φυλαχθῆ, κίνδυνος ὔδρωπα ἐπιγενέσθαι ἢ φθίσιν.

ιγ'. Ὑπὸ λυγμοῦ ἐχομένῳ πταρμοὶ ἐπιγενόμενοι λύουσι τὸν λυγμόν.

ιδ'. Ὑπὸ ὔδρωπος ἐχομένῳ τοῦ κατὰ τὰς φλέβας ἐς τὴν κοιλίην ὕδατος ῥυέντος λύσις.

ιε'. Ὑπὸ διαρροΐης ἐχομένῳ μακροῦς ἀπὸ ταύτομάτου ἔμετος ἐπιγινόμενος λύει τὴν διάρροϊαν.

ις'. Ὑπὸ πλευρίτιδος ἢ ὑπὸ περιπλευμονίης ἐχομένῳ διάρροϊα ἐπιγενομένη κακόν.

ιζ'. Ὀφθαλμῶντι ὑπὸ διαρροΐης ληφθῆναι ἀγαθόν.

aut aqua aut sanguis per nares vel os vel aures effluens morbum tollit.

11. Melancholicis affectibus et renum vitiis succedentes haemorrhoides bono sunt.

12. A diuturnis haemorrhoidibus curato, nisi una servetur, periculum est ne aqua inter cutem aut tabes succedat.

13. Singultu laboranti si sternutamenta accedant, singultum tollunt.

14. Aquâ inter cutem laboranti, ubi aqua ex venis in ventrem confluerit, morbus solvitur.

15. Longo alvi profluvio laboranti spontanea accedens vomitio alvi profluvium solvit.

16. Morbo laterali aut pulmonum inflammatione conflictanti succedens alvi profluvium malum.

17. Lippientem alvi profluvio corripi bonum.

αζ'. Κίσσειν διακοπήντι ἢ ἐγξέφειλον ἢ κροδίην
ἢ φρένας ἢ τῶν ἐντέρων τι τῶν λεπτῶν ἢ κοιλίην
ἢ ἥπαρ, θανατωδῆς.

αθ'. Ἐπιήν διακοπή, οὐτέον ἢ χυθόςος ἢ νεύρου
ἢ γαστῆρος τὸ λεπτὸν ἢ ἐκροσποσθίην, οὔτε ἐπῆεται
οὔτε ἔπιφύεται.

αβ'. Ἦν ἐς τὴν κοιλίην εἶμα χυθῆ περὶ φρένας,
ἐπιήντι ἐπιφύεται.

αγ'. Τοῖσι κενωμένοισι χυθῶν ἢ εἰκροσποσθῶν
ἐπιφύονται κενῆς ἀέρος.

αδ'. Οὐδένα ἄγγεστε ἐκ νύκτος ἐς τοὺς ἄγγωνες
καταφύεται, φλεβοσφίην ἀέρος.

100 αε'. Ἦν φέρος ἢ δευτέρω κοιλίην χυθῶν δια-
τελέη, κείληροσθίον τὸ τοσοῦτον.

αζ'. Ἐντέρων ἢν διακοπή τῶν λεπτῶν τι, οὔ
ἔπιφύεται.

18. Cui vesica persecta fuerit aut cerebrum aut
cor aut septum transversum aut tenue quoddam inte-
stinum aut ventriculus aut iexur, lethale est.

19. Os cum perfectum fuerit aut cartilago aut
nervus aut genae tenuis particula aut praeputium, ne-
que augetur neque coalescit.

20. Si sanguis in ventrem praeter naturam effu-
sus fuerit, ut in pus vertatur necesse est.

21. Insanientibus si varices aut haemorrhoides ac-
cesserint, insanire solent.

22. Rupta, quae ex dorso ad cubiti artubus de-
scendant, venae sectio solvit.

23. Metus et tristitia si diu perseverent, melan-
choliae istud indicium est.

24. Ex tenuioribus intestinis si quid perfectum
fuerit, minime coalescit.

κε'. Ἐρυσίπελας, ἔξωθεν καταχρόμενον, εἴσω τρέ-
πεσθαι οὐκ ἀγαθόν. ἔσωθεν δὲ ἔξω, ἀγαθόν.

κς'. Ὀκόσοισιν ἂν ἐν τοῖσι καύσοισι τρόμοι γέ-
νωνται, παρακοπή λύει.

κς'. Ὀκόσοι ἔμπυοι ἢ ὑδρωπικοὶ τέμνονται ἢ
καίονται ἐκρύντος τοῦ πύου καὶ τοῦ ὕδατος ἀθρόου,
πάντως ἀπόλλυνται.

κη'. Εὐνοῦχοι οὐ ποδαγριῶσιν, οὐδὲ φαλακροὶ
γίνονται.

κθ'. Γυνὴ οὐ ποδαγριᾶ, ἢν μὴ τὰ καταμήνια
αὐτῆι ἐκλίπη.

λ'. Παιῖς οὐ ποδαγριᾶ πρὸ τοῦ ἀφροδισιασμοῦ.

λά'. Ὀδύνας ὀφθαλμῶν ἀκρηγοποσίη, ἢ λουτρὸν,
ἢ πυρρῆ, ἢ φλεβοτομίη, ἢ φαρμακοποσίη λύει.

λβ'. Τραυλοὶ ὑπὸ διαρροῆς μάλιστα ἀλίσκονται
μακροῦς.

28. Erysipelas foras effusum intro verti minime
bonum, at ab interioribus foras, bonum.

29. Quibus in febribus ardentibus tremores con-
tingunt, delirium solvit.

27. Qui pus thorace colligunt aut aqua inter cu-
tem laborant, si uruntur aut secantur et pus aut aqua
confertim effluxerit, omnino intereunt.

28. Eunuchi neque podagra laborant, neque cal-
vescunt.

29. Mulier podagra non laborat, nisi cum men-
strua defecerint.

30. Puer podagra non tentatur ante rerum véne-
rearum usum.

31. Oculorum dolores meri potio, aut balneum,
aut fomentum, aut venae sectio, aut medicamentum pur-
gans exhibitum solvit.

32. Balbi longo alvi profluvio maxime corripuntur.

λγ'. Οἱ ὄξυρεγμιώδεις οὐ πάνυ τι πλευριτικοὶ γίνονται.

λδ'. Ὀκόσοι φαλακροὶ ἔωσι, τουτέοισι κισσοὶ μεγάλοι οὐκ ἐγγίνονται. ὀκόσοισι δ' ἂν φαλακροῖσι κισσοὶ γίνονται, πάλιν οὗτοι γίνονται δασέες.

λε'. Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι βῆξ ἐπιγενομένη κακόν.

λς'. Δυσουρίην φλεβοτομή λύει, τέμνειν δὲ τὰς εἴσω.

λζ'. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ οἰδήματα γενέσθαι*) ἐν τῷ βρόγχῳ ἔξω ἀγαθόν.

101 λη'. Ὀκόσοισι κροπτοὶ καρκίνοι γίνονται, μηθεραπεύειν βέλτιον. θεραπευόμενοι γὰρ ἀπόλλυνται ταχέως, μὴ θεραπευόμενοι δὲ πουλὺν**) χρόνον διατελοῦσι.

55. Qui acidum eructant, non admodum morbo laterali tentantur.

54. Qui calvi sunt, iis varices magni non fiunt. At quibus calvis existentibus varices succedunt, iis rursus capillitium gignitur.

55. Aqua inter cutem laborantibus tussis accedens malo est.

56. Urinae difficultatem venae sectio solvit. Scandae autem sunt interiores venae.

57. Angina detento si tumores in cervice extrorsum oriantur, bonum.

58. Quibus cancri occulti oriuntur, eos non curare praestat. Curati namque cito pereunt, non curati vero diutius perdurant.

*) γενέσθαι ἐν τῷ τραχήλῳ ἀγαθόν· ἔξω δὲ τρέπεται τὸ νοῖσημα Lind.

**) πλείω Lind.

λθ'. Σπασμοὶ γίνονται ἢ ὑπὸ πληρώσιος ἢ κενώσιος· οὕτω δὲ καὶ λυγμός.

μί'. Ὁκόσοισι περὶ τὸ ὑποχόνδριον πόνοι γίνονται ἄτερ φλεγμονῆς, τουτέοισι πύρετὸς ἐπιγενόμενος λύει τὸν πόνον.*

μα'. Ὁκόσοισι διάπνόν τι ἐὼν ἐν τῷ σώματι μὴ διασημαίνει, τουτέοισι διὰ παχύτητα τοῦ πύου ἢ τοῦ τόπου, οὐκ ἀποσημαίνει.

μβ'. Ἐν τοῖσιν ἰκτερικοῖσι τὸ ἥπαρ σκληρὸν γενέσθαι πονηρόν.

μγ'. Ὁκόσοι σπληνώδεις ὑπὸ δυσεντερίας ἀλλοσκονται, τουτέοισιν ἐπιγενομένης μακρῆς τῆς δυσεντερίας ὕδρωψ ἐπιγίνεται ἢ λειεντερία καὶ ἀπόλλυνται.

μδ'. Ὁκόσοισιν ἐκ στραγγουρίας εἰλεοὶ γίνονται*),

39. Convulsio ex repletione aut vacuatione oritur, ita vero etiam singultus.

40. Quibus ad praecordia dolores citra inflammationem oriuntur, iis febris succedens dolorem solvit.

41. Quibus suppuratum aliquod in corpore existit neque de se significationem edit, iis ob puris aut loci crassitudinem sui indicium non exhibet.

42. Morbo regio laborantibus iccur durum fieri malum.

43. Quicumque lienosi difficultate intestinorum corripuntur, iis post longam succedentem intestinorum difficultatem aqua inter cutem aut laevitas intestinorum accedit et moriuntur.

44. Quibus ex stranguria volvulus succedit, intra

*) εἰλεὸς ἐπιγίνεται Lind.

ἐν ἑπτὰ ἡμέρησιν ἀπόλλυνται, ἣν μὴ πυρετοῦ ἐπιγε-
νομένου ἄλλως τὸ ὕδωρ*) ὄνῃ.

μέ. Ἐλκεα ὀκόσα ἐνιαύσια γίνεται ἢ μακρότερον
χρόνον ἴσχουσιν, ἀνάγκη ὀστέον ἀφίστασθαι καὶ τὰς
οὐλὰς κοίλας γίνεσθαι.

μς'. Ὀκόσοι ὕβοι ἐξ ἄσθματος ἢ βηχὸς γίνονται,
πρὸ τῆς ἴβης ἀπόλλυνται.

μς'. Ὀκόσοισι φλεβοτομὴ ἢ φαρμακείη ξυμφέ-
ρει, τουτέους προσῆκον τοῦ ἤρος φλεβοτομεῖν ἢ φαρ-
μακεύειν.

μη'. Τοῖσι σπληνώδεσι δυσεντερίῃ ἐπιγενομένη
ἀγαθόν.

102 μθ'. Ὀκόσα ποδαγρικὰ νοσήματα γίνονται, ταῦτα
ἀποφλεγμῆναντα ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρησιν ἀποκα-
θίστανται.

diem septimum moriuntur, nisi febre accedente copiosa
urina effluat.

45. Ulcera annua quaecunque fuerint aut longius
tempus habuerint, os abscedere est necesse et cicatri-
ces cavas fieri.

46. Qui gibbosi ex anhelatione et tussi fiunt, ante
pubertatem moriuntur.

47. Quibus venae sectio et medicamentum purgans
confert, iis vere venam secare aut medicamentum pur-
gans exhibere convenit.

48. Lienosis accedens intestinorum difficultas bono
est.

49. Podagrici morbi intra diem quadagesimum de-
posita inflammatione subsistunt.

*) τὸ οὖρον Lind.

ν'. Ὀκόσοισιν ἂν ὁ ἐγκέφαλος διακοπῇ, τουτέοισιν ἀνάγκη πυρετὸν καὶ χολῆς ἔμετον ἐπιγίνεσθαι.

να'. Ὀκόσοισιν ὑγιαίνουσιν ὀδύναι γίνονται ἐξαίφνης ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ παραχρῆμα ἄφρωνι κεῖνται καὶ ὀέγκουσιν, ἀπόλλυνται ἐν ἑπτὰ ἡμέρησιν, ἢν μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ.

νβ'. Σκοπεῖν δὲ χρῆ καὶ τὰς ὑποφάσιαις τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν. ἢν γάρ τι ὑποφαίνεται ξυμβαλλομένων τῶν βλεφάρων τοῦ λευκοῦ μὴ ἐκ διαρροῆς ἴοντι ἢ ἐκ φαρμακοποσίης, φλαῦρον τὸ σημεῖον καὶ θανατῶδες σφόδρα.

νγ'. Αἱ παραφροσύναι αἱ μὲν μετὰ γέλωτος γινόμεναι ἀσφαλέστεραι, αἱ δὲ μετὰ σπουδῆς ἐπισφαλέστεραι.

νδ'. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθει τοῖσι μετὰ πυρετοῦ αἱ κλαυθμώδεις ἀναπνοαὶ κακαί.

30. Quibus persectum fuerit cerebrum, iis febrem et bilis vomitionem succedere necesse est.

31. Quibus bene valentibus derepente dolores in capite fiunt et statim voce deficiunt et stertunt, intra dies septem pereunt, nisi febris eos prehenderit.

32. Spectare vero oportet, quae etiam ex oculis per somnum subapparent. Etenim si quid ex albo non commissis palpebris subappareat, neque id ex alvi profluvio aut medicamenti potione fuerit, pravum signum est et lethale admodum.

33. Deliria, quae cum risu fiunt, tutiora: at quae studio adhibito, periculosiora.

34. In morbis acutis cum febre gemebundae spirationes malae.

νέ. Τὰ ποδαγριαὶ τοῦ ἤρος καὶ τοῦ φθινοπώρου κινεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

νζ'. Τοῖσι μαιαχρῶσι τοῖσι νοσήμασιν ἐξ τὰδε επικίνδυνοι αἱ ἀποσκήψεις ἢ ἀπόπληξιν τοῦ σώματος ἢ σπασμὸν ἢ μανίην ἢ τύφλωσιν σημαίνουσι.

νζ'. Ἀπόπληκτοι δὲ μάλιστα γίνονται ἡλικίᾳ τῇ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἔτεων ἄχρῳ ἐξήκοντα.

νη'. Ἦν ἐπίπλους ἐκπέσῃ, ἀνάγκη ἀποβιπῆραι.

νθ'. Ὁζόδοισιν ὑπὸ ἰσχυάδος ἐνοχλουμένοισιν*) ἐξίσταται τὸ ἰσχίον, καὶ πάντα ἐμπίπτει, τουτέοισι μύξαι ἐπιγίνονται.

103 ξ. Ὁζόδοισιν ὑπὸ ἰσχυάδος ἐνοχλουμένοισι χρονίης τὸ ἰσχίον ἐξίσταται, τουτέοισι τήκεται τὸ σκέλος καὶ χολοῦνται, ἦν μὴ κενθῶσιν.

55. Podagrae vitia vere et autumno plerumque moventur.

56. Morborum melancholicorum periculosi decubitus, aut corporis siderationem aut convulsionem, aut furorem aut caecitatem denunciant.

57. At corporis siderationes fiunt ea aetate maxime, quae est a quadragesimo ad sexagesimum annum.

58. Ubi omentum exciderit, computrescere necesse est.

59. Quibus coxendicis dolore conflictatis coxendicis articulus suo loco excidit ac rursus recipitur, iis mucrescunt.

60. Quibus diuturno coxendicis dolore conflictatis femoris caput suo loco excidit, iis crus tabescit et claudicant, nisi urantur.

*) χρονίης add. Lind.

T M H M A E B Δ O M O N.

- α. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι νοσήμασι ψύξις ἀκρωτηρίων κακόν.
- β. Ἐπὶ ὀστέῳ νοσοῦντι σὰρξ πελιδνὴ κακόν.
- γ. Ἐπὶ ἐμέτῳ λυγξ καὶ ὀφθαλμοὶ ἐρυθροὶ κακόν.
- δ. Ἐπὶ ἰδρῶτι φρίκη οὐ χρηστόν.
- ε. Ἐπὶ μανίῃ δυσεντερία ἢ ὕδρωψ ἢ ἔκστασις ἀγαθόν.
- ς. Ἐπὶ νόσῳ πολυχρόνῃ ἀσιτία καὶ χολώδεις ὑποχωρήσεις κακόν.
- ζ. Ἐκ πολυποσίης ῥίγος καὶ παραφροσύνη κακόν.
- η. Ἐπὶ φύματος εἴσω ῥήξις ἐκλυσις, ἔμετος καὶ λειποψυχία γίνεται.
- θ. Ἐπὶ αἵματος ῥύσει παραφροσύνη ἢ καὶ σπασμὸς κακόν.

S E C T I O S E P T I M A.

1. In acutis morbis extremorum refrigeratio mala.
2. Caro livida ex osse aegrotante malum denunciat.
3. Ex vomitione singultus et oculi rubentes malo sunt.
4. Ex sudore horror minime bonus.
5. Ex furore intestinorum difficultas, aut hydrops, aut vehemens mentis emotio, ἔκστασις dicitur, bono est.
6. In morbo diuturno ciborum fastidium et sincerarum deiectiones malum denunciant.
7. Ex multo potu rigor et delirium malum.
8. Ex rupto intro tuberculo exolutio, vomitio et animi defectio sit.
9. Ex sanguinis profluvio delirium aut etiam convulsio malo est.

ί. Ἐπὶ εἰλεῶ ἔμετος ἢ λῦγξ ἢ σπασμὸς ἢ παραφροσύνη κακόν.

ια. Ἐπὶ πλευρίτιδι περιπνευμονίῃ ἐπιγνομένη κακόν.

ιβ. Ἐπὶ περιπνευμονίῃ φρενίτις κακόν.

ιγ. Ἐπὶ καύμασιν ἰσχυροῖσι σπασμὸς ἢ τέτανος κακόν.

ιδ. Ἐπὶ πιηγῇ ἐς τὴν κεφαλὴν ἔκπληξις ἢ παραφροσύνη κακόν.

ιε. Ἐπὶ αἵματος πτύσει πύου πτύσις κακόν.

ισ. Ἐπὶ πύου πτύσει φθίσις καὶ ῥύσις κακόν.

Ἐσθὴν δὲ τὸ σιέλων ἰσχηται, ἰσποδνήσκουσι.

104 ιζ. Ἐπὶ φλεγμονῇ τοῦ ἥπατος λῦγξ κακόν.

ιη. Ἐπὶ ἀγρουπνίῃ σπασμὸς καὶ παραφροσύνη κακόν.

ιθ. Ἐπὶ ὀστέου ψιλώσει ἐρυσίπελας *).

10. Ex morbo tenuioris intestini, ileum dicunt, vomitio aut singultus aut convulsio aut delirium malum.

11. Ex morbo laterali pulmonis inflammatio malo est.

12. Ex pulmonis inflammatione phrenitis malum denunciat.

13. Ex vehementibus ardoribus convulsio aut nervorum distentio malo est.

14. Ex ictu in capite accepto stupor aut desipientia malo est.

15. Ex sanguinis sputo puris sputum malum.

16. Ex puris sputo tabes et fluxus malum: ubi vero sputum sistitur, moriuntur.

17. Ex iecoris inflammatione singultus malo est.

18. Ex vigilia convulsio vel delirium malum.

19. Ex ossis nudatione erysipelas.

*) κακόν add. Lind.

κ'. Ἐπὶ ἐρυσιπέλατι σηπεδῶν ἢ ἐκπύησις*).

κα'. Ἐπὶ ἰσχυρῶ σφυγμῶ ἐν τοῖσιν ἔλκεσιν αἰμορραγίη**).

κβ'. Ἐπὶ ὀδύνη πολυχρονίῃ τῶν περὶ τὴν κοιλίην ἐκπύησις.

κγ'. Ἐπὶ ἀκρότητι ὑποχωρήσει δυσεντερίῃ.

κδ'. Ἐπὶ ὀστέου διακοπῇ παραφροσύνη, ἣν κενὸν λάβη.

κε'. Ἐκ φαρμακοποσίης σπασμὸς θανατῶδες.

κς'. Ἐπὶ ὀδύνη ἰσχυρῇ τῶν περὶ τὴν κοιλίην ἀκρωτηρίων ψύξις κακόν.

κζ'. Ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ τεινεσμὸς ἐπιγενόμενος ἐκτρῶσαι ποίει.

20. Ex erysipelate putredo aut suppuratio.

21. Ex vehementi et conspicuo in ulceribus arteriarum percussu sanguinis eruptio.

22. Ex diuturno partium, quae ad ventrem attinent, dolore suppuratio.

23. Ex siucera alvi egestionem intestinorum difficultas.

24. Ex osse perfecto delirium, si ad vacuum usque penetravit.

25. Ex medicamenti purgantis potione convulsio lethalis.

26. Ex vehementi partium, quae ad ventrem attinent, dolore extremorum refrigeratio mala.

27. Mulieri utero gerenti si crebra et inanis desiderandi voluntas, tinesmum dicunt, accesserit, abortum facit.

*) κακόν add. Lind.

***) κακόν hic et seq. §. add. Lind.

κη'. Ὅτι ἂν ὀστέον ἢ χόνδρος ἢ νεῦρον ἀποκοπῆ ἐν τῷ σώματι, οὔτε αὐξεται οὔτε συμφύεται.

κθ'. Ἦν ὑπὸ λευκοῦ φλέγματος ἐχομένῳ διάρροια ἐπιγένηται ἰσχυρή, λύει τὴν νοῦσον.

λ'. Ὁκόσοισιν ἀφρώδεια τὰ διαχωρήματα ἐν τῇσι διάρροίῃσι, τουτέοισιν ἀπὸ τῆς κεραιῆς ταῦτα*) καταρρεῖ.

λα'. Ὁκόσοισι πυρέττουσιν ἐν τοῖσι οὔροισι κριμνώδεις αἱ ὑποστάσεις γίνονται, μακρὴν τὴν ἀρρωστίην σημαίνουσιν.

λβ'. Ὁκόσοισι δὲ χολώδεις αἱ ὑποστάσεις, ἄνωθεν δὲ λεπταί, ὀξείην ἀρρωστίην σημαίνει.

105 λγ'. Ὁκόσοισι δὲ διεστητότα τὰ οὔρα γίνονται, τουτέοισι παραγῆ ἰσχυρὴ ἐν τῷ σώματι ἐστίν.

28. Os quodcumque vel cartilago vel nervus in corpore præcisus fuerit, neque augetur neque coalescit.

29. Alba pituita vexato si vehemens alvi profluvium succedat, morbum solvit.

30. Quibus per alvi profluvia spumosa sunt alvi excrementa, iis ea ex capite defluunt.

31. Quibus per febres sedimenta hordei tostii non exacte moliti crassioribus frustulis similia in urinis contingunt, longam fore aegritudinem denunciant.

32. At quibus biliosa sedimenta, supra vero tenuia fuerint, acutum morbum significant.

33. Quibus disparatae sunt urinae, iis vehemens est in corpore turbatio.

*) φλέγμα pro ταῦτα Lind.

λδ'. 'Οκόσοισι δὲ ἐπὶ τοῖσι οὔροισιν ἐφίστανται πομφόλυγες, νεφριτικὰ σημαίνουσι καὶ μακρὴν ἀρρωστίην ἔσεσθαι.

λε'. 'Οκόσοισι δὲ λιπαρὴ ἢ ὑπόστασις καὶ ἀθρόη, τουτέοισι νεφριτικὰ καὶ ὕξια σημαίνει.

λς'. 'Οκόσοισι δὲ νεφριτικοῖς ἐοῦσι τὰ προειρημένα συμβαίνει σημήϊα, πόνοι τε περὶ τοὺς μύας τοὺς ῥαχιαίους γίνονται, κῆν μὲν περὶ τοὺς ἔξω τόπους γένωνται, ἀπόστημα προσδέχου ἐσόμενον ἔξω· ἦν δὲ μᾶλλον οἱ πόνοι πρὸς τοὺς εἴσω τόπους γίνονται, καὶ τὸ ἀπόστημα προσδέχου ἐσόμενον μᾶλλον εἴσω.

λς'. 'Οκόσοι αἷμα ἐμέουσιν, ἦν μὲν ἄνευ πυρετοῦ, σωτήριον, εἰ δὲ ξὺν πυρετῶ, κακόν· θεραπεύειν δὲ τοῖσι ψυκτικοῖσι καὶ τοῖσι στυπτικοῖσι.

λη'. Κατάρροι ἐς τὴν ἄνω κοιλίην ἐκπυοῦνται ἐν ἡμέρησιν εἴκοσιν.

34. Quibus in urinarum summo bullae consistunt, renum morbum eumque longum fore significant.

35. At quibus summa urina pinguis est et conferta, iis renum morbum eumque acutum significat.

36. Quibus vero renum vitio affectis praedicta signa accidunt doloresque circa spinae musculos fiunt, si quidem ad loca exteriora ferantur, abscessum extra fore expecta: Quod si dolores ad loca interna magis vergant, abscessum quoque interius potius futurum sperandum.

37. Qui sanguinem vomitione resfundunt, si quidem sine febre contingat, salutare, cum febre vero malum. Curandum vero refrigerandi et adstringendi vim habentibus.

38. Destillationes in superiorem ventrem intra vigesimum diem in pus vertuntur.

λθ'. Ἦν οὐρέη αἷμα καὶ θρόμβους καὶ στραγουροίη ἔχη καὶ ὀδύνη ἐμπύπτη ἐς περιναίον*) καὶ τὸν κτένα, τὰ περὶ τὴν κύστιν νοσέειν σημαίνει.

μ'. Ἦν ἡ γλῶσσα ἐξαίφνης ἀκρατῆς γένηται ἢ ἀπόπληκτόν τι τοῦ σώματος, μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτο γίνεται.

μα'. Ἦν ὑπερκαθαιρομένων τῶν πρεσβυτέρων λυγξ ἐπιγένηται, οὐκ ἀγαθόν.

μβ'. Ἦν πυρετὸς μὴ ἀπὸ χολῆς ἔχη, ὕδατος πολλοῦ καὶ θερμοῦ καταχεομένου κατὰ τῆς κεφαλῆς λύσις τοῦ πυρετοῦ γίνεται.

μγ'. Γυνὴ ἀμφιδέξιος οὐ γίνεται.

106 μδ'. Ὀκόσοι ἔμπυοι καίονται**), ἦν μὲν τὸ πῦον καθαρὸν ὄνη καὶ λευκὸν, περιγίνονται· ἦν δὲ ὕφαιμιον καὶ βορβορῶδες καὶ δυσῶδες, ἀπόλλυνται.

39. Si quis sanguinem et grumos meiat et stranguria laboret, dolorque ad interfoemineum, imum ventrem et pectinem pertingat, partes ad vesicam pertinentes male affici significat.

40. Si lingua derепente incontinenс, aut aliqua corporis pars siderata evadat, id atram bilem indicat.

41. Si senioribus supra modum purgatis singultus accidat, non bonum.

42. Si febris non ex bile orta prehenderit, aqua calida et copiosa capiti affusa fit febris solutio.

43. Mulier ambidextra non fit.

44. Suppurati. cum uruntur, si pus purum et album effluat, evadunt: quod si subcruentum et coenosum et graveolens fuerit, pereunt.

*) καὶ τὸ ὑπογάστριον add. Lind.

**) καὶ τέμνονται add. Lind.

μέ'. Ὀκόσοι τὸ ἦπαρ διάπυον καίονται, ἦν τὸ μὲν πῦον καθαρὸν ῥυῆ καὶ λευκὸν, περιγίγνεται· ἐν χιτῶνι γὰρ τὸ πῦον τουτέοισιν ἐστίν· ἐὰν δὲ οἶον ἀμόρφη ῥυῆ, ἀπόλλυνται.

μς'. Ὀδύνας ὀφθαλμῶν ἄκρητον ποτίσας καὶ λούσας πολλῶ θερμῶ φλεβοτόμει.

μζ'. Ἰδρωπιῶντα ἐὰν βήξ ἔχη, ἀνέλπιστός ἐστιν.

μη'. Στραγγουρίην καὶ δυσουρίην θώρηξις καὶ φλεβοτομίη λύει. τάμνειν δὲ τὰς εἴσω.

μθ'. Ἰπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ οἴδημα καὶ ἐρύθημα ἐν τῷ στήθει ἐπιγενόμενον ἀγαθόν, ἔξω γὰρ τρέπεται τὸ νούσημα.

ν'. Ὀκόσοισι σφακελισθῆ ὁ ἐγκέφαλος, ἐν τρισὶν ἡμέρησιν ἀπόλλυνται. ἦν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ὑγιᾶς γίνονται.

να'. Πταρμὸς γίνεται ἐκ τῆς κεφαλῆς διαθερμαι-

45. Qui ex purulento iccore aduruntur, ii, ubi pus purum fluxerit et album, supersunt, quod pus in tunica ipsis conclusum sit: si vero qualis amurca fluat, pereunt.

46. Oculorum dolores exhibita meri potione et copiosae aquae calentis balneo venae sectione curato.

47. Aqua inter cutem laborantem si tussis detineat, desperatus est.

48. Urinae stillicidium, stranguriam vocant, et meiendi difficultatem vini meri potio et venae sectio solvit. At secundae sunt interiores.

49. Ab angina detento si tumor et rubor in pectore accedat, bonum, foras si quidem morbus vertitur.

50. Quibus cerebrum sideratione tentatum est, intra tres dies intereunt. Quod si hos effugerint, sani evadunt.

51. Sternutatio ex capite fit concalesfacto cerebro

νομένου τοῦ ἐγγεφάλου ἢ διωγρανομένου τοῦ ἐν τῇ
καφαίῃ κενού. ὑπερχεῖται οὖν ὁ ἀῆρ ὁ ἐνεῶν ἕξω.
ψοφεῖ δὲ, ὅτι διὰ στενοῦ ἢ διέξοδος αὐτοῦ ἐστίν.

νβ. Ὁζόβοισιν ἦπαρ περιωδινᾶται, τουτέοισι
πυρετὸς ἐπιγενόμενος λύει τὴν ὀδύνην.

νγ. Ὁζόβοισι ξυμφέροι αἷμα ἀφαρέειν ἀπὸ τῶν
φλεβῶν, τουτέοισι ξυμφέροι ἔασι φλεβοτομεῖσθαι.

νδ. Ὁζόβοισι μεταξὺ τῶν φρενῶν καὶ τῆς γαστροῦς
107 φλέγμα ἀποκλείεται καὶ ὀδύνην παρέχει οὐκ ἔχον
διέξοδον οὐδὲ εἰς ἑτέραν τῶν κοιλιῶν, τουτέοισι κατὰ
τὰς φλέβας ἐς τὴν κύστιν τραπέντος τοῦ φλέγματος
λύσις γίνεται τῆς νόσου.

νε. Ὁζόβοισι δὲ τὸ ἦπαρ ὕδατος πλησθὲν εἰς
τὸν ἐπίπλιον ῥαγῆ, τουτέοισιν ἢ κοιλίῃ ὕδατος ἐπι-
πλάται καὶ ἀποθνήσκουσιν.

νς. Ἀλύκη, γάσμη, φρίκη οἶνος ἴσος ἴσῳ
πινόμενος λύει.

aut perhumectata capitis inanitate. Aër enim intus con-
tensus extra effunditur. Strepitum autem edit, quod ei
per angustum sit transitus.

52. Quibus iecur vehementer dolet, iis succedens
febris dolorem solvit.

53. Quibus sanguinem ex venis detrahare convenit,
iis vere vena secanda est.

54. Quibus inter septum transversum et ventricu-
lum pituita concluditur et dolorem exhibet neque in
alterutrum ventrem viam habet, iis per venas in vesic-
am pituita versa morbi fit solutio.

55. Quibus iecur aqua plenum in omentum eru-
perit, iis venter aqua impletur et moriuntur.

56. Anxietatem, oscitationem, horrorem, vinum
aequali aqua temperatum epotum solvit.

νζ. Ὀκόσοισιν ἐν τῇ οὐρήθρη φύματα*) γίνονται, τουτέοισι διαπυήσαντος καὶ ἐκτραγέντος λύεται ὁ πόνος.

νη. Ὀκόσοισι δ' ἂν ὁ ἐγκέφαλος σεισθῆ ὑπό τινος προφάσιος, ἀνάγκη ἀφώνους γενέσθαι παραχρῆμα.

νθ. Ἦν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ ὁ τραχήλος ἐπιστραφῆ καὶ καταπίνειν μὴ δύνηται, οἰδήματος μὴ ζόντος ἐν τῷ τραχήλῳ θανάσιμον.

ξ. Τοῖσι σώμασι τοῖσιν ὑγρὰς τὰς σάρκας ἔχουσι δεῖ λιμὸν ἐμποιεῖν, λιμὸς γὰρ ξηραίνει τὰ σώματα.

ξά. Ὀκου ἂν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μεταβολαὶ καὶ τὸ σῶμα καταψύχεται καὶ πάλιν θερμαίνεται ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου μεταβάλλῃ, μῆκος νόσου σημαίνει.

ξβ. Ἰδρῶς πολὺς θερμὸς ἢ ψυχρὸς ῥέων αλεῖ σημαίνει ἔχειν πλησμονὴν ὑγροῦ. ἀπάγει οὖν χρὴ τῷ μὲν ἰσχυρῷ ἄνωθεν, τῷ δὲ ἀσθενεῖ κάτωθεν.

57. Quibus in urinaria fistula tuberculum innascitur, eo in pus verso et rupto dolor solvitur.

58. Quibus ex occasione aliqua cerebrum concussum fuerit, eos protinus voce delicere necesse est.

59. Si febre detento cervix pervertatur, neque devorare queat, nullo in cervice tumore existente, lethale.

60. Corporibus humida carne praeditis famem inducere convenit, fames si quidem corpora exsiccat.

61. Ubi toto corpore mutationes et corpus universum perfrigeratur rursusque incalescit, nec subinde colorem commutat, morbi longitudo denunciatur.

62. Sudor multus calidus aut frigidus semper fluens humoris copiam inesse significat. Haec igitur robusto quidem superne, debili vero inferne deducenda.

*) φύμα Lind.

ξγ'. Οἱ πυρετοὶ οἱ μὴ διαλείποντες ἢν ἰσχυρότεροι διὰ τρίτης γένωνται, ἐπικίνδυνοι. ὅτῳ δ' ἂν τρόπῳ διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι.

103 ξδ'. Ὀκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τουτέοισιν ἢ φύματα ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐγγίνονται.

ξε'. Ὀκόσοισι φύματα μακρὰ ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐκ πυρετῶν γίνονται, οὔτοι σιτίοισι πλείοσι χρέονται.

ξς'. Ἦν τις πυρέσβοντι τροφήν διδῶ, τῷ μὲν ὑγαιίνονται ἰσχύς, τῷ δὲ κάμνοντι νοῦσος.

ξζ'. Τὰ ἀπὸ τῆς κύστιος διαχωρέοντα ὄραν δεῖ, εἰ οἷα τοῖς ὑγαιίνουσιν ὑποχωρέεται. Τὰ ἥκιστα οὖν ὅμοια τουτέοισι, ταῦτα νοσῶδέστερα, τὰ δ' ὅμοια τοῖς ὑγαιίνουσιν ἥκιστα νοσερά.

ξη'. Καὶ οἷσι τὰ ὑποχωρήματα, ἢν ἐάσης στῆναι καὶ μὴ κινήσης, ὑφίσταται οἷονεὶ ξύσματα, καὶ ἢν ὀλίγα ἢ, ὀλίγη ἢ νοῦσος γίνεται· ἢν δὲ πολλά, πολλή,

63. Febres non intermittentes si tertio die vehementiores evadunt, periculo obnoxiae. Quoquo autem modo intermiserint, periculum abesse indicat.

64. Quos febres longae exercent, iis tubercula vel in articulis dolores innascuntur.

65. Quibus longa tubercula aut in articulis dolores in febre sunt, ii copiosioribus cibis utuntur.

66. Si quis febricitanti cibum exhibuerit, sano quidem robur, aegrotanti vero morbus est.

67. Quae per vesicam excernuntur, spectare oportet, an qualia sanis subeunt. Nam quae his minime sunt similia, ea morbosiora: quae vero sanis similia, minime morbosa.

68. Et quibus deiectiones, si residere permiseris neque moveris, veluti strigmenta subsident, et si paucae sunt, parvus est morbus, sin vero multae, magnus,

τουτέοισι ξυμφέρει ὑποκαθῆραι την κοιλήν. ἦν δὲ μὴ καθαρὴν ποιήσας διδῶς τὰ ῥοφήματα, ὀκόσω ἂν πλείω διδῶς, μᾶλλον βλάψεις.

ξδ'. Ὀκόσοισιν ἦν κάτω ὡμὰ διαχωρῆη, ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἐστίν, ἦν πλείονα, πλείονος, ἦν ἐλάσσω, ἐλάσσονος.

ο'. Αἱ ἀποχρέμψεις αἱ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσι μὴ διαλείπουσι πελιδναὶ καὶ αἱματώδεις καὶ δυσώδεις, πᾶσαι κακαί. ἀποχωρεύουσαι δὲ καλῶς ἀγαθαί, καὶ κατὰ κοιλήν καὶ κύστιν, καὶ ὅκου ἂν τι ἀποχωρέου στή μὴ κεκαθαρμένον, κακόν.

οα'. Τὰ σώματα χρῆ, ὅκου τις βούλεται καθαιρεσθαι, εὔροα ποίειν. κῆν μὲν ἄνω βούλη εὔροα ποίειν, στήσαι τὴν κοιλήν, ἦν δὲ κάτω εὔροα ποίειν, ὑγρῆναι τὴν κοιλήν.

οβ'. Ὑπνος, ἀγρυπνίη, ἀμφοτέρα μᾶλλον τοῦ μετροῦ γινόμενα κακόν.

iis alvum infra purgari conducit. Quod si minime purgata alvo sorbitiones exhibueris, quo plures dederis, eo magis nocebis.

69. Quae cruda deorsum secedunt, ab atra hile sunt, si plura, maior, si pauciora, minor est morbus.

70. In febribus non intermittentibus excreationes lividae, cruentae, biliosae et graveolentes omnes malae. Cum vero probe secedunt, bonae. Per alvum etiam et vesicam, et ubicunque quod secedit substiterit minime purgatum, malum.

71. Corpora cum quis repurgare volet, fluxilia reddere oportet. Quod si supra fluxilia reddere voles, alvus sistenda est, si vero infra, humectanda.

72. Somnus, vigilia, utraque si modum excesserint, morbus.

109 ογ'. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσι, ἦν τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ἦ, τὰ δὲ ἔσω καίηται καὶ δίψα ἔχη, θανάσιμον.

οδ'. Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῶ, ἦν χεῖλος ἢ οἷς ἢ ὀφθαλμὸς διαστραφῆ ἢ μὴ βλέπη ἢ μὴ ἀκούη, ἦδη ἀσθενὴς ἔων ὅτι ἂν ἦ τουτέων τῶν σημείων*) θανάσιμον.

οε'. Ἐπὶ λευκῶ φλέγματι ἰδρῶν ἐπιγίνεται.

ος'. Ἐπὶ διαρροίῃ δυσεντερίῃ.

οζ'. Ἐπὶ δυσεντερίῃ λειεντερίῃ.

ση'. Ἐπὶ σφακέλῳ ἀπόστασις ὀστέου.

οθ'. Ἐπὶ αἵματος ἐμέτῳ φθόη καὶ πύου καθάρσις ἄνω, ἐπὶ φθόῃ-ρεῦμα ἐκ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ τῷ ρεῦματι διάρροια, ἐπὶ διαρροίῃ σχέσις τῆς ἄνω καθάρσις, ἐπὶ τῇ σχέσει θάνατος.

75. In febris non intermittibus si externa frigeant, interna vero urantur et sitis detineat, lethale.

74. In febre non intermittente si labrum aut nasus aut oculus aut supercilium perversatur, si neque videat neque audiat et iam debilis sit, horum quicquid acciderit, lethale.

75. Albae pituitae aqua inter cutem succedit.

76. Ex alvi profluvio intestinorum difficultas.

77. Intestinorum difficultati laevitas intestinorum succedit.

78. Ex sideratione os abscedit.

79. Ex sanguinis vomitione tabes et puris per superiora purgatio: ex tabe fluxio e capite, ex fluxione alvi profluvium, ex alvi profluvio purgationis per superiora retentio, ex qua mors.

*) ὅτι ἂν τουτέων γένηται Lind.

π'. Ἐπὶ αἵματος πτύσει πύου πύσις καὶ ῥύσις, ἐπὶν δὲ σίαλον ἴσχηται, ἀποθνήσκουσιν.

πα'. Ὀκοῖα καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὴν κύστιν καὶ τοῖσι κατὰ τὴν κοιλίην ὑποχωρήμασι καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὰς σάρκας, καὶ ἦν που ἄλλη τῆς φύσιος ἐκβαίνῃ τὸ σῶμα, ἦν ὀλίγον, ὀλίγη νοῦσος γίνεται· ἦν δὲ πούλύ, πολλή, θανάσιμον τὸ τοιοῦτον.

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ ΠΑΡΕΜΒΕΒΛΗΜΕΝΟΙ.

Τ Μ Η Μ Α Ο Γ Δ Ο Ο Ν.

α'. Ὀκόσοι ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα ἔτεα φρενιτικοὶ γίνονται, οὐ πάνυ τι ὑγιάζονται, ἴσσον γὰρ κινδυνεύουσιν οἷσιν ἂν οἰκείῃ τῆς φύσιος καὶ τῆς ἡλικίης ἢ νοῦσος ἦ.

80. Ex sanguinis sputo puris sputum et fluor, ubi autem sputum retinetur, moriuntur.

81. Qualia etiam quae per vesicam et alvum et carnes excernuntur, et sicubi alias corpus a natura recesserit, inspicere oportet: si parum, parvus est morbus, si multum, magnus, si admodum multum, lethale istud est.

APHORISMI SUPPOSITI.

SECTIO OCTAVA.

1. Qui supra quadragesimum annum phrenitici evadunt, ii vero minime convalescunt: minori namque periculo sunt obnoxii, quorum naturae et aetati morbus familiaris fuerit.

110 β. Ὀκόσοισιν ἐν τῆσιν ἀρρωστίησιν οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ προαίρεσιν δακρῶνουσιν, ἀγαθόν, ὀκόσοισι δὲ ἄνευ προαιρέσεως κακόν.

γ. Ὀκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τεταρταίοισιν ἐοῦσιν αἷμα ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῆ, ποιηρόν.

δ. Ἰδρῶτες ἐν τῆσι κρισίμοισιν ἡμέρησι γινόμενοι σφοδροὶ καὶ ταχέεις, ἐπικίνδυνοι οἱ ᾧθούμενοι ἐκ τοῦ μετώπου ὡς περ σταλαγμοὶ καὶ χρονοὶ*) καὶ ψυχοὶ σφόδρα καὶ πολλοί. ἀνάγκη γὰρ τὸν τοιοῦτον ἰδρῶτα πορεύεσθαι μετὰ βίης καὶ πόνου ὑπερβολῆς καὶ ἐκθλίψιος πολυχρονίου.

ε. Ἐπὶ χρονίῳ νουθήματι κοιλίης καταφορὴ κακόν.

ς. Ὀκόσα φάρμακα οὐκ ἴηται σίδηρος ἴηται, ὅσα σίδηρος οὐκ ἴηται, πῦρ ἴηται, ὅσα δὲ πῦρ οὐκ ἴηται, ταῦτα χρὴ νομίζειν ἀνίατα.

* * *

2. Quibus oculi in morbis sponte illacrimant, bonum, quibus vero non sponte, malum.

3. Quibus per febres quartanas sanguis ex naribus fluxerit, malo est.

4. Sudores diebus iudicatoriis vehementer et velociter suborti periculosi, et qui ex fronte guttarum et scaturiginum instar propelluntur, quique copiosi sunt et valde frigidi. Eiusmodi namque sudorem cum vi et summo dolore, expressioneque diuturna prodire necesse est.

5. Ex morbo diuturno alvi deductio mala est.

6. Quae medicamenta non sanant, ea ferrum sanat. Quae ferrum non sanat, ea ignis sanat. Quae vero ignis non sanat, ea insanabilia reputare oportet.

* * *

*) χρονοί om. Lind.

ξ'. Φθίσεις μάλιστα γίνονται ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἑτέων μέχρι τριήκοντα καὶ πέντε.

η'. Τὰ δὲ κατὰ φύσιν γινόμενα κατὰ φθίσειν, ἄπαιτα μὲν ἰσχυρὰ, τὰ δὲ καὶ θανατώδεα· δεύτερον δὲ, ἣν μὲν ἐν τῇ ὥρῃ νοσέη, αὐτὴ ἢ ὥρῃ ξυμμαχέει τῇ νούσῳ, οἶον καύσῳ θερος, ὑδρωπικῷ χειμῶν. ὑπερνεκῶ γὰρ τὸ φυσικόν, φοβερώτερον δὲ σπληνί.

θ'. Γλῶσσα μέλαινα καὶ αἱματώδης, εἴ τι τῶν τοιούτων σημηῶν ἄπεστι, μὴ σφόδρα κακόν· δηλοῖ γὰρ νοῦσον μικροτέραν.

ι'. Ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ὀξέσι σημειοῦσθαι χρὴ, ὅκοτε μέλλει ἀποθνήσκειν, καὶ ὅκοτε σωθήσεσθαι.

ια'. Ὅρχις δεξιὸς ψυχρὸς καὶ σπασμώδης, θανατωδὲς.

ιβ'. Ὅνυχες μέλαινες καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν

7. Tabes iis maxime aetatibus fiunt, quae a decimo octavo anno sunt usque ad tricesimum quintum.

8. Quae secundum naturam ad tabem vergunt, omnia quidem vehementia, et etiam lethalia. Secundum autem, si in tempore aegrotet: nam tempus ipsum morbo opem fert, quemadmodum feбри ardenti aestas, hydropico hiems. Natura enim superior est, at spleni plus affert timoris.

9. Lingua nigra atque cruenta, cum quid horum signorum abest, haud adeo malum signum: morbum enim minorem significat.

10. Haec igitur in febribus auctis observare oportet, uti noscamus, quando quis moriturus sit et quando evasurus.

11. Testis dexter frigidus convulsusque mortem affert.

12. Ungues nigri, et digiti manuum ac pedum

καὶ ποδῶν ψυχροὶ, ξυνεσταλμένοι ἢ καθειμένοι, ἐγγὺς τὸν θάνατον δηλοῦσι.

ιγ'. Τὰ χεῖλα πελιδνὰ ἢ καὶ ἀπολελυμένα καὶ ἐξεστραμμένα καὶ ψυχρὰ θανατώδεα.

ιδ'. Τὰ ὦτα ψυχρὰ, διαφανέα, ξυνεσταλμένα, θανατώδεά ἐστι.

ιε'. Καὶ σκοτοδιניῶν καὶ ἀποστρεφόμενος, τῇ τε ἡρεμίῃ ἠδόμενος καὶ ὕπνῳ καὶ καύματι πολλῷ κατεχόμενος, ἀνέλπιστος.

ισ'. Καὶ ὑπογυσσάων ἀτρέμα καὶ ἀγνοέων καὶ μηδὲ ἀκούων μηδὲ ξυνιείς, θανατώδες.

ιζ'. Μείλουσί τε ἀποθνήσκειν ταῦτα σαφέστερα γίνεται, καὶ αἱ κοιλίαι ἐπαίρονται καὶ φυσῶνται.

ιη'. Ὅρος δὲ τοῦ θανάτου, ἐπεὶ τὸ τῆς ψυχῆς θερμὸν ἐπανέλθῃ ὑπὲρ τοῦ ὀμφαλοῦ, ἐς τὸν ἄνω τῶν φρενῶν τόπον, καὶ ξυγκαυθῇ τὸ ὑγρὸν ἅπαν.

frigidi, contracti vel remissi, mortem proximam esse significant.

15. Labra livida, aut etiam resoluta, et inversa, et frigida, mortifera.

14. Aures frigidae, pellucidae, contractae, lethales sunt.

15. Et tenebricosa vertigine laborans, et lucem timens et quiete gaudens, et somno atque ardore multo detentus, desperatus est.

16. Et qui paulatim rabie agitari incipit, et non agnoscit, neque audit, neque intelligit, exitio proximus est.

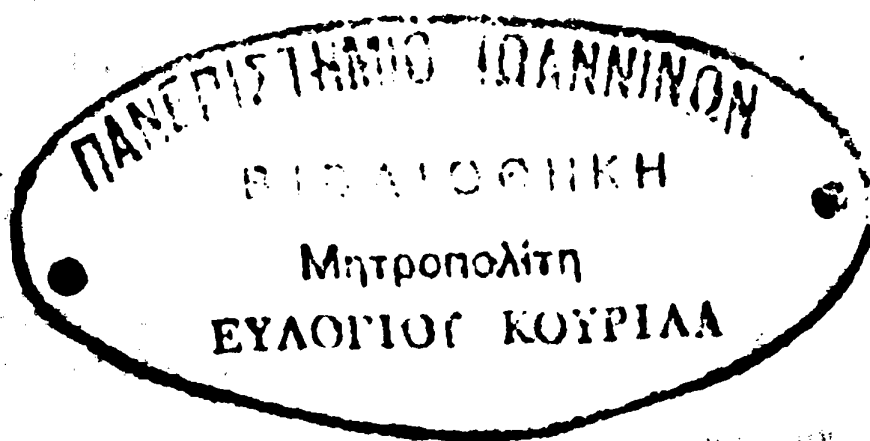
17. Morituris quidem signa haec magis fiunt manifesta, et venter attollitur, atque inflatur.

18. Terminus vero mortis est, cum animae calor supra umbilicum ad locum sep'o transverso superiorem

ἐπειδὴν ὁ πλεύμων καὶ ἡ καρδίη τὴν ἰκμάδα ἀποβάλλωσι, τοῦ θερμοῦ ἀθροῦντος ἐν τοῖσι θανατώδεσι τόποισιν, ἀποπνέει ἀθρόον τὸ πνεῦμα τοῦ θερμοῦ, ὅθεν περ ξυνέστη τὸ ὄλον ἐς τὸ ὄλον. πάλιν τὸ μὲν διὰ τῶν σαρκῶν, τὸ δὲ διὰ τῶν ἐν κεφαλῇ ἀναπνοῶν, ὅθεν τὸ ζῆν καλέομεν, ἀπολείπουσα ἡ ψυχὴ τὸ τοῦ σώματος σκῆνος, καὶ τὸ θνητὸν εἶδωλον, ἅμα καὶ χολῇ, καὶ αἵματι, καὶ φλέγματι, καὶ σαρκί, παρέδωκε.

ascenderit, et omnis humor exustus fuerit. Cum autem pulmo et cor, calore in mortiferis locis coacervato humorem emiserint, caloris spiritus confertim exhalat, cuius ope totum cum toto compactum erat. Praeterea partim per carnes, partim per capitis spiracula, unde vivere dicimus, relinquens anima corporis domicilium, frigidum et mortale simulacrum, una cum bile, sanguine, pituita, et carne, deditione tradit.

I N D E X *).

- A**bdomen, ἤτρον.
crassi et tenuis, prog. II. 35.
 abortus.
 tempus, III. 12.
futuri signa a mammis, V. 37.
 28. 53.
 causa V. S. V. 31.
 diarrhoea, V. 34.
 tenesmus, VII. 27.
 uteri mucus, V. 45.
 macies p. n. V. 44.
 extenuatio in febre, V. 55.
 abscessus, ἀπόστασις.
 futuri sign. in feb., IV. 31.
 in morb. diurno, IV. 32.
 solutio, IV. 74.
 longi sign. IV. 51.
 in articulis unde post. febr.,
 IV. 31.
 praeventitor, IV. 74.
 in nephriticis sign. VII. 36.
 abscess. ossis in ulcere diu-
 turno, VI. 45.
 a sphacelo, VII. 77.
 aetas, ἡλικία.
 temperamentum. I. 14. 15.
 prog., II. 34. 45. III. 24.
 VIII. 1.
 diaeta, I. 13. 14. 15. 16.
 cautio in diaeta, I. 17. III. 3.
 in aliis, I. 3. 4.
 nuper natus, νεογένον παι-
 δίον.
 morbi, III. 24.
- dentiens*, οδοντοφυῶν.
 morbi, III. 25.
 morbor. crisis, III. 28.
 puer, παῖς, παιδίον.
 ver et aestas conveniunt,
 III. 18.
 fames, I. 13. 14.
 morbi, III. 26.
 non laborat podagra, VI. 30.
 morbor. progn. II. 39. III.
 28.
 diaeta, I. 16.
 puer, ὁ πρὸς τὴν ἡβην
 προσάγων.
 ver et aestas conducunt,
 III. 18.
 morbi, III. 27.
 morbor. progn. III. 28.
adolescens, μειράκιον.
 fames, I. 13.
 alvi prog. II. 20. 53.
 morbi, III. 29.
 morbor. progn. II. 45. V. 7.
 vir, ὁ καθ' ἑσπέρην, ὁ μέσος τῆ
 ἡλικίας.
 autumnno et hieme valet,
 III. 18.
 fames I. 13.
 morbi, III. 30. VI. 57.
senex, γέρον, προσβύτης.
 temperamentum, I. 14.
 aestate valet, III. 18.
 fames, I. 13. 14.
 alvus, II. 20. 53.

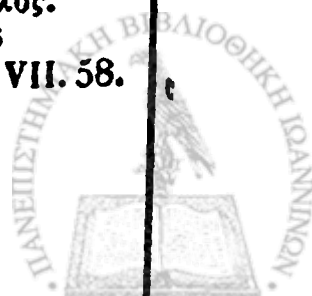
*) Verhoofdianus est, a nobis passim correctus.

- morbi, I. 14. III. 31.
 progn. II. 39. 40. 49. III.
 12. VI. 6. VIII. 1.
 αλφί, ἀλφί. Tempus, III.
 20.
 alvus, κοιλία.
 alvi excrementa, ογε-
 stiones.
 χωρέον, I. 23.
 ἀποχωρέον, VII. 69.
 διαχώρημα, IV. 28. VII. 30.
 διαχώρησις, II. 18. IV. 47.
 V. 64.
 ὑποχωρέον, IV. 25. 26.
 ὑποχώρημα, I. 12. IV. 21.
 VII. 77. 79.
 ὑποχώρησις, IV. 83. V. 64.
 VII. 6. 23.
 ἔκκρισις, II. 15.
 ἐπελθόν, IV. 22.
 ὑπελθόν, IV. 23.
 progn. I. 12. VII. 79.
 in feb. continua, IV. 47.
 VII. 69.
 diaet. in sanis, II. 15.
 in biliosis, II. 15. V. 64.
 biliosorum solutio, IV. 28.
 ab atra bile lethalia, IV.
 22. 23. 24.
 nigror. progn. IV. 21.
 sanguis niger, bonus, IV. 25.
 lethalis, IV. 23.
 spumosa unde, VII. 30.
 sincera. Progn. VII. 23.
 in morbo diuturn. VI. 6.
 celeria unde, II. 18.
 pauca ubi, IV. 83.
 carunculae, malae, IV. 26.
 ramentorum prognosis, VII.
 67.
 alvi fluxus.
 διάρροια, III. 21. 25. 30.
 V. 12. 14. VI. 15. 16. 17.
 32. VII. 29. 30. 75. 78.
 ῥύσις, II. 14. III. 16. VII.
 78.
 ῥύειν, V. 34.
 ταραχή, I. 2. IV. 60.
 καταγορά, VIII. 5.
 ὑγροτής, III. 31.
 tempus, III. 16. 21.
 aetas, III. 25. 31.
 a fluxione capitis, VII. 78.
 progn. II. 14. VII. 75.
 malus, V. 34. VI. 16. VIII. 5.
 lethalis, V. 12. 14.
 solutio, VI. 15.
 morb. solvit, IV. 60. VI.
 17. VII. 29.
 spontanei progn., I. 2.
 spumosis a capite, VII. 30.
 longo obnoxii, II. 20. VI. 32.
 aetas, III. 30.
 alvi mutatio naturalis,
 II. 20. 53.
 alvus humida, sicca.
 tempus, III. 16. 17.
 progn., II. 20. 53.
 humidae aetas, III. 31.
 ubi fiat, IV. 27. 73.
 angina, ζωνάγη.
 tempus, III. 16. 20. 22.
 progn. bona, VI. 37. VII.
 49.
 mala, V. 10.
 animus, vid. mens.
 anxietas, ἀλύχη.
 vino solvitur, VII. 56.
 aphthae, ἀφθαί.
 aetas, VII. 24.
 appetitus, vid. fames.
 a purgante, IV. 21.
 apoplexia, ἀποπληξία.
 tempus, III. 16. 23.
 aetas, III. 31. VI. 57.
 in melancholicis unde, VI.
 56.
 progn. VI. 51.
 curae, II. 42.
 particularis, VII. 40.
 aqua, ἕδωρ.
 levis sign. V. 26.
 calidae effectus, VII. 42. 46.
 frigidae effectus, V. 21.

- aromata, ἀρώματα.**
 suffitus vis et noxae, V. 28.
ars medica longa, I. 1.
 requisita, I. 1.
articularum dolor, tu-
bercula. vid. dolor.
 tubercula.
artns, etc.
 progn. mortis, VIII. 10 ad
 18.
asthma, ἄσθμα.
 tempus, III. 22.
 aetas, III. 26. 30.
 progn. VI. 46.
auditus
 progn. in febr. IV. 49. VII.
 73.
hebetis tempus, III. 5. 17.
 aetas, III. 31.
acuti tempus, III. 17.
ures, ὠτα.
 progn. VIII. 14.
humidarum aetas, III. 24. 31.
doloris tempus, III. 21.
auster, vid. ventus.
autumnus, vid. tempe-
stas.
balbus, τραυλός.
 progn. VI. 32.
balneum, λουτρόν.
 dolores oculorum solvit, VI.
 31. VII. 46.
bilis, γολή.
atrae sign. VII. 68.
 lethalis ubi, IV. 22. 23. 24.
boreas, vid. ventus.
bubo, βουβών.
 progn. IV. 54.
cachexia, καχεξία.
 aetas, III. 31.
 diaeta, II. 10. VII. 67.
 purgationis progn. II. 36.
calculus, vid. vesica.
calidum innatum, τὸ ἔμ-
φύτον θερμόν.
 maioris tempus, I. 15.
 aetas, I. 14.
calor, τὸ θερμόν.
 utilis ubi, V. 18. 22.
magni progn. VII. 13.
frequentioris morbi, V. 16.
mutati progn. IV. 40. VII. 60.
particularis quid notet, IV.
 39.
ventris, quando maior, I. 15.
 progn. IV. 48. VII. 72.
calvus, vid. capilli.
cancer, καρκίνος.
 occulti progn. VII. 38.
capilli, pilus, τρίχες.
 quid indicent. IV. 69.
 e renibus, IV. 76.
defluxus in tabe lethalis,
 V. 12. 14.
calvi progn. VI. 34.
 eunuchus non fit, VI. 28.
caput, κεφαλή.
doloris tempus, III. 13. 23.
 sign. IV. 70.
 progn. VI. 51.
 diaeta, V. 64.
 cura, V. S. V. 68.
 solutio, VI. 10.
gravitatis tempus, III. 5. 17.
 causa, V. 28.
 cura, calor, V. 22.
vulneris progn. VII. 14.
ulcus, calor iuvat, V. 22.
cartilago, χονδροός.
 dissecta non coalescit, VI.
 19. VII. 28.
catarrhus, κατάρροος.
 aetas, III. 12. 31.
 sign. in diarrhoea, VII. 30.
 caus. frigus, V. 24.
 a tabe, VII. 78.
 lethalis ubi, III. 12.
 in pectus ruentis, progn.
 VIII. 38.
cautio generalis, 1. 2.
 3. 17.
cerebrum, ἐγκέφαλος.
 frigus nocet, V. 18
concussi symptomata, VII. 58.

- vulneris* symptomata, VI. 50.
 progn. VII. 14.
 lethale est, V. 24.
sphaceli progn. VII. 50.
cholera, *χολέρα*.
 aetas, III. 30.
oibus, nutritio, *διαίτα*,
σιντα.
 cautio, I. 17. II. 7. 51.
 progn. II. 31. 32.
 concoction. progn. a tem-
 pore, I. 18. III. 18.
 differentia, II. 18.
 tutus quando, II. 15. VII.
 65.
 nocet, I. 11. 19. II. 10.
 VII. 65. 67.
 paucio ubi opus, I. 10. 14.
 18.
 multo ubi opus, I. 14. 15. 18.
 copiosi sign. II. 8. 17. IV.
 41. 45. VII. 64.
 effectus, II. 17.
 consuetus praesertur, II. 38.
 humidus quibus utilis, I. 16.
 cito nutriens, II. 18.
 et lente ubi necesse, II. 7.
 mutatio ubi iuvat, II. 45.
 pravi progn. purgante, II.
 36.
 Vid. plura in *diaeta*.
colliquescitio.
 prog. in febr. II. 28.
 in gravida, V. 45.
diaeta, V. 64.
collum, *τράχηλος*.
 inversi progn. IV. 35. VIII.
 58.
color, *χρῶμα*.
 variantis progn. IV. 40. VII.
 60.
conceptus, *τὸ χύειν*.
 sign. V. 41. 51. 61.
impedimentum, V. 46. 62.
maris locus, V. 38. 48.
 sign. a calore, V. 2.
concocta, *τὰ πέπονα*.
 movenda, non cruda, I. 22.
cruda, a bile atra, VII. 68.
consuetudo, *ἔθος*.
 vis, II. 45.
 eius habenda ratio, I. 16.
 17. II. 28. 49. 50.
contrarium, *ὑπεραντίωσις*.
 remedium est, II. 17. 22.
 48. 50. V. 19.
 paulatim adhibendum, II.
 51.
convulsio, vid. *spasmus*.
cor, *καρδιά*.
 vulnus, lethale, VI. 18.
corpus, *σῶμα*.
 praeparatio, vid. in *pur-*
gatione.
 statura, II. 54.
cranium, *ἑσποῖν*.
 laesi symptomata, VII. 24.
crisis, *χρῆσις*.
futurae sign. a nocte, II. 13.
 ab urina, IV. 71.
critici dies, II. 23. 24. IV.
 36. 61.
 progn. I. 12.
 non turbanda, I. 19. 20.
imperfecta, II. 12. IV. 51.
 61. 62. VIII. 4.
cucurbitulae, *σικύαι*.
 ubi necesse, V. 50.
cutis, *δέρμα*.
 progn. V. 61.
rarae, V. 69.
deglutitio, *τὸ καταπνεῖν*.
 progn. IV. 34. 35. VII. 58.
deliquium animi, *λειπο-*
θυμία.
 causa calor frequens, V. 16.
 a tuberculo rupto, VII. 8.
 progn. II. 41.
 in fluore muliebri malum,
 V. 56.
 ubi opus, I. 23.
delirium.
φρενίτις.
 aetas, III. 30.

- sign. ab urina, IV. 72.
 progn. in sene, VIII. 1.
 mala, ex peripneumonia,
 VII. 12.
- παρωφροσύνη.*
 in cranio fracto, VII. 24.
 progn. bona, a somno II. 2.
 a riso, VI. 53.
 mala in febr. IV., 50.
 cum studio. VI. 53.
 post modum, VII. 7.
 in haemorrhagia, VII. 9.
 in ileo, VII. 10.
 in vigiliis, VII. 18.
 in plaga capitis, VII. 14.
- παραζοπή.*
 ubi bona, VI. 26.
- μανία.*
 tempus, III. 20. 22.
 ab ulcere, V. 65.
 in melancholicis, VI. 56.
 a mammis V. 40.
 progn. VII. 5.
 solutio, VI. 21.
- delirium*, VIII. 16.
- dentes, ἰδύντες.*
dentitionis aetas et morbi,
 III. 25.
 frigus nocet, V. 18.
lentoris in feb. progn. IV. 53.
- destillatio*, vid. *catarrhus*.
- diaeta, διαίτα.*
 cautio, I. 9. 10. 16. III. 3.
 pleniori ubi opus, I. 4. 5.
 7. 10.
 tenui ubi opus, I. 7. 8.
 10. 11.
- mutatio* quos juvet, II. 45.
erratum, I. 5
 Vid plura in cibo.
- diaphragma*, vid. *septum transversum*.
- diarrhoea*, vid. *alvi fluxus*.
- dolor, πένος.*
 progn. si non sentiatur, II. 6.
- si sint bini, II. 46.
 calor lenit, V. 22.
 torpor solvit, V. 25.
 in ulcere, V. 65.
 ab angina, V. 10.
 cautio, VI. 5. 66.
- lamborum.*
 tempus III. 23.
 progn. IV. 11.
 purgatio, IV. 20.
- ventris.*
 progn. IV. 11. VI. 7. VII.
 22. 26.
 purgatio, IV. 20.
viscerum, progn. IV. 66.
- articularum.*
 tempus, III. 16. 20.
 aetas, III. 31.
 post febres longas, IV. 44.
 VII. 63.
 causa, cibus copiosior, IV.
 45. VII. 64.
 frigida solvit, V. 25.
- dysenteria, δυσεντερία.*
 tempus, III. 11. 12. 16. 22.
 aetas, III. 30.
 in ulcere, V. 65.
 adiarrhoea, VII. 75.
 progn. VI. 3. 43. VII. 76.
 bona in lienosis, VI. 48.
 in insania, VII. 5.
 mala, a sincera deiectione,
 VII. 23.
 lethalis ab atra bile, IV. 24.
 cum carunculis, IV. 26.
- dyspnoea*, vid. *respiratio*.
- dysuria, δυσουρία.*
 tempus, III. 5.
 aetas, III. 31.
 cura V. S. VI. 36. VII. 48.
 vinum, VII. 48.
- ebrius, ὁ μεθύων.*
 progn. V. 5.
- elleborus, ἑλλέβορος.*
 praeparatio ad elleborum,
 IV. 13.

- quomodo juvetur, et sistatur, IV. 11. 15.
 sanis periculosus, IV. 16.
 progn. a spasmō, V. 1.
 Vid. plura in purgante.
- empyema**, ἐμπύημα.
 causa a sanguine effuso, VI. 20.
 a pleuritide, V. 8.
 quot diebus fiat.
 progn. V. 15.
 in cura, VII. 34.
 cautio in cura, VI. 27.
- epilepsia**, ἐπιληπτικά.
 tempus, III. 16. 20. 22.
 aetas, III. 29.
 progn. V. 7.
 cura, II. 45.
- erysipelas**, ἐρυσίπελας.
 ab osse nudato, VII. 19.
 progn. VI. 25. VII. 20.
 lethalis in gravidæ utero, V. 43.
 cura non exulcerati, V. 23.
- evacuatio**, κένωσις.
 ubi opus, II. 8. IV. 41.
 cautio, I. 23. II. 29.
 qua via, I. 21. VII. 61.
 progn. I. 2. 23. 25.
 extrema periculosa, I. 3. II. 51.
 cura, II. 22.
- eunuchus**, εὐνοῦχος.
 progn. VI. 28.
- exsolutio**.
 ἐκλύω, II. 36. 41. VII. 8.
 διαλύω, III. 17.
 καταλύω, II.
 tempus, III. 17. 43.
 causa, II. 36. VII. 8.
 progn. II. 41. 43.
- experientia**.
 quoad brevitatem vitæ fallax, I. 1.
- extenuatus**, ὁ λεπυνόμενος.
 progn. II. 28. 58. IV. 23.
 Vid. plura in pingui.
- extremarum frigus**, vid. frigus.
- fames**, λιμός, νηστεία.
 variat cum ætate, I. 13.
 progn. II. 4.
 labor nocet, II. 16.
 siccatur corpus, VII. 59.
 expletur difficilior quam sitis, II. 11.
 solvitur vino, II. 21.
- appetitus deiectus**.
 progn. II. 32.
 malus, VI. 3. VII. 6.
 curat purgatio, IV. 17.
- fastidium cibi**. In muliere
 progn. V. 61.
- fauces**, φάρυγξ.
 laborantium progn. II. 15.
 asperarum tempus, III. 5.
- febris**, πυρετός.
 aetas, III. 25.
 progn. II. 28.
 a tempore, III. 6.
 a paroxysmo, IV. 30.
 a somno, IV. 67.
 a lacrymis, IV. 52. VIII. 2.
 a surditate, IV. 60.
 a dentibus, IV. 53.
 a collo, IV. 35. VII. 58.
 a respiratione, IV. 68.
 a suspiriis; VI. 54.
 a suffocatione, IV. 34.
 a vomitu sanguinis, VII. 37.
 a hypochondriis, IV. 73.
 ab urina, IV. 69. 70. VII. 31.
 ab alvi excrementis, IV. 21.
 a dysenteria, VI. 3.
 a calore, IV. 65.
 a rigore, IV. 29.
 a spasmō, II. 26.
 a bubone, IV. 55.
 a lassitudine, IV. 31.
 ab abscessu, IV. 51.
 ab extenuatione, IV. 28. 29.
 ab hæmorrhagia, IV. 27.

- crisis, IV. 59.
 a diebus criticis, IV. 36.
 61. II. 23. 24.
 ab ictero, IV. 62. 64.
 sudoris in febris tempus,
 III. 6.
 diaeta, I. 16. V. 64.
 cibus cui noceat, VII. 65.
 nocet in paroxysmo, I. 19.
 cura febris, quae non est
 a bile, VI. 42.
 morbum solvit, II. 26. IV.
 57. V. 5. VI. 40. 44. 51.
 VII. 52.
- acuta.*
 tempus, III. 7. II. 13.
 aetas, I. 14. III. 29.
 progn. IV. 66. VIII. 16.
 a sudore, IV. 37.
 diaeta, V. 64.
- ardens.*
 tempus, III. 21.
 aetas, III. 30.
 progn. IV. 54.
 a tempore, VIII. 8.
 a tremore, VI. 26.
 cura. rigor solvit, IV. 58.
 delirium, quando, VI. 26.
- continua.*
 tempus, III. 21.
 progn. a sudore, IV. 43. 56.
 a rigore, IV. 46.
 a sputo, urina et excre-
 mentis, IV. 47. VII. 69.
 a spasmu, IV. 49. VII. 73.
 a delirio et respiratione,
 IV. 50.
- leypiria.*
 progn. IV. 48. VII. 72.
 crisis in XX. diebus, II. 23.
- ephemera.*
 progn. IV. 55.
- quotidiana.*
 sign. IV. 63.
 quae sit difficilis, IV. 30.
- tertiana.*
 tempus, III. 21.
- tertiana continua, pericu-
 losa intermittens non, IV.
 43. VII. 62.*
- quartana.*
 tempus, III. 21. 22.
 sign. ab urina, IV. 74.
 progn. V. 70.
 a tempore, II. 25.
 ab haemorrhagia, VIII. 3.
symptomata, II. 47. VI.
 60.
- vaga.*
 tempus, III. 22.
- longa.*
 tempus, III. 16. IV. 36.
 aetas, III. 27.
 unde, VI. 45. VII. 64.
 longae futurae sign.
 a sudore, IV. 37.
 ab urinis, VII. 31.
 ab abscessu, IV. 51.
 progn. IV. 44. VII. 63.
 diaeta, V. 64.
- lenta. diaeta V. 64.*
*cum lassitudine, quibusdam
 iam lymphatica dicta. sign.
 ab urina, IV. 31.*
- recidiva.*
 causa, II. 12.
 unde, IV. 36. 61.
- ferrum, σίδηρος*
 in cura progn. VIII. 6.
- fluor muliebris, ῥοῦς
 γυναικείος.*
 progn. V. 56.
- foemina, vid. mulier.*
- fotus suffitus.*
πνολα.
 menses movet, V. 28.
 oculorum dolores solvit, VI.
 31.
 eius noxae, V. 28.
- ἑπιείλαμα.*
 experimentum circa prae-
 gnationem, V. 59.
- frigus, τὸ ψυχρόν.*
 aetas, III. 14.

- ubi invet, V. 21. 23. 25.
 ubi noceat, V. 17. 18. 20.
 22. 23. 24.
 morbi a frig. V. 17. 20. 24.
particulare, quid notet, IV. 39.
 progn. mala, VIII. 11. 12. 14.
 extremitatum, prog. VII. 1.
 26.
 in febre progn. IV. 48.
 VII. 69.
mutati progn. IV. 40. VII. 60.
 mortis imago, VIII. 18.
 cura calor., V. 19. 22.
 furor, vid. in delirio.
 gemelli.
 alterutrus abortus, V. 38.
 gena, *γνάθος*.
 tenuis particula dissecta non
 coalescit, VI. 19.
 genitalium putredines,
 σημεδόνες αιδολων.
 tempus, III. 21.
 genuum gravitas, *γού-
 νάτων βάρος*.
 purgatio curat, IV. 20.
 gibbus, *ὄβος*.
 progn. VI. 46.
 gingivae pruritus, vid.
 pruritus.
 gracilis, vid. in pingui.
 gravedo, *κόρυλα*.
 tempus, III. 13. 20. 23.
 progn. in sene, II. 40
 diurnae tempus, III. 14.
 gravida, *ἔγκυος*.
 sign. V. 41. 51. 61.
 foetus locus, V. 38. 48.
 progn. a mammis, V. 37.
 38. 52. 53.
 a menstruis, V. 60,
 a colore, V. 42.
 a V. S. V. 31.
 a diarrhoea, V. 34.
 a tenesmo, VII. 27.
 ab erysipelate, in utero.
 V. 43.
 a febre, V. 55.
 a morbo acuto, V. 30.
 ab extenuatione p. n. V. 44.
 purgatio, IV. 1. V. 29.
 habitus, *ἔξιν*.
 progn. II. 34.
 athleticus, I. 15.
 periculosus, I. 3.
 haemoptoe, vid. sangui-
 nis sputum.
 haemorrhagia, vid. san-
 guinis fluxus.
 haemorrhoides, *αίμορ-
 ροΐδες*.
 aetas, III. 30.
 bonae, IV. 25. VI. 11.
 curae cautio, VI. 12.
 solvunt delirium, VI. 21.
 hep ar, *ἥπαρ*.
 dolorem febris solvit, VII. 52.
 inflammati symptomata, sive
 sign. V. 58.
 progn. VII. 17.
 suppurati curae progn. VII.
 45.
 hydropis, progn. VII. 55.
 vulnus, lethale, VI. 18.
 herpes exedens, *ἕρπης
 ἐκδιόπτρος*.
 iuvatur calore, V. 22.
 hidra, *ἰδρα*.
 tempus, III. 21.
 hiems, vid. tempestas.
 horror, *φρίξη*.
 tempus, III. 5.
 a sudore malus, VII. 4.
 vinum solvit, VII. 56.
 humida natura, sive
 corpus, *ὕγρασία*.
 aetas, III. 31
 sign. sudor. IV. 56. VII. 61.
 progn. VI. 2.
 cura fames, VII. 59.
 evacuatio, VII. 61.
 iuvat siccitas, III. 14.
 morbi, III. 11.
 humores alii.
 progn. VII. 69. 70.

- hydrops, ὑδρωψ.
 tempus, III. 22.
 causa, ab haemorrhoidibus
 curatis. VI. 12.
 a liene, VI. 43.
 ab hepatis hydrope, VII.
 55.
 a leucophlegmatia, VII. 74.
 progn. a causis, VI. 43.
 VII. 55.
 a tempore, VIII. 8.
 tussis desperata est, VI. 35.
 VII. 47.
 bona in delirio, VII. 5.
 curae cautio, VI. 27.
 solutio, VI. 14.
 ulcus difficile, VI. 8.
 sicca, unde, IV. 11.
 hypercatharsis, vid.
 purgatio.
 hypochondria, τὸ ὑπο-
 χόνδριον, τὰ ὑποχόνδρια.
 murmuris progn. IV. 73.
 diaeta, V. 64.
 doloris progn. VI. 40.
 duritie in ictero progn. IV. 64.
 hypogastrium, ὑπογά-
 στριον.
 dolor, quid notet, IV. 80.
 VII. 39.
 hysterica, ἡ ὑπὸ ὑσιερι-
 κῶν ἐνοχλουμένη.
 sternutatio iuvat, V. 35.
 icterus, ἰκτερος.
 non est flatulentus, V. 72.
 progn. ab hepate, VI. 42.
 IV. 64.
 progn. quando noxius, IV.
 62.
 utilis, IV. 64.
 ieiunium, vid. fame's.
 ignis, πῦρ.
 curae progn. VIII. 6.
 ileus, εἰλεός.
 tempus, III. 22.
 progn. a stranguria, VI. 44.
 iisa var, VII. 10.
 imbecillitas, ἀσθενεία.
 sign. II. 28.
 impetigines, λειχήνες.
 tempus, III. 20.
 inflammatio, φλεγμονή.
 recens, frigore curatur, V. 23.
 insanabilia, ἀνίατα.
 VIII. 6.
 instabilia, ἀβέβαια.
 quae, II. 27. 52.
 intestinum, ἔντερον.
 tenuis vulnus lethale, VI. 18.
 non coalescit, VI. 24.
 recti inflammati symptomata,
 V. 59.
 ischiadicus dolor,
 ἰσχιάς.
 tempus, III. 22.
 progn. VI. 59. 60.
 iudicium.
 difficile, I. 1.
 iuuantia, nocentia.
 II. 27.
 labia, χεῖλεα.
 progn. VIII. 13.
 ia febre continua, VI. 49.
 VII. 73.
 lac, γάλα.
 in menstruis deficientibus,
 V. 39.
 in gravida, progn. V. 52.
 quibus conveniat, V. 64.
 lacrimae, δάκρυα.
 aetas, III. 31.
 progn. in morbis, IV. 52.
 VIII. 2.
 lassitudo, κόπος.
 sign. ex urina, IV. 74.
 progn. in febre, IV. 31.
 cura quies, II. 48.
 spontaneae prog. II. 5.
 latus, dolor, vid. dolor.
 lepra, λέπρα.
 tempus, III. 20.
 lethale vulnus, vid. vul-
 nus.
 lethargus, λήθαργος.

- tempus, III. 23.
 aetas, III. 30.
 leucophlegmatia, λευ-
 χὸν φλέγμα.
 progn. VII. 74.
 solvitur diarrhoea, VII. 29.
 lichenes, λειχήνες.
 tempus, III. 20.
 lienosus, ὁ σπληνώδης.
 tempus, III. 22.
 progn. VI. 43. VIII. 8.
 dysenteria utilis, VI. 48.
 lienteria, λιεντερία.
 tempus, III. 22.
 aetas, III. 30.
 causa in lienosis, VI. 43.
 a dysenteria, VII. 76.
 progn. a ruotu, VI. 1.
 cautio in purgatione, IV. 12.
 lingua, γλῶσσα.
 progn. VII. 40. VII. 9.
 locus, vid. regio.
 lumbus, dolor, vid. do-
 lor.
 mammae, μαστοί.
 progn. a lacte, V. 39.
 a sanguine, V. 40.
 in gravida, ab extenuatione,
 V. 37. 53.
 a lacte, V. 52.
 mania, vid. in delirio.
 melancholia, μελαγχολία.
 tempus, III. 14. 20. 22
 signa timor et moestitia, VI.
 23.
 effectus, VII. 40.
 progn. VI. 11. 56.
 purgatio, IV. 9.
 mens, διάνοια, γνώμη.
 progn. II. 33. VIII. 16.
 laborantis sign. II. 6.
 menstrua, τὰ καταμήνια.
 erumpentia, morbos pueritiae
 solvunt, VIII. 28.
 vomitum sanguinis curant,
 V. 32.
 sistuntur in gravida, V. 61.
 fluentium progn. V. 60.
 deficientia.
 sign. V. 57. VI. 29.
 sanguis e naribus iuvat, V.
 33.
 cura suffitus, VI. 28.
 nimia.
 progn. V. 56.
 cura, V. 50.
 coloris vitii cura, V. 36.
 morbus, νόσος.
 cautio in morbo, I. 2.
 progn. I. 12. II. 32. 33. 34.
 35. III. 3. VIII. 1.
 morbi sedes, sive focus,
 IV. 33. 38. 39.
 morbus futurus.
 tempus, III. 1. 19.
 sign. II. 5.
 causa, cibi copia, II. 17.
 morbi principium, ἡ τῆς
 νόσου ἀρχή.
 remissius est, II. 30.
 ab atra bile lethale, IV. 22.
 raro purgandum, I. 22. 24.
 si quid movendum statim
 move, II. 29. IV. 10.
 morbi vigor, ἡ τῆς νόσου
 ἀκμή.
 vehementior est, II. 30.
 diaeta, tenuis, I. 8. 20.
 nil movendum, II. 29.
 morbi finis.
 remissior est, II. 30.
 morbus acutus, νόσος
 ὀξεῖα, νόσημα ὀξύ.
 tempus, III. 9.
 sign. I. 7.
 ab urina, VII. 32. 35.
 praedictio incerta, II. 29.
 progn. VIII. 10.
 mala, a suspiriis, VI. 54.
 frigore extremarum, VII. 1.
 lethalis ab excrementis, IV.
 23.
 in gravida, V. 30.
 diaeta, I. 4. 7.

- purgatio, I. 24. IV. 10.
 crisis in XIV. diebus, VII.
 39.
 morbus longus, νόσος
 μαζοῦ, πολίχρονος
 futuri sign. I. 12. II. 28. IV.
 40. VII. 60.
 a sudore, IV. 36. 37. 56.
 ab urina, VII. 31. 34.
 ab abscessu, IV. 51.
 existentis progn. ab appetitu
 prostrato, VII. 6.
 ab excrementis, IV. 21.
 VII. 67.
 ab alvi fluxu, VIII. 5.
 diaeta tenuis periculosa, I. 4.
 crisis in LX. diebus, VI.
 36.
 morbus periculosus.
 in genere, II. 34. VIII. 1. 8.
 remedium quale, VIII. 6.
 morbus.
 iudicatu facilis, I. 12. III. 8.
 difficilis, I. 12. III. 8. IV.
 29. 30.
 morbus recidivus, νόσος
 υποτροφώδης.
 causa, II. 12
 futuri sign. IV. 36. 61.
 morbus insanabilis, νό-
 σος ἀνίατος.
 VIII. 6.
 mors, θάνατος.
 propinqua.
 sign. a variis, VII. 16. 24.
 25. VIII. 11 ad 18.
 ab excrementis, IV. 23.
 in febr. contin. IV. 49. VII.
 73.
 certa, VI. 27.
 subita, sign. II. 41. 44.
 mortiferum,
 lethale.
 θανάσιμον, θανατώδες. II.
 1. III. 9. IV. 22. 24. 26.
 35. 37. 46. 48. 50. V. 1.
 2. 11. 14. 22. 30. 43. VI.
 18. 27. 52. VII. 25. 72.
 73. 79. VIII. 11. 13. 14.
 15. 16. 17. 18.
 motus, κίνησις, quies,
 τὸ διαραπαίειν.
 se invicem curant, II. 22. 48.
 effectus in purg. IV. 14. 15.
 progn. II. 49. 50.
 mulier, γυνή.
 non est ambidextra, VII. 43.
 foecundae temperamentum,
 V. 62.
 sign. V. 59.
 infoecunda, crassa p.n. V. 46.
 mutationes.
 subitarum prog. II. 51.
 caloris, coloris, tempesta-
 tis, vid. calor, color,
 tempestas, etc.
 mutus, ὄψωρος.
 causa, VII. 58.
 progn. VI. 51.
 ab ebrietate, V. 5.
 nares, ὄϊρες.
 progn. in febr. contin. IV.
 49. VII. 73.
 humidarum aetas, III. 31.
 siccarum prog. VI. 2.
 haemorrhagiae in quartana
 progn. VIII. 3.
 pus solvit dolorem capitis,
 VI. 10.
 compressarum vis, V. 49.
 natura, φύσις.
 inimicum, vid. nimium.
 differentia, III. 1.
 progn. II. 34. VI. 2. VIII.
 1. 8.
 nephritis, νεφρίτις.
 aetas, III. 31.
 sign. ab urina, VII. 34. 35.
 progn. VI. 36.
 in senibus, VI. 6.
 haemorrhoides utiles, VI. 11.
 nervus, νεῦρον.
 calor iuvat, V. 18.
 frequentior debilitat, V. 16.

- resectus non coalescit*, VI. 19. VII. 28.
- nigror.*
causa frigus, V. 17. 20.
- nimum, naturae est inimicum.*
in omnibus, II. 51.
in cibo, I. 4. II. 4. 17.
in somno vig. II. 3. VII. 71.
- ocasio, καιρός.*
celeris, I. 1.
- oculi, ὀφθαλμοί.*
progn. IV. 32. VIII. 2.
in febre continua, IV. 49. VII. 73.
in vomitu, VI. 3.
in somno, VI. 52.
- ophthalmia.*
tempus, III. 11. 14. 16. 21.
solutio, VI. 17.
- doloris cura*, VI. 31. VII. 46.
- tarditatis et morsus tempus*, III. 17.
- hebetudinis, glaucomatis et humiditatis aetas*, III. 31.
- coecitas, in melancholicis*, VI. 56.
- officiū medici, aegri, etc.*, I. 1.
- omentum, ἐπιπλουν.*
crassius, infœcundum facit, V. 46.
excidens putrescit, VI. 58.
- organus, vid. turgens materia.*
- os, στόμα.*
ulcerationum
tempus, III. 21.
aetas, III. 24.
amari, cura, IV. 17.
- oscitatio, χάσμη.*
solvitur vino, VII. 56.
- ossa, ὀστά.*
frigus laedit, V. 18. 22.
laborantis progn. VII. 2.
nudati progn. VII. 19.
cura, calor iuvat, V. 22.
- dissectum, non coalescit*, VI. 19. VII. 28.
- fracta calor iuvat*, V. 22.
- abscessus, in ulcere diuturno*, VI. 45.
a sphacelo, VII. 77.
παράχρησις, VI. 26.
- paroxysmus, παροξυσμός.*
sign. I. 12. II. 13.
progn. IV. 30.
cibus nocet, I. 11. 9.
- partus difficilis.*
in tenuitate p. n. a feb. V. 55.
sternutatio iuvat, V. 35.
- pecten, κλίβανος.*
dolor quid notet, VII. 39.
- pectus, στήθος.*
frigus laedit, V. 24.
dolor vid. dolor.
- perinaeum, περιναίον.*
dolor quid notet, IV. 80. VII. 39.
- peripneumonia, vid. in pleuritide.*
- perversa sive distorta pars.*
progn. in febre, IV. 35. 49. VII. 58. 73.
- phlebotomia, vid. V. S.*
- phrenitis, vid. delirium.*
- phthisis, φθίσις.*
tempus, III. 13. 16. 22.
aetas, III. 29. V. 9. VIII. 7.
causa, a pleuritide, V. 15.
a sputo sanguinis, VII. 15. 56. 78.
puris, VII. 16. 78.
ab haemorrhoidibus, VI. 12.
progn. lethalis.
a tempore, III. 10.
a natura, VIII. 8.
a diarrhoea, V. 12. 14. VII. 78.
a sputo, V. 11. VII. 16. 78.
puris purgatio sursum, VII. 78.

- diaeta, V. 64.
 purgatio, IV. 8.
 pingues, *παχεις*.
crassi.
 progn. II. 35.
 mortis, II. 44.
 purgatio, II. 35. IV. 7.
gracilis.
 purgatio, II. 35. IV. 6.
 gravidæ p. n. progn. V. 44.
 pituita, *φλέγμα*.
conclusæ solutio, VII. 54.
fluxus a capite, VII. 30.
 pleuritis, *πλευριτις*.
 tempus, III. 23.
 aetas, III. 30.
 qui minus obnoxii, VI. 33.
 progn. VII. 11.
 a sputo, quoad tempus I. 12.
 V. 8. 15.
 diarrhoea lethalis, VI. 16.
 dolor, vid. dolor lateris.
peripneumonia.
 tempus, III. 23.
 aetas, III. 30.
 progn. VII. 12.
 mala a plenitudine, VII. 11.
 diarrhoea lethalis, VI. 16.
 pluvia, vid. in tempe-
 state.
 podagra, *ποδαγρικὸν πά-
 ρος*.
 tempus, III. 16. 20. VI. 55.
 aetas, III. 31.
 causa, VI. 29. 30.
 qui non obnoxii, VI. 28.
 29. 30.
 progn. VI. 49.
 dolorem frigida solvit, V. 25.
 potus, *πόμα*.
consuetus praefertur, II. 38.
effectus, II. 11.
multi progn. VII. 7.
 praedictio, *προδιαγόρευ-
 σις*.
 acutorum incerta, II. 19.
 praegnans, vid. *gravidæ*.
praepntium, *ἀγοροποσθία*.
resectum non coalescit, VI. 19.
 pruritus, *ξυσμός*.
gingivarum, aetas, III. 25.
corporis totius, aetas, III. 31.
 purgatio per alvum,
φαρμακία.
purgandum.
 vere, VI. 47.
 hieme, IV. 4.
non purgandum.
 aestate, IV. 7.
 sub cane etc. IV. 5. 9.
 in vigore morbi, II. 29.
 in extenuatis, II. 35. IV. 6.
qui purgandi, II. 8. IV. 18.
 20. VII. 67.
quæ purgandæ, V. 36.
purgandi.
 difficulter vomentes, IV. 7.
 melancholici, IV. 9.
 tabidi, IV. 8.
 oculis dolentes, VI. 31.
 debilis sudans, VII. 61.
 gravidæ, quando, IV. 1.
 V. 29.
purganda.
 concocta, I. 22.
 turgentia, IV. 1. 10. V. 29.
qua via purgandum, I. 21.
 VII. 61.
praeparatio ad purgationem,
 II. 9. IV. 13. VII. 70.
quanta purgatione opus, I. 23.
iuvanda, aut *sistenda*, quo-
 modo, IV. 14. 15.
finis sign. IV. 12.
 progn. ab excrementis, IV.
 21.
 a spasmo, V. 1. VII. 25.
bonæ purgationis sign. I. 2.
 23. 25. IV. 2. 3.
noxia.
 in genere, I. 2. 25. IV. 2. 3.
 sub cane etc., IV. 5.
 in sanis, II. 36. 37. IV. 16.
 in crisi, I. 20.

- spontaneae progn.* I. 1. 2.
hypercatharsis.
progn. V. 4. VII. 41.
pus. πύον.
generationis sign. II. 47.
calor iuvat, V. 22.
frigus impedit, V. 20.
progn. VI. 41. VII. 8.
boni nota, VII. 44. 45.
curae cautio, VI. 27.
puris sputum.
causa a sanguinis sputo,
 VII. 15. 78.
a vomitu sanguinis, VII. 78.
progn. VII. 16. 78.
e capite effluens, eius dolo-
rem solvit, VI. 10.
in ventre, causa, VI. 20.
 VII. 22.
in urina, quid notet, IV. 75.
 81.
in utero, cura, V. 47.
postulae, ξανθήσεις.
ulcerosae, vere sunt, III. 20.
latae, quales sint, VI. 9.
putredines, σηπεδόνες.
tempus, III. 16. 21.
quies, vid. in motu.
rabies, vid. in delirio.
raucedo, βρογχίτις.
tempus III. 13. 20. 23.
progn. in sene, II. 40.
ratio, vid. mens.
rationi fidendum, II. 27. 52.
recidivus morbus, vid.
morbus recidivus.
refectio, vid. cibus.
regio, χώρα.
cautio in diaeta, I. 17.
in medicamentis, I. 2.
mutatio, quos iuvet, II. 45.
remedium.
quali opus, I. 6.
gradus, VIII. 6.
renes, νεφρά.
sanguinis profluentis sign.
 IV. 75. 78.
suppatorum symptomata, VII.
 36.
ulceris sign. IV. 75.
pili, et carunculae, IV. 76.
repletio, πλήρωσις.
differentia, II. 11.
extrema periculosa, I. 3. 4.
 II. 4. 17. 51. VI. 39.
cura, II. 22.
respiratio difficilis,
dispnoea, δύσπνοια.
aetas, III. 31.
progn. in febre, IV. 68.
in feb. contin. IV. 50.
rigor, ῥίγος.
causa, frigus, V. 17. 20.
focus, V. 62.
signum est quotidianae feb.
 IV. 63.
solvit feb. ardentem, IV. 58.
progn. in febre, IV. 29. 46.
malus a multo pota, VII. 7.
cura, calor mitigat, V. 22.
ructus acidus; ἡ ὑσυχ-
μια.
progn. VI. 33.
bonus in lienteria, quando,
 VI. 1.
sanguis, αἷμα.
collecti in mammas progn.
 V. 40.
fluxus tempus, III. 20.
causa, calor, I. 16.
frigus, V. 24.
progn. in feb. IV. 27.
a convulsione etc. V. 3.
 VII. 9.
malus in ulcere, VII. 21.
diaeta, V. 64.
cura, frigus, V. 19. 23.
e capite progn. VI. 10.
per nares.
aetas, III. 27.
progn. in quartana, VIII. 3.
bonus in menstruis deficien-
tibus, V. 33.
solvit surditatem, VI. 60.

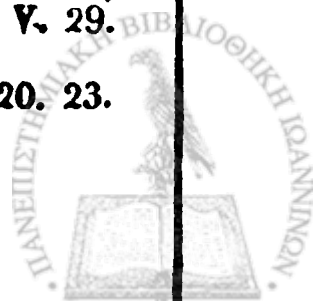
- capitis dolorem, VI. 10.
 abscessum, IV. 74.
 in ventrem progn. VI. 20.
 sputum.
 aetas, III. 29.
 progn VII. 15. 78.
 in febr. contin. IV. 27.
 spumans, e pulmone, V. 13.
 vomitus.
 progn. bonus sine febre,
 VII. 37.
 malus, II. 25.
 cum febre, VII. 37.
 tabes sequitur, VII. 78.
 cum urina, quid notet, IV.
 78. 80. 81. VII. 39.
 per alvum.
 niger bonus, IV. 25.
 malus, IV. 21. 23.
 sanitas, ὑγία.
 sign. VI. 2.
 satietas, πλησμονή.
 quae mala, II. 4.
 vid. repletio.
 satyriasis, σατυριασμός.
 aetas, III. 26.
 secundae, τὰ ὑστερα.
 sternutatio expellit, V. 49.
 semen, σπέρμα.
 progn. VI. 2.
 senex, vid. in aetate.
 septum transversum,
 φρένες, διάφραγμα.
 vulnus lethale, VI. 18.
 siccitas, vid. in tempe-
 state.
 signa, vid. affectus,
 cuius sunt.
 singultus, λήγξ.
 causa, V. 39.
 ab hepate inflammato, V. 58.
 progn. malus in haemor-
 rhagia, V. 3.
 in hypercatharsi, V. 4. VII.
 41.
 a vomitu, VII. 3.
 ab ileo, VII. 10.
 ab hepate inflammato, VII.
 17.
 cura sternutatio; VI. 13.
 sitis, δίψα.
 non magna, ubi, progn.
 nocturna, V. 27.
 in purgante, IV. 19.
 in feb. leipyria, IV. 48.
 VII. 72.
 diaeta, lac nocet, V. 64.
 expletur citius, quam fa-
 mes, II. 11.
 somnus, ὕπνος, vigiliae,
 ἀγρουπνία.
 mali, II. 3. VII. 71.
 somnus.
 progn. II. 1.
 in febre, IV. 67.
 in vertigine, VIII. 15.
 bonus, in delirio, II. 1. 2.
 post sitim, V. 27.
 effectus, IV. 14. 15.
 longi tempus, I. 15.
 vigiliae.
 aetas, III. 24. 31.
 prognosis mala, VII. 71.
 spasmus, convulsio, σπα-
 σμός.
 aetas, III. 25.
 causa, frigus, V. 17. 20.
 repletio aut inanitio, VI.
 39.
 in melancholicis, VI. 56.
 in ulcere, quando, V. 65.
 futuri in feb. sign. IV. 68.
 progn. in febre, II. 26.
 malus in febre, IV. 66. 67.
 in vigiliis, VII. 18.
 in ardore, VII. 13.
 in haemorrhagia, V. 3.
 VII. 9.
 in ileo, VII. 10.
 ab elleboro, IV. 16.
 ab hypercatharsi, V. 4.
 in fluore moliebri, V. 56.
 lethalis, in febre contin.
 IV. 49.

- a purgante, VII. 25.
 ab elleboro, V. 1.
 in ebrio, V. 5.
 in teste dextro, VIII. 11.
 in vulnere, V. 2.
 cura, calor mitigat, V. 22.
 frigus levat, V. 25.
 solvitur a febre, IV. 57.
 a quartana, V. 70.
- tetanus.*
 causa, frigus, V. 17. 20.
 in ulcere, quando, V. 65.
 progn., V. 6.
 malus in ardore, VII. 13.
 cura, frigida, V. 21.
 calor mitigat, V. 22.
 solvitur a febre, IV. 57.
- spiritus, vid. respiratio.
- spuma, ἀφρός.
 oris, progn. II. 43.
 in sputo sanguinis, unde, V. 13.
 in alvi excrementis, unde VII. 30.
 bullae in urina, quid notent, VII. 34.
- sputum, ἀποχρήμευς.
 progn. in febr. contin. IV. 47. VII. 69.
 in pleuritide, I. 12.
 in phthisi, V. 11. VII. 78.
- sanguinis, vid. sanguinis sputum.
- puris, vid. puris sputum.
- statura corporis.
 II. 54.
- sterilis.
 mas, V. 63.
 mulier, vid. mulier.
- sternutatio, παραμός.
 causa, VII. 51.
 solvit singultum, VI. 13.
 iuvat partum difficilem, V. 35.
 expellit secundas, V. 49.
- strangulatio, πνίξις.
 progn. II. 43.
- stranguria, στραγγουρία.
 tempus, III. 16. 20. 22.
 aetas, III. 31.
 symptomatica, IV. 80. V. 58. VII. 39.
 progn. ab ileo, VI. 44.
 cura. V. S. et vinum, VII. 48.
- struma, χοιράς.
 aetas, III. 26.
- stupor, ἐκπληξίς, παραφροσύνη.
 malus in vulnere capitis, VII. 14.
- sudor, ἰδρώς.
 in febre, tempus, III. 6.
 in morte, cui, V. 71.
- particularis, morbi sedem notat, IV. 38.
 progn. I. 12. VII. 79.
 in febre, IV. 36.
 malus in feb. contin. IV. 56.
 in crisi, qualis, VII. 4.
 horror malus, VII. 4.
 calidus, quid notet, IV. 42.
 frigidus malus, IV. 42. VIII. 4.
 progn. in feb. IV. 37.
- multus et continuus, quid notet, V. 42. VII. 61.
 a somno, unde, IV. 41.
 ubi malus, VIII. 4.
 cura, IV. 41. VII. 61.
- hidra, tempus, III. 21.
- suffitus, vid. fatus.
- suffocatio, πνίξις.
 progn. in febre, IV. 34. VII. 58.
- supercilium, ὀφθαλμός.
 distorti, in febre, contin. progn. IV. 49. VII. 73.
- surditas, κώφωσις.
 in febre contin. lethalis, IV. 49. VII. 73.
 solutio, per alvum, IV. 28.
 in febre, IV. 60.
- suspiria, ἀναπνοαί.
 in acutis, cum feb. mala, VI. 54.

- vid. respiratio.
 tabes, vid. phthisis.
 tempestas anni, *ώρα*.
 concedendum ei, I. 2. 17.
 morbos indicat, I. 12.
 in alia alii morbi fiunt,
 III. 19.
 progn. II. 34. VIII. 8.
 mutatio.
 morbi causa, III. 1. 4. 8.
 quos iuvet, II. 45.
 siccitas.
 salubris, III. 15.
 morbi, III. 7. 16.
 pluvia.
 minus salubris, III. 15.
 morbi, III. 16.
 ver.
 salubris, III. 9.
 pueris conducit, III. 18.
 diaeta, I. 15. 18.
 medicina facienda, VI. 47.
 VII. 53.
 morbi, III. 20. VI. 55.
 progn. III. 11. 12.
 aestas.
 senibus utilis, III. 18.
 diaeta, I. 18.
 purgatio, IV. 4. 6.
 morbi, II. 25. III. 6. 21.
 progn. III. 2. 6. 13. 14.
 VIII. 8.
 autumnus.
 aetas media valet, III. 18.
 diaeta, I. 18.
 periculosus est, III. 9.
 malus tabi, III. 10.
 morbi, II. 25. III. 4. 22.
 VI. 55.
 progn. III. 4. 13. 14.
 hiems.
 mediae aetati commoda, III.
 18.
 diaeta, I. 15. 18.
 purgatio, IV. 4. 7. 9. 12.
 morbi, II. 25. III. 23.
 progn. III. 2. II. 12. VIII. 8.
 tenesmus.
 progn. in gravida, VII. 27.
 terror, *φόβος*.
 aetas, III. 24.
 malus in febre, IV. 67.
 testes.
 progn. a convulsione, VII.
 11.
 tetanus, vid. in spasmō.
 timor, *φόβος*.
 longi effectus, VI. 23.
 tonsillae, *παρίσθμα*.
 inflammationis aetas, III. 26.
 torpor, *νάοξη*.
 effectus, V. 25.
 transpiratio.
 progn. VII. 69. 79.
 in viro, V. 63.
 tremor, *τρόμος*.
 solutio in feb. ardente, VI.
 26.
 tristitia, *δυσθυμία*.
 longae.
 effectus, VI. 23.
 tubercula,
 γύματα.
 tempus, III. 20.
 aetas, III. 26.
 progn. a ruptione, VII. 8.
 curae, cautio, II. 15.
 in articulis in feb. longis,
 IV. 44. VII. 63.
 causa, cibi copia, IV. 45.
 VII. 64.
 cura, frigida levat, V. 25.
 in urethra.
 solutio, IV. 82. VII. 57.
 ξερθίματα, VI. 9.
 tumor, *εἶδημα*.
 progn. mollis bonus, V. 67.
 evanescentis progn. V. 65.
 in ulcere progn. V. 66.
 turgens materia.
 ubique et semper educenda,
 I. 22. IV. 1. 10. V. 29.
 tussis, *βίχες*.
 tempus, III. 5. 13. 20. 23.

- aetas, III. 24. 31.
 causa frigus, V. 24.
 progn. in hydropo desperata, VI. 35. VII. 47.
 siccae in feb. ardente progn. IV. 54.
 gibbi a tussi, progn. VI. 46.
 varices, *χιρσοί*.
 calvis non fiunt, VI. 34.
 solvunt delirium, VI. 21.
 venae sectio, *φλεβοτομία*.
 vere instituenda, VI. 47. VII. 53.
 quanta opus, I. 23, iuvat in capitis dolore, V. 68.
 solvit oculorum dolorem, VI. 34. VII. 46.
 dysuriam, VI. 36.
 stranguriam, VII. 48.
 fluxiones, VI. 22.
 nocet gravidae, V. 31.
 ventriculus, *χοιλία*.
 aestus et dolor, in feb. malus, IV. 65.
 cura, purgatio, IV. 17.
 vulnus, lethale, VI. 18.
 ventus.
 auster, morbi, III. 5. 17.
 progn. III. 12. 13.
 boreas, morbi, III. 5. 17.
 progn. II. 11. 12. 13. 14.
 ventris mutatio, vid. alvi mutatio.
 partes, vid. pinguis.
 dolor, vid. dolor.
 calor, vid. calor.
 ventris turbatio.
 solvit surditatem, IV. 60.
 spontaneae progn. I. 2.
 ver, vid. in tempestate.
 veratrum, vid. elleborus.
 vermes et verrucae, *έλμινθες, ἀκροχορδόνες*.
 aetas III. 26.
 verticulum.
 luxationis aetas, III. 26.
 vertigo, *ἰλιγγος*.
 tempus, III. 17. 23.
 aetas, III. 31.
 tenebrosa, mala, VIII. 15.
 cura, purgatio, IV. 17.
 vesica, *κύστις*.
 laborantis sign., IV. 80. VII. 39.
 progn. in sene, VI. 6.
 calor iuvat, V. 22.
 calculi aetas, III. 26.
 sign. IV. 79.
 vulnus lethale, VI. 18.
 ulceris sign. IV. 75. 81.
 scabiei sign. IV. 77.
 vigiliae, vid. in somno.
 vigor, vid. morbi vigor.
 vinum, curat.
δάσηξις fames, II. 21.
ἄρητοι oculorum dolores, VI. 31. VII. 46.
ἰωραταίς affectus varios sedat, VII. 56.
 viscera, dolor, vid. dolor.
 visus.
 progn. in febr. contin. IV. 49. VII. 73.
 hebetis tempus, III. 5.
 aetas, III. 31.
 vita.
 a calore est, VIII. 18.
 brevis est, I. 1.
 ulcus, *ἔλκος*.
 tempus, III. 20. 21.
 progn. VI. 4.
 a pulsu, VI. 21.
 a tumore, V. 65.
 in hydropo, VI. 8.
 iuvat calor, V. 22.
 nocet frigus, V. 20. 22.
 diurni progn. VI. 45.
 oris, vid. oris ulceratio.
 umbilicus, *ομφαλός*.
 inflammationis, aetas, III. 24.
 doloris progn. IV. 11.

- angnes, ὄνυχες.*
nigrorum progn. VIII. 12.
vomitus, ἔμετος.
tempus, III. 21.
aetas, III. 24.
a tuberculo rupto, VII. 8.
ubi opus, IV. 17. 18. VII. 61.
aestate convenit, IV. 4. 6.
praeparatio, VII. 70.
progn. I. 23. VII. 3.
malus in ileo, VII. 10.
in lienteria hieme, IV. 12.
spontaneus progn. I. 2.
solvit diarrhoeam, VI. 15.
sanguinis.
progn. VII. 78.
a febr. VII. 37.
malus, IV. 25.
cura, VII. 37.
solutio per menstrua, V. 32.
bilis in cerebro diviso, VI. 50.
ab atra bile. lethalis, IV. 22.
urethra, οὐρήθρα.
tuberculi solutio IV. 82. VII.
 57.
urina, οὖρον.
alba, pellucida, mala, IV. 72.
alba, multa crassa, abscessu
liberat, IV. 74.
crassae, grumosae, paucae,
progn. IV. 69.
multa, nocta quid notet, IV.
 83.
solvit morbum, VI. 44.
nubeculae progn. IV. 71.
sedimentum.
progn. IV. 69.
bilosum, quid notet, VII. 32.
divulsa quid notet, VII. 33.
turbata, quid notet, IV. 70.
foetida, quid notet, IV. 81.
bullarum, progn. VII. 34.
pinguedo, quid notet, VII. 35.
sanguis, e renibus aut ve-
sica, IV. 75.
e renibus, IV. 78.
e vesica, IV. 80. 81. VII. 39.
sanguis et grumi, quid no-
tent, IV. 80. VII. 39.
grumosa progn. IV. 69.
pus, unde, IV. 75. 81.
carunculae, et pili, unde IV.
 76.
farinam crassiorem referentis
progn. in feb. VII. 31.
furfures, quid notent, IV. 77.
squamae, quid notent, IV.
 81.
arena calculi sign. IV. 79.
progn. in genere, I. 12.
 VII. 66. 79.
in feb. contin. IV. 47. VII. 69.
uterus, μήτρα.
temperies, moderata foecun-
ditatis causa, V. 62.
calor iuvat, V. 22.
os durum, clausum est, V. 54.
in gravida clausum est, V.
 51.
inflammati sign. V. 58.
suppurati cura, V. 47.
erysipelas in gravida lethale,
 V. 43.
vulnus, ἔλκος, τραύμα.
progn. a tumore, V. 65.
spasmus lethalis, V. 2.
atra bilis per alvum lethalis,
 IV. 23.
non coalescens, VI. 19. 24.
 VII. 28.
lethale, VI. 18.
cerebri, vid. cerebrum.

Typis descripsit C. P. Melzer, typogr. Lipsiensis.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

